

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

14 juni 2000

ONTWERP VAN DECREET

**houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2000**

ONTWERP VAN DECREET

**houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2000**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Chris Vandenbroeke**

DEEL 1

Stuk bestaande uit 2 delen

*Samenstelling van de commissie :**Voorzitter :* de heer Marc van den Abeelen.*Vaste leden :*

de heer Joachim Coens, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Johan De Roo, John Taylor ;

de heren Frans De Cock, André Denys, Stefaan Platteau, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Roland Van Goethem ;

de heren Gilbert Bossuyt, Lucien Suykens ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Chris Vandenbroeke.

Plaatsvervangers :

de heer Gerald Kindermans, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Eric Van Rompuy, Johan Weyts ;

de heren Freddy Feytons, Marino Keulen, Jul Van Aperen, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jean Geraerts, Christian Verougstraete ;

de heren Guy Swennen, Robert Voorhamme ;

de heer Jos Geysels ;

de heer André-Emiel Bogaert.

- Nr. 3-I : Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
- Nr. 3-J : Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
- Nr. 4 : Amendementen

20 (1999-2000)

- Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

*Zie :***17** (1999-2000)

- Nr. 1 : Toelichtingen

18 (1999-2000)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen

19-A (1999-2000)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid
- Nr. 3-B : Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
- Nr. 3-C : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
- Nr. 3-D : Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
- Nr. 3-E : Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken
- Nr. 3-F : Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
- Nr. 3-G : Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
- Nr. 3-H : Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

INHOUD

Blz.

A. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER PATRICK DEWAELE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, BUITENLANDS BELEID EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN	7
A.1. Het macro-economisch kader	7
A.1.a. Op mondiaal vlak	7
A.1.b. In Europa	7
A.1.c. België	7
A.1.d. Vlaanderen	8
A.2. De middelen	8
A.3. De uitgaven	8
A.4. Het saldo	10
A.5. De normering	10
A.6. De actiepunten voor de administratie in het verdere verloop van 2000	10
A.6.a. De onroerende voorheffing	10
A.6.b. Het kijk- en luistergeld	10
A.6.c. Heffing op de leegstand van woningen en bedrijfsgebouwen	10
A.6.d. Boekhouding en controle	11
B. OPMERKINGEN VAN HET REKENHOF GEFORMULEERD DOOR MEVROUW CHRISTINE VANDEKERCKHOVE, EERSTE-AUDITEUR-REVISOR BIJ HET REKENHOF	11
B.1. Middelenbegroting – tabel	11
B.2. Uitgavenbegroting – corpus	12
B.3. Uitgavenbegroting – tabel	12
B.4. Begrotingen van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB)	14
B.5. Begrotingen van de Vlaamse openbare instellingen (VOI)	14
B.6. Opmerkingen bij de toelichtingen bij de algemene uitgavenbegroting	15
C. ALGEMENE BESPREKING : TUSSENKOMSTEN VAN DE LEDEN EN REPLIEKEN VAN DE MINISTER	16
C.1. Tussenkoms van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer	16
C.1.1. De onderraming van de begrotingskredieten	16
C.1.2. De raming van de ontvangsten	16
C.1.3. De toepassing van het begrotingssaldo als begrotingsnorm	16
C.2. Tussenkoms van de heer John Taylor	16
C.2.1. De evaluatie van de Vlaamse fiscaliteit	16
C.2.2. De raming van de inkomsten en uitgaven	17
C.2.3. Het onevenwicht tussen machtigings- en vastleggingskredieten	17
C.2.4. Zero-base budgetting	17

C.2.5. Afcentiemen	17
C.2.6. De opmerkingen van het Rekenhof	17
C.3. Tussenkoms van de heer André Denys	19
C.3.1. Voorafgaande opmerkingen	19
C.3.2. De lasten uit het verleden	20
C.3.3. De nieuwe uitgaven	20
C.3.4. Aanbevelingen	21
C.4. Tussenkoms van de heer Stefaan Platteau	24
C.5. Tussenkoms van de heer Eric Van Rompuy	25
C.5.1. De afcentiemen	25
C.5.2. De budgettaire normen	25
C.5.3. De economische expansiesteun	26
C.5.4. De toekomstige budgettaire evolutie	26
C.6. Tussenkoms van de heer Gilbert Bossuyt	28
C.6.1. De budgettaire evolutie	28
C.6.2. De inhaaloperatie in het onderwijs	28
D. ANTWOORD VAN DE MINISTER-PRESIDENT OP HET VERSLAG VAN HET REKENHOF	29
D.1. Middelenbegroting – tabel	31
D.2. Uitgavenbegroting – corpus	31
D.3. Uitgavenbegroting – tabel	32
D.4. Begrotingen van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB)	36
D.5. Begrotingen van de Vlaamse openbare instellingen (VOI)	36
D.6. Opmerkingen bij de toelichtingen bij de algemene uitgavenbegroting	37
D.7. Bijlage – formele opmerkingen	44
E. REPLIEKEN VAN DE MEVROUW CHRISTINE VANDEKERCKHOVE, EERSTE- AUDITEUR-REVISOR BIJ HET REKENHOF, OP HET ANTWOORD VAN DE MINISTER- PRESIDENT OP HET VERSLAG VAN HET REKENHOF OVER HET ONDERZOEK VAN DE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2000	47
E.1. Middelenbegroting – tabel	48
E.2. Uitgavenbegroting – corpus	49
E.3. Uitgavenbegroting – tabel	49
E.4. Begrotingen van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB)	51
E.5. Begrotingen van de Vlaamse openbare instellingen (VOI)	51
E.6. Opmerkingen bij de toelichtingen bij de algemene uitgavenbegroting	52
E.7. Bijlage – formele opmerkingen	52

F. DE TWEEDE RONDE VAN DE ALGEMENE BESPREKING : DE REPLIEKEN VAN DE MINISTER-PRESIDENT	52
G. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING, STEMMINGEN EN EINDSTEMMING	56
G.1. Het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000	56
G.2. Het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000	56
BIJLAGEN	
Bijlage 1 : Verloop van de korte en de lange termijnrente in de eurozone, de Verenigde Staten en Japan in 1999 en 2000 (jaargemiddelden).	66
Bijlage 2 : Gemiddelde jaarinflatie volgens het indexcijfer van de consumptieprijzen (ICP) en de gezondheidsindex over de periode 1998 – 2000.	67
Bijlage 3 : Evolutie van het reëel beschikbaar inkomen van particulieren in België over de periode 1998 – 2000.	68
Bijlage 4 : De belangrijkste economische parameters.	69
Bijlage 5 : Opsplitsing van het ontwerp van decreet houdende de aanpassing van de middelen- en algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000 ..	70
Bijlage 6 : Centraal Financieringsorgaan. Toestand saldi basisallocaties op 31/12/1999	79

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting onderzocht op 8 mei, 11 mei, 25 mei en 6 juni 2000 het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000 (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000 nr. 18/1*) en het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000 (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000 nr. 19-A/1*).

Wegens de nauwe band tussen de middelen- en de uitgavenbegroting werd één verslag betreffende de twee ontwerpen van decreet opgesteld.

Werkwijze in de commissie

Het voorliggende ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting werd behandeld overeenkomstig artikel 59 van het Reglement van het Vlaams Parlement. De voorzitter van het Vlaams Parlement verwees de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting 2000 naar de respectieve bevoegde commissies die, na indicatieve stemming, bij de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting schriftelijk verslag uitbrachten over de hun voor onderzoek toegewezen decreetsbepalingen en gedeelten van afdeling I (begrotingskredieten), afdeling III (diensten met afzonderlijk beheer) en afdeling V (Vlaamse openbare instellingen van categorie A) van de krediet-tabel.

Te dien einde werden zowel de decreetsartikelen als de decreettabel opgesplitst (zie bijlage 1 bij dit verslag). Onder uw Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting ressorteerden een aantal specifieke aangelegenheden waarover een inhoudelijk bevoegde commissie dan ook geen advies uitbracht.

Zowel in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting als in de verschillende inhoudelijk bevoegde commissies konden amendementen worden ingediend.

In de inhoudelijk bevoegde commissies hadden alle stemmen een indicatieve waarde. De definitieve stemmen en uiteraard ook de eindstemming over het gehele ontwerp van decreet betreffende de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting vielen onder de bevoegdheid van de

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

Voor alle duidelijkheid wijzen wij er hier nog op dat de hiernavolgende inhoudelijk bevoegde commissies schriftelijk verslag uitbrachten bij uw Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000.

- Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid ;
- Commissie voor Brussel en Vlaamse Rand ;
- Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden ;
- Commissie voor Cultuur, Media en Sport ;
- Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme ;
- Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken ;
- Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening ;
- Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid ;
- Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie ;
- Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen ;

Enkel de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting onderzocht het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 2000. De behandeling gebeurde gelijktijdig met de behandeling van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000.

Verloop van de besprekingen in de commissie

Op 8 mei 2000 werd het ontwerp van decreet, houdende de aanpassing van de middelen- en uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor

het begrotingsjaar 2000 in de commissie toegelicht door minister-president Patrick Dewael. Vervolgens lichtte mevrouw Christine Vandekerckhove het verslag van het Rekenhof over de begrotingsaanpassing toe. Ten slotte werd de algemene bespreking van de begrotingsaanpassing geopend.

Op 15 mei 2000 werd de algemene bespreking voortgezet. Op 25 mei 2000 antwoordde de minister-president op de opmerkingen van het Rekenhof, waarna de algemene bespreking werd voortgezet.

Op 6 juni antwoordde het Rekenhof op de repliek van de minister-president, waarna de algemene bespreking werd afgesloten. De artikelsgewijze bespreking en de stemmingen vonden eveneens plaats op 6 juni 2000.

A. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER PATRICK DEWAELE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, BUITENLANDS BELEID EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Op 8 mei 2000 gaf minister-president Patrick Dewael een inleidende uiteenzetting over de aanpassing van de middelen- en uitgavenbegroting. De minister-president schetste eerst de macro-economische context van deze begrotingsaanpassing, waarbij hij achtereenvolgens de economische situatie op mondiaal vlak, in Europa, in België en in Vlaanderen belichtte. Vervolgens ging hij dieper in op de middelen en uitgaven van de begroting. Ten slotte stond hij stil bij de aandachtspunten voor de administratie in het verdere verloop van 2000.

A.1. Het macro-economisch kader

A.1.a. Op mondiaal vlak

De wereldeconomie zit in een hogere versnelling dan een jaar geleden. Het Internationaal Monetair Fonds (IMF) voorspelt een groei van de wereldoutput van 3,5 percent, terwijl in 1999 de groei nog 3 percent beliep. Dat blijkt ook uit de verwachte toename van de wereldhandel met 6,2 percent in vergelijking met 3,7 percent in 1999.

De voornaamste factoren die deze ontwikkelingen ondersteunen zijn de aantrekkende conjunctuur in Europa en de aanhoudende en hoge groei in de

VS. Positief is ook de snelle beëindiging van de financieel-economische crisis in Zuid-Oost-Azië, terwijl het dieptepunt van de recessie in Latijns-Amerika en Rusland achter de rug lijkt.

A.1.b. In Europa

In de Europese Unie (EU) blijkt het gunstiger economische klimaat uit het stijgend vertrouwen van producenten en consumenten. Volgens de Europese Centrale Bank (ECB) zou de groei in 2000 in de buurt van de 3 percent moeten liggen.

De relatief zwakke positie van de euro tegenover de dollar geeft aan de Europese economieën een grotere concurrentiekracht. Anderzijds zorgt de oplopende inflatie onder invloed van de stijgende olieprijs voor enige ongerustheid, terwijl ook de grondstoffeprijzen in de lift zitten. In februari beliep het geharmoniseerde indexcijfer 2 percent. Daardoor wordt de druk op de rente steeds hoger. Er wordt dan ook verwacht dat de ECB in verschillende stappen de rente verder zal optrekken (zie bijlage 1, verloop van de korte- en langetermijnrente in de eurozone, de Verenigde Staten en Japan in 1999 en 2000 (jaargemiddelden)).

A.1.c. België

De Belgische economische groei zou in 2000 hoger liggen dan het Europese gemiddelde. Tezelfder tijd zou de groei ook uitstijgen boven de waarde van de trendgroei. Na de invoering van de euro wordt de trendgroei van het bruto binnenlands product (BBP) op 2,25 percent geschat. Vandaag schatten conjunctuurspecialisten de groei op 3 tot 3,5 percent; sommigen durven zelfs tot 4 percent te gaan. Ter vergelijking: de BBP-groei lag in 1999 op 2,5 percent.

De consumptie zou groeien met 2,1 percent; ze wordt ondersteund door het toegenomen consumentenvertrouwen. De industriële productie zou sterker toenemen dan in 1999 (3 percent in plaats van 0,5 percent).

De inflatie is daarentegen aan het stijgen ingevolge de stijging van de olieprijs (een vat olie kostte in het eerste kwartaal van 1999 10,3 euro, in februari 2000 27,6 euro) en van de grondstoffeprijzen. De nieuwe technologieën zorgen daarentegen voor een milderend effect. Op jaarbasis uitgedrukt zou de inflatie verder versnellen, om vanaf het midden van het jaar haar top te bereiken. Daarna zou ze opnieuw vertragen om eind 2000 rond de 1,5 percent te liggen. Eind april beliep de evolutie van de

index van de consumptieprijzen 2,04 percent tegenover 2,26 percent eind maart. Daardoor lijkt een zekere afkoeling te zijn opgetreden (zie bijlage 2, gemiddelde jaarinflatie volgens het indexcijfer van de consumptieprijzen (ICP) en de gezondheidsindex over de periode 1998-2000).

De arbeidsmarkt zou in positieve zin blijven evolveren. In bepaalde sectoren melden zich reeds de eerste tekenen van schaarste. Toch was eind maart nog 10,6 percent van de actieve bevolking werkzoekend.

A.1.d. Vlaanderen

De Vlaamse economie doet het schitterend. De conjunctuur krijgt een breder draagvlak. Naast de industrie ziet ook de situatie in de bouw en de handel er rooskleuriger uit.

De capaciteitsbezetting beliep 82,1 percent in het laatste kwartaal van 1999. In 1999 beliep de groei van de investeringen 7,0 percent. De conjunctuurenquêtes van de Nationale Bank van België (NBB) bevestigen die tendens. Een groei van de investeringen met meer dan 10 percent zou binnen handbereik liggen. De faillissementen blijven verder dalen, terwijl de BTW-statistieken een stijging van de consumptie geven met 3 percent in 1999.

Voor 2000 zijn de elementen voor een omzetsijging aanwezig. Het consumentenvertrouwen is hoog en de tewerkstellingsmogelijkheden blijven toenemen. De werkloosheid was in april met 14,4 percent gedaald tegenover een jaar geleden, waardoor eind april de werkloosheidsgraad in Vlaanderen nog 6,2 percent bedroeg. Daarnaast stijgt het reëel beschikbaar inkomen (zie bijlage 3, evolutie van het reëel beschikbaar inkomen voor particulieren in België over de periode 1998-2000).

In 2000 zou de woningbouw na een zwak 1999 moeten hernemen. De activiteit lijkt gezien de hoge grondprijzen zich ook meer te richten op vernieuwbouw. De werkloosheid zou in die omstandigheden verder moeten dalen. In sommige sectoren zijn zelfs al tekorten aan arbeidskrachten vastgesteld (zie bijlage 4, de belangrijkste economische parameters)

A.2. De middelen

Sinds een aantal jaar wordt bij de inschatting van de middelen rekening gehouden met de meest realistische parameters. De regering is van dat princi-

pe niet afgeweken. Doordat de middelen voor 1999 correct ingeschat waren – de economische parameters bleken op het einde van het jaar zeer dicht aan te sluiten bij de schattingen van de begrotingscontrole 1999 – moesten er tijdens deze begrotingscontrole 2000 slechts beperkte aanpassingen doorgevoerd worden.

De herziening van de reële groei (effect : -1,1 miljard frank) werd gecompenseerd door de verbetering van de regionale fiscale capaciteit. De herziening van de inflatie van 1,3 percent naar 1,12 percent (effect : -0,8 miljard frank) werd grotendeels gecompenseerd door de evolutie van de nataliteitscoëfficiënt (effect : 0,6 miljard frank).

De in de begrotingscontrole 2000 gebruikte parameters blijven voorzichtig. De groei van het bruto nationaal inkomen (BNI) wordt geraamd op 2,5 percent en de groei van de inflatie op 1,3 percent. In de initiële begroting was dit nog respectievelijk 1,8 en 1,3 percent. Die parameters zorgden ervoor dat dankzij de voorzichtige inschattingen van de initiële begroting de middelenraming wat bijgestuurd kon worden, wat in globo aanleiding gaf tot een toename van de middelen met 2 miljard frank.

Dit bedrag is als volgt berekend. De herziening van de inflatie in 1999 van 1,2 percent naar 1,12 percent veroorzaakte een daling van de middelen met 0,4 miljard frank. Daarentegen zorgde de herziening van de BNP-groei voor 2000 van 1,8 percent naar 2,5 percent voor de toename van de middelen met 2,3 miljard frank, terwijl de herrekening van het aantal min-18-jarigen aanleiding gaf tot een meerontvangst van 130 miljoen frank.

De samengevoegde en gedeelde belastingen dienden daarnaast nog verminderd met de extra budgettaire middelen die voorzien waren voor de regularisatie van de min-18-jarigen. Deze middelen, in totaal 1,1 miljard frank, werden reeds in 1999 gestort maar waren op 1,6 miljard frank gebudgetteerd. Daarnaast waren er ook nog de minderontvangsten in het kader van het Sint-Elooiakkoord, ten belope van 1,8 miljard frank.

Voor de gewestelijke belastingen en het kijk- en luistergeld werd de initiële schatting niet aangepast. De voorzichtige houding van de regering wordt verder doorgetrokken. De overige ontvangsten kennen met uitzondering van de dotaties uit de Bijzondere Financieringswet (BFW) slechts een zeer beperkte stijging ten gevolge van een aantal herschattingen.

Zo stijgen de dotaties voor de tewerkgestelde werklozen van 6,8 naar 7,8 miljard frank, terwijl de dotatie voor de buitenlandse studenten ingevolge het Sint-Elooiakkoord toenam met 0,7 miljard frank. Het principe werd ingeschreven dat LILO-operaties (lease-in/lease-out-operaties) mogen doorgevoerd worden binnen het door het Vlaams Parlement vastgestelde kader (250 miljoen frank).

Algemeen genomen mag men stellen dat de begroting, rekening houdend met de evolutie van de macro-economische parameters en de evolutie van de gewestelijke belastingen en het kijk- en luistergeld, voorzichtig werd ingeschat.

A.3. De uitgaven

De begrotingscontrole heeft bewezen dat de uitgaven correct waren ingeschat, waardoor deze controle kon worden aangegrepen om een 'grote kuiss' te houden. In verschillende departementen konden middelen die in 1999 niet gebruikt waren opnieuw geactiveerd worden. De belangrijkste daarvan waren :

- Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) : 2,7 miljard frank ;
- Het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) : 0,5 miljard frank ;
- De Dienst Infrastructuurwerken voor het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) : 1,3 miljard frank ;
- Het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Onderzoek (IWT) : 0,6 miljard frank ;
- De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) : 1,1 miljard frank.

In het totaal ging het om een bedrag van ongeveer 7 miljard frank.

Er wordt op gewezen dat deze middelen éénmalig zijn. In de begroting 2001 zullen deze terug op kruissnelheid moeten gebracht worden. Het had evenwel ook geen zin die middelen in de diverse instellingen te houden zonder dat er op dit ogenblik een specifieke bestemming kon aan gegeven worden.

Bij de opstelling van de initiële begroting was duidelijk geworden dat er in een aantal sectoren problemen waren. Facturen die uit het verleden doorgeschoven waren, konden bij de opstelling van de initiële begroting, omdat er onvoldoende zicht was op de werkelijke omvang van die problemen, niet of niet volledig worden opgelost.

- De facturen voor de baggerwerken werden in het verleden stelselmatig beneden een verantwoord niveau vastgesteld. Daardoor dreigden niet alleen schepen vast te lopen maar steeg tevens het gevaar voor overstromingen.
- De ruiming van wrakken kost duidelijk meer dan ingeschat (821 miljoen frank) ; uit het verslag van het Rekenhof blijkt zelfs dat dit uiteindelijk nog een zekere onderschatting zou zijn.
- De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) kampte met een structureel tekort op de begroting dat werd opgevangen door het toekennen van een bijkomende dotatie van 294,4 miljoen frank.
- De fondsen voor economische expansie keken aan tegen een berg niet-gehonoreerde aanvragen van 12 miljard frank. Voor de helft daarvan werden kredieten uitgetrokken.
- In onderwijs dienden belangrijke meeruitgaven voorzien te worden voor de uitbetaling van dotaties aan de hogescholen die voor 1995 verschuldigd waren, maar nooit toegekend. Nu er een uitspraak van de rechtbank is, is het noodzakelijk in bijkredieten te voorzien.

Bijkomende accenten werden gelegd waar mogelijk :

- Op het MiNa-fonds werd 820 miljoen frank vrijgemaakt voor de versnelling van het rioleringsprogramma en werd de opstart van de sanering van de varkenssector mogelijk gemaakt.
- Er werden 372 miljoen frank aan bijkomende middelen uitgetrokken voor de informatica.
- Voor de social profit werd in een eerste schijf van 250 miljoen frank voorzien.
- Er werd in bijna 381 miljoen frank voorzien voor de CAO vakantiegeld.
- Voor de inburgering werd in een provisioneel krediet voorzien van 235 miljoen frank.

- Voor de indexprovisie en de traditionele CAO werd 500 miljoen frank voorbehouden (200 miljoen frank voor het onderwijs, 100 miljoen frank voor de ambtenaren en 200 miljoen frank ambtenaren van de VOI's).
- De noodzakelijke weddekredieten werden ingeschreven om een vlotte start van het Europese voorzitterschap waar te maken.

De voorgaande elementen leiden tot een aanzienlijke verschuiving in de evoluties tussen verschillende programma's. De evolutiecijfers zijn dan ook niet echt relevant voor de afweging van het beleid of de inspanningen die in de verschillende sectoren getroffen werden.

A.4. Het saldo

De middelen werden correct en voorzichtig ingeschat. De minderuitgaven en de bijkomend voorziene kredieten compenseren elkaar aan de uitgavenzijde. Na begrotingscontrole ligt het saldo 1,2 miljard frank boven het initieel vooropgestelde overschot. Het belooft tot 10,9 miljard frank.

A.5. De normering

De aflossingen en de reserveringen zijn constant gebleven. Het overschot tegenover de norm neemt toe met 1,2 miljard frank ; het overschot in vergelijking met de strengste norm van de Hoge Raad van Financiën (HRF) belooft aldus 5,7 miljard frank.

A.6. De actiepunten voor de administratie in het verdere verloop van 2000

Op korte termijn wordt een evaluatie gemaakt over de belastingen die de Vlaamse overheid zelf int. Er zal begonnen worden met de onroerende voorheffing en het kijk- en luistergeld, waarna ook de leegstandsheffingen en de milieuheffingen aan bod komen. Uit het verslag van de ombudsman (Vlaamse Ombudsdienst, jaarverslag 1999, pp. 59-162), maar ook uit de kranten en uit de briefwisseling is immers gebleken dat er heel wat problemen zijn. Wat we zelf doen, doen we niet noodzakelijk op de beste manier.

Er wordt naar gestreefd om reeds voor het parlementair verloop een aantal conclusies te trekken. Deze conclusies zullen in een nota aan het Vlaams

Parlement worden bekend gemaakt. De nota zal dan de basis vormen voor een fundamenteel debat in het parlement in het najaar.

Die conclusies zullen uitgaan van een betere aanvaarding bij de burger van het fiscale beleid. Dit was een van de voornaamste doelstellingen uit de beleidsnota. De dienstverlening naar de burger is cruciaal om het fiscale beleid aanvaardbaar te maken. Een correctere inning van belastingen is een basisvoorwaarde om de vooropgestelde doelstellingen te halen. Het hele proces van inkohiering tot inning en invordering van belastingen moet efficiënt en klantvriendelijk gebeuren. De administratie moet vanuit dit oogpunt georganiseerd zijn. Ondertussen werden reeds initiatieven genomen om de belangrijkste hiaten op te vullen.

A.6.a. De onroerende voorheffing

Hiervoor werden een aantal initiatieven genomen die tot een betere inning moeten leiden :

- met het federale ministerie van Financiën werd een protocol afgesloten voor een vlotte overdracht van de gegevens die nodig zijn voor de automatische inning van deze belasting ;
- met het rijksregister werd een betere doorstroming van de gegevens afgesproken ;
- met het kadaster wordt de samenwerking voortgezet.

Met de gegevens die in de loop van het eerste inningsjaar verzameld werden moet het mogelijk zijn deze belasting op een meer ordentelijke en klantvriendelijke wijze te innen.

A.6.b. Het kijk- en luistergeld

Dit is aan herziening toe. De modernisering van die wetgeving dient via het federale parlement te lopen, daarom werd een werkgroep opgericht waarvan zowel de federale overheid als de gemeenschappen deel uitmaken. Over een aantal principes is reeds een begin van akkoord bereikt.

A.6.c. Heffing op de leegstand van woningen en bedrijfsgebouwen

Deze heffing roept veel tegenstand op. Het kan sterk betwijfeld worden of de oorspronkelijke doelstellingen ook effectief gerealiseerd worden. Daarenboven dient ook een antwoord gegeven op

de vraag op welk niveau deze belasting het best geïnd wordt. Ook de procedures worden gecontesteerd. Op termijn lijkt het dan ook aangewezen om voor alle belastingen een gelijkaardige en begrijpbare procedure uit te tekenen.

In het algemeen werden extra middelen en ambtenaren ingezet om de bezwaarschriften sneller af te handelen ; met betrekking tot de onroerende voorheffing zouden tegen eind augustus alle bezwaarschriften over 1999 moeten afgehandeld zijn. De Vlaamse overheid moet haar huidige fiscale bevoegdheden zo goed mogelijk aanwenden en uitvoeren. Dit is een noodzakelijke voorbereiding op de uitbreiding van de fiscale autonomie van gemeenschappen en gewesten.

A.6.d. Boekhouding en controle

De economische boekhouding dient opgestart tegen het einde van het jaar. Deze invoering is niet alleen de oplossing van een complexe en technische informaticatoepassing, waarvan de grootte kan worden afgeleid uit de ingezette middelen, namelijk meer dan 400 miljoen frank.

Het is ook en vooral de creatie van een nieuw instrument dat inzicht moet geven, niet alleen in wat de overheid uitgeeft, maar ook en vooral in welke mate de overheid financieel goed en deugdelijk bestuurt. Dit financieel beheersinstrument moet dus het knooppunt vormen van waaruit de beleids- en beheersinformatie zal moeten gehaald worden.

De basis voor de analytische boekhouding, die op die economische boekhouding moet aansluiten, wordt ook dit jaar nog gelegd. Daar waar de algemene economische boekhouding een algemeen beeld geeft van het resultaat van alle opbrengsten en kosten en dus van de wijzigingen in het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap als gehele entiteit, levert de analytische boekhouding inzicht in de kostenstructuren van de diverse entiteiten.

De interne controle moet vereenvoudigd worden, met meer autonomie en een grotere responsabilisering van de leden van de regering. Er moet ook een zekere taakverdeling tot stand komen tussen de verschillende instanties : ABAFIM, Inspectie van Financiën en Interne Audit.

Ten slotte moet er ook aandacht worden besteed aan de uitbouw van een volwaardige meerjarenbegroting als een coherent beleidsinstrument. Een meerjarige begroting is een voorwaarde die in het samenwerkingsakkoord met de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten werd opgeno-

men met het oog op de naleving van de verplichtingen die in het stabiliteitsprogramma van België opgenomen zijn. Op dit ogenblik starten de werkzaamheden om het algemene budgettaire kader uit te tekenen voor de komende jaren. In functie van de middelen en het vooropgestelde saldo zal een uitgavenniveau bepaald worden. Binnen de aldus beschikbare kredieten kunnen dan de acties die de uitvoering van het regeerakkoord en de beleidsnota's moeten verzekeren, gebudgetteerd worden. Daarbij kan onmiddellijk rekening gehouden worden met de weerslag van bepaalde beslissingen op langere termijn.

B. OPMERKINGEN VAN HET REKENHOF GEFORMULEERD DOOR MEVROUW CHRISTINE VANDEKERCKHOVE, EERSTE-AUDITEUR-REVISOR BIJ HET REKENHOF

Op 8 mei 2000 bracht het Rekenhof bij monde van mevrouw Christine Vandekerckhove verslag uit over de begrotingsaanpassing (*Parl. St.* VI. Parl. 1999-2000 nr. 20/1)

In eerste instantie benadrukte de spreker dat een aantal opmerkingen herhalingen van tekortkomingen inhielden die naar aanleiding van de initiële begroting 2000 waren vastgesteld en waarvoor de Vlaamse regering had beloofd correcties door te voeren naar aanleiding van de budgetcontrole 2000, maar waarvan uiteindelijk is gebleken dat dit niet is gebeurd. Hierop ging ze verder niet in.

B.1. Middelenbegroting – tabel

Wat de middelenbegroting betreft kan inzake de tabel het volgende worden gemeld :

De geraamde ontvangst op artikel 28.02 van programma 24.10 heeft betrekking op de mogelijke opbrengst van een bijzondere financiële transactie voor het Hendrik Consciencegebouw. De transactie zou vergelijkbaar zijn met de lease-in-lease-out transactie voor het Graaf de Ferrarisgebouw.

In de resolutie van het Vlaams Parlement van 31 maart 1999 betreffende een besluitvormingsschema voor bijzondere financiële transacties die worden aangegaan door Vlaamse overheidsdiensten en -instellingen wordt onder meer gesteld dat dergelijke transacties alleen aanvaardbaar zijn als zij vooraf uitdrukkelijk door de decreetgever zijn toegestaan (*Parl. St.*, VI. Parl 1998-1999 nr. 1346/1)

Conform die aanbeveling dient, indien de detailgegevens over deze operatie (contractanten, juist geraamd bedrag van de ontvangst) reeds zijn gekend, in het corpus van het begrotingsdecreet een decreta­le machtiging te worden opgenomen en tevens een omstandige toelichting te worden gegeven over de inhoud van de constructie. Indien er daarentegen nog geen voorbereidende afspraken zijn gemaakt, kan de opname van het bedrag in de begroting in twijfel worden getrokken. In dat geval verdient het de voorkeur later in een afzonderlijk bijblad te voorzien waarbij het Vlaams Parlement de machtiging kan verlenen op basis van de details van de operatie opgenomen in de toelichting en waarbij het voorgelegde geraamde bedrag aan ontvangsten kan worden geverifieerd.

Via overeenkomst werd vastgelegd dat de Limburgse Reconversie­maatschappij een deel van het consortiumkrediet zou overnemen, alsook vervallen intresten zou storten op een rekening van het Vlaamse Gewest, wat per 22 december 1998 voor de intresten is gebeurd. Dit ontvangen bedrag werd op een wachtrekening geboekt. Door gebrek aan een opname in de algemene middelen in 1999, dienen nu de nodige aanpassingen te worden uitgevoerd om deze uitzonderlijke opbrengst van 429,9 miljoen frank budgettair te verwerken.

Bijgevolg dient hiervoor een geëigend begrotings­artikel op programma 24.40 te worden gecreëerd.

B.2. Uitgavenbegroting – corpus

Reeds in 1999 werd door ABAFIM een procedure opgestart voor de financiële en boekhoudkundige verwerking van derdenbeslagen waarbij gebruik wordt gemaakt van de thesaurierekening 10.40 van programma 24.10. De uitgevoerde beslagen veroorzaakten een debetstand van 52,1 miljoen frank per 31 december 1999, welke een parlementaire machti­ging vereist onder de vorm van een nieuw in te voeren bepaling.

De Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) heeft begin 2000 een mandaatovereenkomst gesloten met een instelling die is gespecialiseerd in het opzetten van financiële constructies met als doel een bijzondere financiële transactie (op basis van leasing) uit te werken voor de 45 nieuwe trams die in 2000 en 2001 zullen worden geleverd en ingezet in de steden Antwerpen en Gent.

In dit verband kan ook hier worden gewezen op de eerder vermelde resolutie van het Vlaams Parle-

ment. In deze resolutie is zoals gezegd de noodzaak van een voorafgaande decreta­le machtiging opge­nomen. Het Vlaams Parlement heeft tevens aange­geven dat voor de Vlaamse openbare instellingen een dergelijke verplichting moet worden opgelegd in het voor die instellingen nog te ontwerpen ka­derdecreet.

Aanvullend aan het ontbrekende kaderdecreet werd noch in het oprichtingsdecreet van de VVM, noch in het corpus van het begrotingsdecreet een specifieke machtiging opgenomen.

B.3. Uitgavenbegroting – tabel

Daar het Interuniversitair Instituut voor Ontwik­kelingsbeleid en -beheer tot op heden nog niet werd opgericht, is er geen rechtsgrond voor de sub­siëring van deze instelling lastens basisallocatie 41.22 van programma 33.20. Ondertussen blijft de oude regeling van kracht waarbij het College van Ontwikkelingslanden (COL) van het Universitair Centrum Antwerpen verder wordt gesubsidieerd volgens de bepalingen van artikel 169 van het uni­versiteitendecreet. Dit betekent dat de subsidie aan het College voor het begrotingsjaar 2000 slechts 39,1 miljoen frank en niet 52,2 miljoen frank be­draagt, en dat de omschrijving van deze basisallo­catie zal moeten worden gewijzigd overeenkomstig de plannen die de regering terzake heeft.

Volgens gegevens van de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur is er voor 2000 een tekort aan or­donnanceringskredieten voor de investeringsuitga­ven in het kader van inbreidingsprojecten in kans­arme buurten ten bedrage van respectievelijk 109,1 miljoen en 382,6 miljoen frank. Het begrotingsont­werp voorziet echter in geen aanpassingen van die basisallocaties.

De ordonnanceringskredieten op de basisallocaties 14.01, 31.03 en 51.04 van het programma gemeen­schappelijk vervoer zijn onderschat. Er werd on­voldoende rekening gehouden met de eind 1999 vastgelegde, doch nog niet geordnanceerde be­dragen op deze basisallocaties. Op basisallocatie 14.01 werd bijvoorbeeld in 1999 21,9 miljoen frank vastgelegd, maar niets geordnanceerd. In de be­groting 2000 is echter slechts in een ordonnance­ringskrediet voorzien van 8,5 miljoen frank. Dit krediet volstaat niet om de betaling van de in 1999 en 2000 aangegane verplichtingen uit te voeren.

Wat basisallocatie 81.02 betreft, dient te worden vermeld dat het encours eind 1999 sterk is gestegen

tot 3,35 miljard frank, wat de behoefte aan ordonnanceringskredieten in de komende jaren zal doen stijgen. De vraag is dan ook of met deze toename voldoende rekening werd gehouden in de begrotingsbesprekingen daar de toelichting niets over het encours vermeldt. Een correcte en overzichtelijke betalingskalender ter verantwoording van deze ordonnanceringskredieten is noodzakelijk.

Teneinde een beter inzicht te krijgen in de investeringsdotaties die jaarlijks naar iedere regionale luchthaven afzonderlijk vloeien, dient voor elke luchthaven een afzonderlijke basisallocatie te worden ingeschreven. Deze uitsplitsing zou dan aansluiten bij de recente regeringsbeslissing om voor beide luchthavens voor een periode van vijf jaar afzonderlijke exploitatie- en investeringsenveloppes toe te kennen.

De uitgaven voor de verdieping van de Westerschelde worden aangerekend op de basisallocaties 14.05, 54.01 en 73.05 van het programma havens. Daar op deze basisallocaties ook uitgaven worden aangerekend die geen betrekking hebben op het verdiepingsproject, heeft het Vlaams Parlement nog steeds geen voldoende inzicht in de impact van het project op de begroting van het Vlaamse Gewest. In dat verband wordt verwezen naar wat dienaangaande in het auditrapport van het Rekenhof en de Nederlandse Rekenkamer werd gesteld (*Parl.St.* VI. Parl.1999-2000 nr. 37/1) Om de begrotingstransparantie te bevorderen werd gepleit voor de creatie, binnen hetzelfde programma 64.20, van basisallocaties die uitsluitend betrekking hebben op uitgaven voor de verdieping van de Westerschelde. Een andere oplossing bestaat erin over te gaan tot het invoegen van een nieuw begrotingsprogramma waarbinnen de onderhoud- en investeringskredieten, betrekking hebbende op het project Verdieping Westerschelde, worden gegroepeerd. Een dergelijk begrotingsprogramma zou zeker wenselijk zijn indien gevolg wordt gegeven aan de aanbevelingen in verband met projectmanagement en financiële rapportering die in voornoemd auditrapport werden geformuleerd.

Verder kan worden opgemerkt dat de kredieten worden onderschat.

- Op basisallocatie 54.01 werden zowel de vastleggings- als de ordonnanceringskredieten respectievelijk met 349,1 miljoen frank en 821 miljoen frank verhoogd. In de meest recente rapportage van de Rijkswaterstaat-Directie Zeeland wordt geraamd dat voor het begrotingsjaar 2000 een bedrag van 1,7 miljard frank aan Vlaanderen zal worden gedeclareerd voor

wrakkenopruiming- en oeververdedigingswerken, een bedrag dat bijgevolg ook dit jaar door Vlaanderen zal moeten worden betaald. Met de verhoging bedraagt het ordonnanceringskrediet echter maar 1,2 miljard frank waarbij zich dan een tekort kan voordoen van 423 miljoen frank. Hierbij werd dan nog geen rekening gehouden met andere uitgaven die op deze kredieten moeten worden aangerekend, zoals bijvoorbeeld voor het Zeekanaal Gent-Terneuzen. Wat de vastleggingskant betreft, bedragen volgens de bevoegde Vlaamse ambtenaar de gegeven goedkeuringen tot het sluiten van verbintenissen 2 miljard frank. Tot dusver werden deze verbintenissen in de begroting opgenomen bij het toestaan van geldvoorschotten in plaats van bij het aangaan van de verbintenissen, zodat er een tijdelijke debudgettering voor de vastleggingen is ontstaan ten belope van 755 miljoen frank. Zoals in het eerder genoemd auditrapport werd aangetoond, zou dit bedrag in toepassing van de vigerende begrotingsregels onverwijld ten laste van de vastleggingskredieten op de begroting moeten worden aangerekend. Via de verhoging werd het vastleggingskrediet op 820,2 miljoen frank gebracht. Dit houdt in dat wanneer de voornoemde onwettelijke debudgettering in 2000 wordt weggewerkt, er hiervan maar een bedrag van 65,2 miljoen frank zal overblijven. Dit bedrag zal ontoereikend zijn voor de nieuwe verbintenissen aan te gaan in 2000.

- Op basisallocatie 14.05 werden de vastleggings- en ordonnanceringskredieten respectievelijk verhoogd tot 4,9 miljard frank en 4,8 miljard frank. Rekening houdende met de kosten voor de bijkomende onderhoudsbaggerwerken ten gevolge van de verdieping, werden bij de begrotingsopmaak 2000 de benodigde kredieten voor de verdiepingsbaggerwerken door de administratie echter berekend op 5,1 miljard frank aan vastleggingskredieten en 4,9 miljard frank aan ordonnanceringskredieten. Er dreigt nog altijd een tekort aan vastleggingskredieten ten belope van 186,7 miljoen frank en een tekort aan ordonnanceringskredieten ten belope van 140,5 miljoen frank. Er wordt opgemerkt dat het gebrek aan ordonnancerings- of vastleggingskredieten op de kwestieuze basisallocatie in het verleden heeft geleid tot laattijdige betalingen van vorderingsstaten en verwijlinteressen.

Gelet op het specialiteitsprincipe dient een afzonderlijke basisallocatie te worden gecreëerd voor de dotaties aan de Dienst Kijk- en Luistergeld in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in uitvoering van het samenwerkingsakkoord dat terzake tussen

de Vlaamse en Franse Gemeenschap werd gesloten.

B.4. Begrotingen van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB)

Vlaams Infrastructuurfonds (VIF)

De begroting van het VIF voorziet in 8 miljoen frank voor loonkosten van de sociaal bemiddelaar bij de uitvoering van het project Doel, 2,7 miljoen frank voor loonkosten van de regeringscommissaris bij de gemeentelijke havenbedrijven en 18,8 miljoen frank voor loonkosten van personeelsleden ter ondersteuning van infrastructuurwerken.

Er wordt geen toelichting gegeven waarom deze loonkosten op de begroting van de DAB worden aangerekend. Bij de oprichting van het VIF had de toenmalige Gemeenschapsminister in de Commissie Openbare Werken van de Vlaamse Raad nochtans gesteld dat deze DAB, in tegenstelling tot het vroegere Wegenfonds, over geen enkel eigen personeelslid mocht beschikken, maar daarentegen zijn personeelsbestand zou worden beheerd door de bestaande diensten bevoegd inzake Openbare Werken en Verkeer. In de praktijk worden de loonkosten van alle personeelsleden die bij de uitvoering van de infrastructuurwerken zijn betrokken op de bestaansmiddelenprogramma's van de algemene uitgavenbegroting aangerekend. De thans op de DAB voorziene kredieten voor enkele specifieke loonkosten bemoeilijkt de doorzichtigheid van de begroting in haar geheel.

B.5. Begrotingen van de Vlaamse openbare instellingen (VOI)

De aangepaste begrotingen van volgende Vlaamse openbare instellingen werden niet als bijlage toegevoegd :

- Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen ;
- BLOSO ;
- Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ) ;
- Dienst Kijk- en Luistergeld in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Vlaamse Opera

Verder kan worden gesteld dat de investeringsbijdrage aan de Vlaamse Opera, ingeschreven in de begroting van het Cultuurinvesteringsfonds, niet als ontvangst is opgenomen in de begroting van de Vlaamse Opera. Ook de uitgaven voor de renovatie van de gevel van het operagebouw van Gent, waarvoor deze investeringsbijdrage is bestemd, zijn niet ingeschreven in de begroting van de instelling.

Kind en Gezin

De begroting van Kind en Gezin wordt niet in evenwicht ingediend. Dat vloeit voort uit de verwerking van de saldi van de vorige boekjaren en van het lopend boekjaar 2000.

Er worden tegelijkertijd overschotten en tekorten geboekt, wat logischerwijs, binnen één begroting, niet kan.

Kind en Gezin heeft in 1997 het saldo van de investeringskredieten, dit is het verschil tussen de toegekende investeringsdotatie en de uitbetaalde investeringssubsidies, niet opgenomen in het begrotingsresultaat. Dit saldo bedraagt 85 miljoen frank en moet worden bijgeteld bij het overschot vorige jaren.

De investeringsbijdragen aan de kinderdagverblijven worden voor het begrotingsjaar 2000 geraamd op 201,2 miljoen frank. De administratie raamt de investeringsuitgaven voor het jaar 2000 slechts op 145,34 miljoen frank. Indien dit laatste cijfer reëel is, zal het overschot op de investeringskredieten, dat einde 1999 reeds 359,4 miljoen frank bedroeg, nog verder aangroeien met circa 55,86 miljoen frank.

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)

De initiële begroting van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij werd slechts voor één rubriek aangepast ; met name werden de 'Kapitaaloverdrachten van de Gewesten' in overeenstemming gebracht met de tijdens de begrotingscontrole gewijzigde algemene uitgavenbegroting.

Bij gebrek aan een begrotingsronde binnen de VHM werden andere rubrieken ten onrechte niet aangepast naar aanleiding van de begrotingscontrole. Bij wijze van voorbeeld kan de verkoop van de verzekeringsportefeuille van de VHM per 1 januari 2000 worden vermeld, met enerzijds een weerslag op de ontvangsten van 796,85 miljoen

frank (de verkoopprijs) en anderzijds een weerslag op de uitgaven van 1,1 miljard frank (overdracht van de wiskundige reserves).

Tevens werd er geen ‘overgedragen saldo vorige boekjaren’ in de begroting opgenomen.

B.6. Opmerkingen bij de toelichtingen bij de algemene uitgavenbegroting

Uit de analyse van de toelichtingen kan wat de algemene uitgavenbegroting betreft het volgende worden opgemerkt.

In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering van 3 maart 2000 zal voor elk van de regionale luchthavens een beheersovereenkomst worden gesloten met een manager voor een periode van 5 jaar. Hiervoor werd op het geëigend programma een nieuwe basisallocatie ‘Management-overeenkomst regionale luchthavens’ ingevoerd. De kostprijs wordt in de begroting geraamd op 30 miljoen frank per jaar per luchthaven, zodoende dat 60 miljoen frank voor 2000 werd ingeschreven.

Het kredietbedrag lijkt zeer ruim geraamd wanneer er rekening wordt gehouden met het feit dat het volledige programma ‘Regionale luchthavens en vliegvelden’ een totaal aan ordonnanceringskredieten vertegenwoordigt van 546,9 miljoen frank. Bijna 11 percent van dit bedrag zou dus als vergoeding aan de managers worden uitbetaald.

De toelichting bij de begroting geeft weinig aanvullende informatie die de hoogte van de geraamde bedragen kan verantwoorden. Ze vermeldt wel de opdrachten die de managers zullen krijgen.

De functioneel bevoegde administratie beschikt evenmin over verdere achtergrondinformatie die toelaat de geraamde kredietbedragen te staven.

In eerste instantie kan worden opgemerkt dat deze opdrachten, in het bijzonder het uitwerken van een beheersvorm, de opmaak van een commercieel plan en het zoeken van partners voor de exploitatie, in het recente verleden reeds voor een aanzienlijk deel zijn uitgevoerd door diverse studie bureaus. In tweede instantie blijkt uit de analytische boekhouding met betrekking tot de rekeningen 1999 van luchthaven Oostende en luchthaven Antwerpen dat de totale kosten, die zowel personeelskosten als kosten van diensten en goederen omvatten, van de huidige directie, inclusief de administratie, respectievelijk circa 13,8 miljoen frank voor

Oostende, en circa 10 miljoen frank voor Antwerpen bedroeg. Deze kosten zitten reeds vervat in de normale dotatie. Hoe de supplementaire managementkosten kunnen worden verantwoord, is niet duidelijk. De toelichting zou hieromtrent meer informatie moeten verschaffen.

De toelichting bevat ook te weinig informatie over de totale kostprijs voor de realisatie van het oversstromingsgebied Bazel-Kruibeke-Rupelmonde, de budgettaire spreiding ervan over de verschillende begrotingsjaren en diverse programma’s.

Initieel waren de middelen afkomstig van de federale overheid voor tewerkstellingsprogramma’s geraamd op 6,8 miljard frank. Bij de begrotingscontrole worden ze met 1 miljard frank verhoogd. In de verantwoording bij de aangepaste middelenbegroting wordt echter niet aangegeven waarop deze verhoging is gebaseerd.

Inzake de werkingskosten voor informatica is het aangewezen duidelijk weer te geven uit welke componenten het kredietbedrag van 1,5 miljard frank voor exploitatie bestaat.

Eveneens is er sprake van vernieuwingsprojecten, waarvoor de nodige financiële middelen naar de bestaansmiddelen dienen te worden overgeheveld. In dit kader verdient het de voorkeur duidelijk aan te geven welke de geplande informaticaprojecten zijn en wat het begrote krediet is.

Centraal Financieringsorgaan (CFO)

Volgens het decreet houdende bepaling inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap licht de Vlaamse regering het Vlaams Parlement elk jaar bij de aanpassing van de begroting in over de toestand van de saldi van de basisallocaties waarop de dotaties aan de instellingen worden aangerekend. Deze informatie is niet bij het ontwerp van aanpassing van de begroting 2000 gevoegd.

Ten slotte werden een aantal materiële opmerkingen vastgesteld die doorgaans betrekking hebben op bedragen die niet correct werden weergegeven, foutieve verwijzingen en andere onvolmaaktheden. Ze werden gedetailleerd vermeld in een afzonderlijke bijlage van het verslag. Ook werden verkeerde of niet-vermelde ESR-classificaties in de begrotingsposten van de aangepaste algemene uitgavenbegroting en de aangepaste begrotingen van de DAB’s en VOI’s gesignaleerd. Vanwege de te grote techniciteit van deze opmerkingen wordt hier niet verder op ingegaan.

C. ALGEMENE BESPREKING : TUSSENKOMSTEN VAN DE LEDEN EN REPLIEKEN VAN DE MINISTER

C.1. Tussenkomst van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer

C.1.1. De onderraming van de begrotingskredieten

Het verslag van het Rekenhof poneert dat in een aantal begrotingsprogramma's de benodigde kredieten onderraamd zijn. Het verslag voorspelt dat hieruit nalatigheidsinteressen zullen voortvloeien. Een euvel dat mede onder druk van de toenmalige oppositie onder de vorige Vlaamse regering zo goed als verdwenen was en nu opnieuw zijn intrede doet.

De spreker had graag van de afvaardiging van het Rekenhof vernomen wat het totale bedrag is aan onderraamde kredieten en waarvoor noodzakelijkerwijs in 2001 kredieten zullen moeten voor ingeschreven worden. Hierin begrepen zijn de betalings- en vereffeningskredieten die werden geschrapt en die in de begrotingscontrole 2000 worden aangewend om recurrente uitgaven te financieren. Wat is het bedrag aan uitgaven dat zo wordt doorgeschoven naar 2001 ?

Deze vaststellingen doen de spreker besluiten dat de noodzaak voor een meerjarenbegroting des te groter is. Indien de spreker goed is ingelicht, heeft de zittende Vlaamse regering nog géén meerjarenbegroting bij het Vlaams Parlement neergelegd.

C.1.2. De raming van de ontvangsten

Mevrouw Demeester-De Meyer meent dat de Vlaamse regering terugkomt op haar beslissing genomen naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2000 waarbij een andere wijze van ramen van de ontvangsten voortvloeiende uit de Financieringswet voor Gewesten en Gemeenschappen werd geïntroduceerd. De Vlaamse regering keert nu terug naar de werkwijze van de vorige Vlaamse regering.

C.1.3. De toepassing van het begrotingssaldo als begrotingsnorm

Mevrouw Demeester-De Meyer meent dat de nieuwe Vlaamse regering bewust beleidskredieten en vereffeningskredieten door elkaar haspelt waardoor in feite de regering-Dewael begint te debudgetteren. Dit kan ook worden afgeleid uit het ver-

slag van het Rekenhof wanneer men het heeft over het weghalen van meer dan 7 miljard frank betalingskredieten bij de Vlaamse Openbare Instellingen. Het is intellectueel oneerlijk van de Vlaamse regering die punctie van middelen van de VOI's onder de noemer van zero-base budgetting (ZBB) thuis te brengen. De spreker is dan ook van oordeel dat de begrotingscontrole 2000 op een schabouwelijke wijze werd doorgevoerd.

– Repliek van de minister-president

De minister-president antwoordt dat in bijlage van de bij de begrotingsopmaak 2000 ingediende begrotingsontwerpen een meerjarenbegroting was opgenomen. Deze meerjarenbegroting waarvan sprake is opgesteld volgens de methodiek die door de vorige Vlaamse regering terzake werd gehanteerd. Tijdens de bespreking van de initiële begroting 2000 werd wel aangekondigd dat de Vlaamse regering een nieuwe meerjarenbegroting zal opstellen. Hierbij zal men niet langer uitgaan van het krediet van het voorgaande jaar, gekoppeld aan een aantal parameters, maar van de effectief genomen vastleggingen en daaraan gekoppelde betalingskalenders.

C.2. Tussenkomst van de heer John Taylor

De heer Taylor merkt vooraf op dat het de gewoonte was dat de minister van Financiën eerst antwoordde op de opmerkingen van het Rekenhof en desnoods de begroting eraan aanpaste. Dit is nu niet het geval, waardoor hij zich genooddaakt voelt om in zijn uiteenzetting te verwijzen naar de opmerkingen die het Rekenhof formuleerde.

C.2.1. De evaluatie van de Vlaamse fiscaliteit

Positief is dat de Vlaamse fiscaliteit grondig geëvalueerd wordt. De inning van het kijk- en luistergeld, de heffing op de leegstand en de vermindering van de onroerende voorheffing hebben immers tot een aantal negatieve gevolgen geleid.

Hoewel de leegstandsheffing positieve gevolgen heeft op de inbreiding en de verkrotting bestrijdt, zijn er tegelijk een aantal onrechtvaardigheden door ontstaan. De spreker wenst hiervoor de regering, de administratie of de gemeenten overigens geen steen te werpen. Toch hebben sommige heffingsplichtigen op korte termijn driemaal een aanslagbiljet ontvangen. Indien zij al het eerste jaar

de heffing hadden moeten betalen, hadden ze sneller opgetreden en had de maatregel ook sneller effect gehad. Vooral mensen die niet zo mondig zijn of moeite hebben bij het vervullen van administratieve verplichtingen, worden hiervan de dupe. Deze opmerkingen zijn overigens terug te vinden in het verslag van de Vlaamse Ombudsman. Anderen slagen er dan weer in om via allerlei ontwijkingen te ontsnappen aan de heffing. De bepalingen hierover in het programmadecreet zijn bemoedigend, maar niet voldoende.

C.2.2. De raming van de inkomsten en uitgaven

De regering heeft voor de begroting 2000 de inkomsten zeer hoog geraamd en de uitgaven zeer laag. In vergelijking met de oorspronkelijke begroting wijzigt de Vlaamse regering de spelregels inzake het inschrijven van de middelen, voortvloeiend uit de BFW. Deze terugkeer naar de vroegere situatie is op zich positief te noemen. De spreker meent echter dat de regering bepaalde parameters, zoals de schatting van de economische groei, heeft gemanipuleerd omdat dit haar beter uitkwam. Op die manier komt men tot een optimistische inschatting van de inkomsten. De vraag is dan of het saldo van de inkomsten en uitgaven nog wel overeenstemt met de realiteit. In feite wijzigt de regering de spelregels tijdens het spel.

C.2.3. Het onevenwicht tussen machtigings- en vastleggingskredieten

Parallel met de te hoge raming van de inkomsten, is er de te lage raming van de uitgaven. De spreker haalt hiervoor enkele Vlaamse kranten aan, die spreken van een hold-up op de VOI's. Bij de VOI's wordt meer dan 7 miljard frank weggehaald als gevolg van een aantal verschuivingen. Hierbij worden de ordonnanceringskredieten met 4,5 miljard frank verminderd, waardoor de uitgaven in feite dalen, terwijl de machtigingskredieten nog stijgen.

De heer Taylor vraagt zich af wat hiervoor de reden is. Indien men de ordonnanceringskredieten voor vastleggingsmachtigingen die in 2000 werden vastgelegd verschuift naar 2001, is het logisch dat de vrijgekomen kredieten worden gebruikt voor schuldafbouw. Anders geeft men hetzelfde geld tweemaal uit en bouwt men in feite schulden op. Van de vrijgekomen 4,5 miljard frank wordt slechts 1,2 miljard frank gebruikt voor schuldafbouw, zodat de overige 3,2 miljard frank twee keer kan worden uitgegeven. Vroeg of laat moet men echter de eerste vastleggingsmachtiging betalen. Het is

dan ook logischer om in dat geval zowel machtigings- als vereffeningskredieten te schrappen.

Typerend voor deze aanpak is de verhoging van de machtigingen voor expansiesteun met 6,2 miljard frank, zogezegd om fouten uit het verleden recht te zetten en om tegemoet te komen aan een stijgend aantal aanvragen voor expansiesteun in een periode van hoogconjunctuur.

De spreker merkt op dat ook volgens het Rekenhof en de eigen administratie de uitgaven onderschat worden. Volgens het Rekenhof is er een onderschatting van de benodigde vereffeningskredieten met 2 à 3 miljard frank, zonder rekening te houden met het dubbele gebruik van bepaalde kredieten. Er is dus geen schuldafbouw, maar een verdoken schuldopbouw van enkele miljarden. Daarnaast is er ook een gevaar voor beduidend hogere verwijlinteressen.

C.2.4. Zero-base budgetting

Volgens de minister-president was de begroting ook een oefening in zero-base budgetting. Wat heeft het schrappen van vereffeningskredieten echter te maken met zero-base budgetting? Zero-base budgetting gaat toch in de eerste plaats om het voorkomen van toekomstige uitgavenstromen? Het schrappen van bestaande vereffeningskredieten, ontstaan als gevolg van een machtiging die vroeger werd vastgelegd, is iets anders. Waar heeft men dan bespaard en volgens welke criteria?

C.2.5. Afcentiemen

De regering had bij de bespreking van de begroting 2000 afcentiemen beloofd. De CVP-fractie kon hier principieel mee instemmen, maar was niet gelukkig met de manier waarop dit gebeurde. De voorgestelde regeling vond zij immers onrechtvaardig en ondoelmatig. De regering beloofde toen dat het ontwerp van decreet dat de afcentiemen zou regelen in januari zou worden ingediend. Het is er nog steeds niet.

C.2.6. De opmerkingen van het Rekenhof

Ook al blijft de begrotingsaanpassing beperkt, toch formuleert het Rekenhof belangrijke opmerkingen. De vroegere verslagen van het Rekenhof beperkten zich tot een eerder gering aantal, voornamelijk formele, opmerkingen. Nu heeft het een lijvig verslag klaar over de begrotingscontrole, waarbij vele inhoudelijke opmerkingen worden ge-

maakt. Bovendien lijkt de regering niet geneigd om aan de inhoudelijke opmerkingen tegemoet te komen.

Alle begrotingsprincipes worden met de voeten getreden : wettelijkheid, specialiteit, transparantie, volledigheid. Ten eerste de wettelijkheid : er staan in het verslag drie opmerkingen over de wettelijkheid van de uitgaven, namelijk het ontbreken van een decretale machtiging. Ten tweede de specialiteit : het lid verwijst hiervoor naar de opmerkingen over de VDAB, het kijk- en luistergeld, de Westerschelde, het VIF en Kind en Gezin. Er is ook een debudgettering van 755 miljoen frank voor de verdieping van de Westerschelde. Ten derde is er een gebrek aan transparantie en volledigheid. De begrotingen van de DAB's worden immers niet op dezelfde manier vastgesteld en de begrotingen van het CFO en de beheersovereenkomsten met de regionale luchthavens ontbreken.

Ten slotte is ook de samenwerking met het Rekenhof niet zoals het hoort. De Vlaamse overheid komt haar beloften niet na om aan zijn opmerkingen tegemoet te komen. Het lid verwijst naar het Boek met Opmerkingen van het Rekenhof, dat is geëvolueerd van een 'blunderboek' naar een document dat een evenwichtige samenwerking tussen Rekenhof, regering en parlement weerspiegelt. Hij vreest dat het onder deze regering terug naar de oude situatie zal terugkeren.

– Replik van de minister-president met tussenkomsten van de andere leden

1. De evaluatie van de Vlaamse fiscaliteit

De minister-president merkt op dat de Vlaamse bevoegdheden inzake fiscaliteit nog steeds nauw verbonden zijn met federale wetgeving. Zo is de wet op het kijk- en luistergeld een federale wet. De drie gewesten staan in voor de inning van het kijk- en luistergeld en moeten hierbij een consensus bereiken. De inning wordt momenteel onderzocht door een werkgroep, die goede vooruitgang boekt.

De heer Gilbert Bossuyt voegt daaraan toe dat er vier wetsvoorstellen in behandeling zijn, een in de Senaat en drie in de Kamer, die een aanpassing aan de wet op het kijk- en luistergeld beogen. Hij wil het probleem in een bredere context plaatsen. Naarmate de discussies in de Costa resultaat opleveren, zou Vlaanderen ruimere fiscale bevoegdheden krijgen. In dit geval zou de Vlaamse fiscaliteit een andere invulling kunnen krijgen dan enkel de

inning van het kijk- en luistergeld. Zo zou men een belasting op het gebruik van een pc kunnen invoeren. Niets verplicht Vlaanderen immers om exclusief vast te houden aan het kijk- en luistergeld.

2. De ramingen van inkomsten en uitgaven

De minister-president ontkent dat de inkomsten van deze begroting te optimistisch zijn ingeschat. Bij de opmaak van een begrotingscontrole worden de elementen van die begroting aangepast aan de gewijzigde conjunctuur. Hij meent dat de geraamde inkomsten een weerspiegeling zijn van de conjunctuur en meer bepaald rekening houden met de evolutie van het BNI. Alle analisten voorspellen een groei van minstens 3 percent. De begroting ging uit van een groei van 1,8 percent, die later werd opgetrokken tot 2,5 percent. Op het federale niveau heeft men dezelfde voorzichtige aanpassing gemaakt. Het is een kenmerk van een correcte begrotingspolitiek om de begroting aan te passen aan een gewijzigde conjunctuur.

De heer Taylor verwijst ter zake naar een rapport van de Kredietbank, waarin wordt voorspeld dat de Vlaamse economie met 4 percent zal groeien. Het toekomstgerichte begrotingsbeleid dat de Vlaamse regering tot nu toe voerde, wordt hierbij als een van de redenen aangehaald om de voorgrond van Vlaanderen op Wallonië te verklaren, naast de relatief lage loonkosten en de hoge scholingsgraad. Hij hoopt dat er althans op het vlak van de begroting geen trendbreuk komt met de vorige Vlaamse regering.

3. Afcentiemen

De minister-president kondigt aan dat het voorontwerp van decreet dat de regeling in verband met de afcentiemen inhoudt, nog voor het zomerreces door de regering zal worden besproken. Als de Vlaamse regering het voorontwerp goedkeurt, zal het deel uitmaken van de Septemberverklaring.

In de voorbije weken werden de onderhandelingen met het federale ministerie van Financiën afgerond over de technische aspecten van het decreet. Het principiële fiat van de federale overheid was er reeds eind vorig jaar, maar het had geen zin om een ontwerp van decreet voor te leggen aan het Vlaams Parlement op een ogenblik dat er nog technische moeilijkheden kunnen opduiken.

Men maakt zich vaak vrolijk over de bedragen van deze afcentiemen, maar de minister-president vindt dat men deze maatregel in samenhang met de fe-

derale maatregelen moet bekijken. De burger kijkt uiteindelijk alleen maar naar het eindresultaat. De minister-president verzekert dat het om een substantieel bedrag zal gaan.

Meer algemeen wenst de minister-president de vraag over de afcontiemen in een breder perspectief te plaatsen. Men kan een belastingverlaging in de vorm van afcontiemen op twee manieren toekennen. Ofwel laat men iedere belastingplichtige x percent minder belastingen betalen, ofwel vermindert men de belastingen met een bepaald forfaitair bedrag, dat voor elke belastingplichtige hetzelfde is. Vanuit het federale vlak pleiten sommigen voor 'centen' in plaats van 'percenten', precies vanuit rechtvaardigheidsoverwegingen. Hij begrijpt dan ook niet waarom de heer Taylor dit onrechtvaardig zou vinden.

De heer Taylor verwijst naar de heffingen, waarbij de minister-president terecht opmerkte dat deze een bepaald doel hebben dat niet louter van financiële aard is. Hetzelfde geldt voor de afcontiemen. Deze waren bedoeld om de werkloosheidsval tegen te gaan. In plaats van deze afcontiemen vooral voor te behouden aan de lagere lonen, worden ze gespreid over alle loontrekkenden. Uiteindelijk zal slechts een zeer klein deel van de afcontiemen die groep van de bevolking begunstigen waarop deze maatregel mikt. Bovendien zullen veel mensen niet kunnen genieten van de afcontiemen, zoals gepensioneerden of mensen met een vervangingsinkomen.

De minister-president antwoordt dat de heer Taylor ten onrechte verwijst naar deze groep mensen. De afcontiemen zijn inderdaad bedoeld om de werkloosheidsval tegen te gaan. Deze maatregel is dan ook niet relevant voor gepensioneerden of mensen met een vervangingsinkomen. De vervangingsinkomens blijven automatisch verstoken van een fiscale maatregel die de bedoeling heeft de werkloosheidsval te bestrijden. Voor deze groep zijn er andere maatregelen mogelijk. In de huidige bevoegdheidsverdeling moet men het principe 'centen in plaats van percenten' toepassen. Hetzelfde principe wordt toegepast bij de onroerende voorheffing.

Volgens de heer Taylor kan men dan beter de uitgavenkredieten bestemd voor de afcontiemen schrappen; het doel van een begrotingscontrole is immers het aanpassen van de begroting aan de realiteit.

4. *De opmerkingen van het Rekenhof*

In verband met de opmerkingen van het Rekenhof vindt de minister-president het weinig zinvol om vergelijkingen te maken met de vorige regering. Hij merkt op dat de administratie zelf stelt dat het Rekenhof minder kritiek heeft op deze begroting dan op de vorige begrotingen.

De heer Stefaan Platteau neemt de kritiek van de heer Taylor niet. Hij merkt op dat het Boek met Opmerkingen inderdaad veranderd is, maar de redenen hiervoor verschillen van degene die de heer Taylor aanhaalt. Ten eerste zijn deze veranderingen grotendeels te wijten aan het feit dat het verslag ditmaal door andere personen werd geschreven. Ten tweede slaat de fundamentele kritiek die er wel instaat vooral op situaties uit het verleden. Ten derde merkt hij op dat zijn fractie in het verleden inderdaad waarschuwde voor de verwijlinteressen. Dit was ook nodig. Nu is die vrees echter ongegrond, vermits er nog geen rekeningen moeten worden betaald.

Volgens de heer Platteau is het mooie begrotings-saldo het mooiste bewijs dat dit wel een orthodoxe begroting is. Dit saldo wordt nog verhoogd met de begrotingscontrole. Volgens de heer Taylor is dit geen verdienste van de regering en blijkt uit de opmerkingen van het Rekenhof dat dit saldo zelfs niet aan de realiteit beantwoordt.

C.3. **Tussenkomst van de heer André Denys**

C.3.1. *Voorafgaande opmerkingen*

Vooraf heeft de heer Denys opmerkingen over de stijl waarmee de CVP-fractie oppositie voert. Volgens hem beperkt ze de discussie tot het uitvergrooten van de opmerkingen van het Rekenhof, omdat ze zelf over geen beleidsalternatief beschikt. Het gaat niet op om een politiek debat te voeren met het Rekenhof. Het Rekenhof levert informatie aan het parlement en de regering, waarop de regering moet antwoorden. De opmerkingen van het Rekenhof zijn echter ondergeschikt aan het politieke debat, dat moet handelen over de politieke keuzes die men in de begroting maakt.

De VLD heeft altijd de stelling verdedigd dat het Rekenhof enkel in de commissie voor Financiën, Begroting en Algemeen Beleid moet gehoord worden. Zo kan men in deze commissie op een gecoördineerde wijze alle opmerkingen van het Rekenhof bespreken. De CVP-fractie wenst daarente-

gen het Rekenhof te horen over diens opmerkingen in verband met de begroting voor Openbare Werken.

De enige opmerking waarop de minister-president werkelijk moet antwoorden, is de geraamde onderschatting van de uitgaven ten belope van 2,3 miljard frank. De andere opmerkingen zijn eerder technisch van aard. Wie daar teveel nadruk op legt, loopt het risico de algemeen-politieke beleidslijn uit het oog te verliezen.

C.3.2. De lasten uit het verleden

De heer Denys vermeldt in dit verband twee cruciale dossiers. Het eerste, waarop hij niet dieper wenst in te gaan, betreft de kosten voor de berging van scheepswrakken in de Westerschelde. Door de zware politieke druk om met Nederland de Westerschelde-akkoorden te sluiten, werden bepaalde kosten systematisch onderschat.

Dit dossier is reeds uitgebreid aan bod gekomen in de Commissie voor Openbare Werken. Na afloop van deze discussie werd afgesproken dat het parlement richtlijnen zou geven aan de regering, zodat dergelijke omvangrijke werken financieel niet meer kunnen ontsporen. In dit verband verwijst de heer Denys ook naar het debat over de publiek-private samenwerking (PPS). Zijn fractie is hiervan voorstander, maar hij merkt op dat het parlement nauwlettend zal moeten toezien op de kostprijs van dergelijke constructies. Een soepele samenwerking tussen regering en parlement moet het mogelijk maken dat enerzijds de regering voldoende bewegingsvrijheid krijgt en anderzijds de financiering voldoende transparant verloopt.

Het tweede dossier is dat van de economische expansiesteun. In de vorige legislatuur werden herhaaldelijk debatten gevoerd over de criteria volgens dewelke deze expansiesteun werd toegekend. De spreker benadrukt dat hij, als toenmalige oppositieleider, veel respect had voor minister Eric Van Rompuy. Vooral diens hervorming van de toenmalige BRT heeft op hem een grote indruk nagelaten. Toch is hij enorm ontgoocheld over zijn beleid inzake economische expansie. Een ontsporing van het budget met enkele miljarden is immers onaanvaardbaar.

Deze regering vindt dus een lijk in de kast, waarvoor het nooit werd gewaarschuwd. Het is het gevolg van een verkeerd beleid op zowel economisch als budgettair vlak. De VLD heeft nooit gepleit voor een afschaffing van de expansiesteun, maar wel voor een verfijning ervan. Economische expan-

siesteun is een instrument om het bedrijfsleven te stimuleren in een periode van laagconjunctuur. Blijkbaar slaagde men er niet in om een raming van de uitgaven op te stellen. Men moet toch, rekening houdend met bepaalde criteria, in staat zijn om simulaties op te stellen voor de verschillende mogelijke scenario's ?

C.3.3. De nieuwe uitgaven

De heer Denys haalt vijf meeruitgaven aan :

- 250 miljoen frank voor de social profit-sector ;
- 235 miljoen frank voor de inburgering ;
- 300 miljoen frank voor de onderwijs-CAO's ;
- 294 miljoen frank voor de aanzuivering van het tekort van de VGC ;
- 700 miljoen frank voor de 'warme' sanering in de landbouwsector.

Hij wenst nader in te gaan op drie punten : het akkoord met de social profit-sector, de inburgering en de warme sanering.

- Het akkoord met de social profit werd goedgekeurd door de Vlaamse regering en enthousiast onthaald door het Vlaams Parlement. Hij vreest echter dat het bedrag van die aard is, dat het de budgettaire ruimte voor deze sector zal belemmeren.
- De VLD is vragende partij voor inburgering. In welke mate echter kan inburgering verplicht worden ? Zijn er dan ook sancties mogelijk ?
- De extra uitgaven voor de warme sanering zijn in feite geen meeruitgaven. Het gaat om de recuperatie van een bedrag dat was uitgetrokken voor schadevergoeding, maar dat niet kon worden uitbetaald. Het wordt nu gebruikt voor structurele maatregelen in de landbouw, die nodig zijn om het teveel aan nitraten in de bodem weg te werken.

De Vlaamse minister van Landbouw en Leefmilieu, mevrouw Vera Dua, kiest hierbij voor een dubbele oplossing : mestverwerking gecombineerd met een afbouw van de veestapel. De heer Denys vreest echter dat dit laatste geen echte oplossing biedt. Landbouwers kunnen een uittredingspremie krijgen van 15.000 frank per dier, wat in totaal een som van 3 à 4 miljoen frank per bedrijf betekent. Deze uittredingsvergoeding zal waarschijnlijk wel

de oudere landbouwers met zeugenbedrijven ertoe aanzetten om te stoppen, maar niet de jonge boeren. Een echte afbouw zou 15 miljard frank kosten, wat onaanvaardbaar veel is. De heer Denys pleit er dan ook voor om de maatregelen voor de afbouw van de veestapel met een jaar uit te stellen, zodat men eerst kan nagaan in welke mate mestverwerking een oplossing biedt.

C.3.4. Aanbevelingen

De heer Denys is gematigd optimistisch in verband met de staatshervorming. De beslissingen in verband met buitenlandse handel en landbouw zijn positief te noemen. Het klimaat voor een evolutie naar meer fiscale autonomie is gunstig. Het Frans-talig onderwijs vraagt – net zoals de Vlaamse minister van Onderwijs, mevrouw Marleen Vanderpoorten – meer middelen. De Vlaamse regering mag hier niet op ingaan zonder garanties te krijgen voor meer fiscale autonomie. De spreker pleit er echter voor om rustig te blijven en de zaken niet te forceren.

– Replik van de minister-president met tussenkomsten van de leden

1. *De lasten uit het verleden : economische expansiesteun*

De heer Johan De Roo vindt de kritiek van de heer Denys te gratuit. Hij merkt op dat vorig jaar de VLD nog pleitte voor een afschaffing van de expansiesteun. De CVP wenste daar niet op in te gaan omdat er, ondanks een gunstige conjunctuur, steeds perioden van economische recessie zullen blijven bestaan. De sterke stijging van het aantal aanvragen voor expansiesteun in de periode 1997-1999, gerelateerd aan zowel de hoogconjunctuur als aan de toename aan milieu-investeringen, leidde nu eenmaal tot een stijging van de uitgaven.

De minister-president betwist dit niet. Toch heeft het systeem een pervers gevolg : er komt namelijk een toename aan investeringsdossiers in periodes van gunstige conjunctuur. Dit gaat in feite voorbij aan de oorspronkelijke bedoeling van de expansiesteun. Hij wenst zich echter niet uit te spreken over de opportuniteit van de toegekende expansiesteun. Bovendien had de minister ter zake weinig keuzemogelijkheden. De minister-president vindt wel dat de toenmalige minister onvoldoende rekening heeft gehouden met de budgettaire im-

pact van die stijging. De toename aan expansiedossiers werd onvoldoende vertaald in de begroting.

De heer Taylor neemt deze kritiek niet. Zijn eerste opmerking is van procedurele aard. Hij vindt het namelijk opmerkelijk dat dit dossier, dat in feite in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme thuishoort, ook in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting aan bod komt. Hij vindt dit positief, maar merkt op dat deze aanpak blijkbaar alleen maar gehanteerd wordt wanneer het de regering past. Dit neemt niet weg dat een discussie over de noodzaak van de expansiesteun nodig is.

Ten tweede geeft hij toe dat er in het verleden waarschijnlijk een tekort aan machtigheden was van 3 à 4 miljard frank. Deze som hangt ook af van de aanvragen en van de inkomsten, die men niet in de hand heeft. Het is echter niet waar dat de heer Van Rompuy geen oog heeft gehad voor de nodige budgettaire ingrepen. In 1999 werd hiervoor 10 miljard frank vastgelegd. Hij heeft dus wel degelijk geprobeerd om de situatie recht te trekken.

Ten derde heeft deze regering uit die problemen blijkbaar geen lessen getrokken. Ook vandaag worden de nodige machtigheden voor expansiesteun nog steeds onderschat. Bij de begroting 2000 wordt slechts 8,3 miljard frank vastgelegd, hoewel de aanvragen 12 miljard frank bedragen. Deze regering haalt geen lijken in de kast, maar stopt er nieuwe in.

2. *De stand van zaken in de staatshervorming*

De heer Herman De Reuse is, in tegenstelling tot de heer Denys, niet erg enthousiast over het bereikte akkoord over de landbouw. Het akkoord betekent immers dat de gewesten de lasten moeten dragen, terwijl de middelen naar de federale overheid gaan. Door de gunstige conjunctuur nemen de transfers vanuit Vlaanderen nog toe.

De heer De Roo gaat akkoord met de strategie die de heer Denys voorstelt om de fiscale autonomie te bereiken. Hij verwijst ter zake naar de algemene toelichting bij de aanpassing van de middelen- en uitgavenbegroting (*Parl. St.* VI. Parl. 1999-2000, nr. 17/1, pp. 31-32). Uit deze toelichting blijkt dat de fiscale capaciteit voor Vlaanderen toeneemt, terwijl ze voor Wallonië en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest daalt. Hoe groter de fiscale capaciteit, hoe interessanter het wordt om over eigen fiscale autonomie te beschikken. Iedereen ondersteunt

dan ook de strategie van de VLD, maar zij zijn wel meester van het manoeuvre.

De heer Denys geeft toe dat de grootste verantwoordelijkheid bij zijn partij ligt, maar stipt aan dat het steeds de bedoeling is geweest om een strategie uit te bouwen die door zoveel mogelijk partijen wordt gesteund. Het komt er niet op aan uit te maken wie de 'beste Vlaming' is. Op het einde van de legislatuur zal duidelijk worden in welke mate de VLD haar taak heeft vervuld. De heer De Roo merkt op dat er eind 2001 al een diepgaande evaluatie zal gebeuren.

De minister-president sluit zich hierbij aan. De deadline is inderdaad eind 2001. Een groei van het BNI met 1 percent betekent op Vlaams niveau een meeropbrengst van 3,3 miljard frank ; op federaal niveau betekent dit een meeropbrengst van 50 miljard frank. Als de Vlaamse overheid de vruchten wil plukken van de huidige hoogconjunctuur – die naar alle verwachtingen nog enkele jaren zal aanhouden – dan moet er snel een beslissing vallen over de fiscale autonomie.

3. De nieuwe uitgaven

– 820 miljoen frank voor het MiNa-fonds voor de versnelling van het rioleringsprogramma

De heer De Roo heeft vragen bij de 820 miljoen frank voor de versnelling van het rioleringsprogramma van de Vlaamse overheid (RIO-programma). De Vlaamse regering subsidieert de aanleg van rioleringen in de gemeenten met bedragen die oplopen tot 50 of zelfs 75 percent van de kosten. De spreker stelt echter vast dat vele gemeenten lange tijd moeten wachten op de uitbetaling van deze subsidies. Voor kleine gemeenten bedraagt de achterstand soms 30 of 40 miljoen frank, terwijl dit voor een stad als Gent oploopt tot 250 à 300 miljoen frank. Waarom antwoordt de bevoegde minister, mevrouw Vera Dua, niet op vragen die hierover worden gesteld ? Liggen budgettaire problemen aan de oorsprong van deze achterstand ?

De minister-president onderstreept dat het niet om een budgettair, maar om een administratief probleem gaat. Vele gemeenten maken van de gelegenheid gebruik om naast het aanleggen van rioleringen ook allerlei andere werken, zoals het heraanleggen van stoepen of bestratingswerken, uit te voeren. Deze werken worden ook opgenomen in het rioleringsdossier. Hierdoor wordt het dossier voor de administratie erg complex, vermits de subsidie van de overheid enkel betrekking heeft op de rioleringswerken zelf. De administratie was hierop

onvoldoende voorbereid. Er werden bijkomende middelen vrijgemaakt om het personeelsbestand uit te breiden.

De heer Bossuyt pleit ervoor om deze achterstand in uitbetaling zo snel mogelijk in te halen. Dit moet op een rechtvaardige wijze gebeuren. Het is ontoelaatbaar dat de afhandeling van een dossier om politieke redenen versneld of vertraagd zou worden. De heer De Roo merkt op dat de gemeenten desnoods een schuldvordering moeten instellen tegen de Vlaamse overheid.

– 235 miljoen frank provisioneel krediet in het kader van de inburgering

De minister-president merkt op dat de bevoegde minister, mevrouw Mieke Vogels, een nota over de inburgeringstrajecten heeft ingediend bij de Vlaamse regering. Op dit ogenblik wordt deze nota besproken in een interkabinettenwerkgroep. De hamvraag is hoe men de bestaande, vrij disparate initiatieven voor inburgering – taalcursussen, de inspanningen van de VDAB en van centra voor maatschappelijke integratie – kan inschakelen in een enkel inburgeringstraject, waarbij drie aspecten centraal staan : de maatschappelijke integratie, de inschakeling in het arbeidsproces, het aanleren van de taal.

De minister-president meent dat men geen verplichting kan opleggen zonder in sancties te voorzien, bijvoorbeeld in de socialezekerheidsuitkeringen. Dit is echter een federale bevoegdheid. De minister-president stelt echter vast dat de vraag het aanbod ruim overstijgt. Hij wenst dan ook eerst het aanbod af te stemmen op de vraag en pas daarna te onderzoeken wie een aangeboden inburgeringspakket weigert.

De heer Ludo Sannen merkt op dat er een grote verscheidenheid is bij de nieuwkomers. Het heeft dan ook geen zin om iedereen hetzelfde integratietraject te laten doorlopen. Hij pleit er ook voor om aan de nieuwkomers een financiële steun te bieden voor hun integratie, in plaats van alleen maar de instellingen te financieren.

De minister-president verduidelijkt dat het de bedoeling is dat een nieuwkomer zich op een enkel punt kan aanmelden om in een inburgeringstraject te stappen. Dit sluit een gedifferentieerde aanpak niet uit, integendeel. In dit ene contactpunt wordt immers ook de analyse gemaakt van de integratiebehoeften die de nieuwkomer heeft. Over de financiering van het systeem is echter nog geen beslissing gevallen.

– *250 miljoen frank in het kader van het akkoord met de social-profitsector*

De heer Denys vreesde dat dit akkoord de beleidsruimte in de sector zou belemmeren, voornamelijk omdat het niet enkel om eenmalige, maar ook om recurrente uitgaven gaat.

De heer Bossuyt begrijpt de verwarring van de heer Denys. De regering heeft immers nogal triomfantelijk gedaan over het bereikte akkoord, waardoor andere groepen, zoals het onderwijzend personeel, zich geroepen voelden om op hun beurt allerlei looneisen te formuleren.

De minister-president onderlijnt dat het akkoord veel meer is dan een gewone CAO. 7 miljard frank van de 8,3 miljard frank die het akkoord heeft gekost, wordt aangewend om twee belangrijke punten uit het regeerakkoord te verwezenlijken, namelijk de loonharmonisatie en de regularisatie van de nepstatuten. Slechts 1,3 miljard frank is bestemd voor de traditionele CAO. De Vlaamse regering heeft hierbij geweigerd om in te gaan op looneisen, maar heeft wel gezorgd voor de creatie van betere arbeidsomstandigheden.

Bovendien wordt 1 miljard frank van deze 8,3 miljard frank betaald door de federale overheid. Voorts wordt deze CAO deels ook gefinancierd door federale instrumenten, waarvan ook de gemeenschappen gebruik kunnen maken. Een ander deel wordt gefinancierd via de middelen die beheerd worden door de minister van Tewerkstelling, de heer Renaat Landuyt. Dit alles betekent dat de kostprijs van deze CAO zeker en vast niet uitsluitend op de begroting voor Welzijn wordt afgewenteld. De heer Sannen voegt daaraan toe dat deze regering een inclusief, horizontaal beleid wil voeren, waarbij vele programma's verspreid zijn over diverse departementen, maar gecoördineerd worden door één minister.

De minister-president benadrukt dat het akkoord met de social profit in de eerste plaats bedoeld was om een categorie van personeelsleden die al jarenlang stiefmoederlijk werd behandeld statutair en financieel gelijk te schakelen met anderen. Ook met andere maatschappelijke groepen zal in de eerste plaats onderhandeld worden over de kwaliteit van de arbeidsomstandigheden en over de verzoening van professioneel en persoonlijk leven. De looneisen zullen pas in een volgende CAO aan bod komen.

De minister-president verwondert zich erover dat de vorige CAO, afgesloten in 1999, betrekking had op de periode 1996-2000. Blijkbaar was de gewoonte gegroeid om een CAO te ondertekenen die voor een groot deel betrekking had op een voorbije periode. De onderwijsvakbonden vroegen aan de minister van Onderwijs, mevrouw Marleen Vanderpoorten, al een engagement voor een volgende CAO. Dit gaat de minister-president te ver. Waar men vroeger post factum CAO's afsloot, poogt men nu al de onderhandelingen over een volgende CAO te hypothekeren door formele engagementen te eisen.

Het akkoord laat nog genoeg beleidsruimte over. Op het vlak van de begrotingsinstructies is er immers een breuk met het verleden. De traditionele begrotingsinstructies kenden aan elk departement een bepaald budget toe. De administratie poogde dan om hiermee eerst de bestaande beleidsinitiatieven in te vullen. De kleine marge die dan nog overbleef, werd gebruikt voor nieuwe initiatieven. De traditionele begrotingsinstructies zorgden dus voor een maximalisatie van het constant beleid. Wat men had, probeerde men op zijn minst te houden ; met wat overbleef, kon men eventueel nieuwe accenten leggen.

De nieuwe begrotingsinstructies daarentegen stimuleren om de beleidsopties desnoods volledig te heroriënteren. Elk minister moet duidelijk maken welke punten van het regeerakkoord voor hem of haar prioritair zijn en moet zijn begroting in functie daarvan opstellen. Elk begrotingsjaar moet men minstens een vierde van de bestaande beleidsopties opnieuw overwegen. Door in concreto de bestaande beleidsopties voor gemeenschapsaangelegenheden te heroriënteren, creëert men nieuwe beleidsruimte. Een minister die een deel van het bestaande beleid wil voortzetten, moet ook de noodzaak daarvan kunnen aantonen. Algemeen moet de doelmatigheid van de geldstromen altijd geanalyseerd worden.

De minister-president geeft toe dat de jarenlange transferten van het Vlaamse Gewest naar de Vlaamse Gemeenschap heeft geleid tot onderinvesteringen in mobiliteit, milieu, openbare werken en andere gewestmateries. Er moet hierin opnieuw geïnvesteerd worden, onder meer via alternatieve financieringsmethodes zoals PPS.

De heer Bossuyt betwist dat de nieuwe begrotingsinstructies een breuk vormen met het verleden. De vorige regeringen moesten in de eerste plaats de openbare financiën saneren. De begrotingen wer-

den dan ook in functie van die vereiste aangepast. Die keuze valt te verdedigen, ook al heeft dit geleid tot een verwaarlozing van bijvoorbeeld de investeringen in openbare werken. Nu heeft men andere prioriteiten, maar men moet waakzaam blijven ten einde de financiële toestand niet opnieuw te laten ontsporen.

De heer Van Rompuy merkt op dat de intentie van de minister-president om te stoppen met de transfers van het gewest naar de gemeenschap haaks staan op de uitslatingen van de heer Sannen om het budget voor gemeenschapsbevoegdheden nog op te trekken. De spreker haalt hiervoor een interview in een krant aan, waarin de heer Sannen verklaart dat het budget voor onderwijs en welzijn met 20 tot 25 percent moet worden opgetrokken. Dit betekent voor welzijn een stijging met 10 miljard frank, voor onderwijs een stijging met 5 miljard frank.

De heer Sannen beaamt dat er inderdaad bijkomende middelen voor het gehele departement Welzijn nodig zijn, maar dit is enkel mogelijk na een herziening van de BFW. Dit hoeft overigens niet ten koste te gaan van het budget voor gewestmateries. Er was berekend dat er deze legislatuur een budgettaire ruimte was van 200 miljard frank, wat voorzichtigheidshalve werd teruggebracht tot 165 miljard frank. Het moet dus mogelijk zijn om die 15 à 20 miljard frank aan extra middelen te krijgen. De opsplitsing van dit bedrag over de diverse departementen laat de spreker echter voor rekening van de journalist van het bewuste artikel.

De minister-president vindt het niet abnormaal dat de verschillende meerderheidsfracties in de aanloop van een begrotingsopmaak hun eigen accenten leggen ; uiteindelijk beslist de regering. Er was te weinig tijd om de begroting 2000 op te stellen. De echte beleidsvernieuwing zal pas duidelijk worden in de begroting 2001.

C.4. Tussenkomen van de heer Stefaan Platteau

De heer Stefaan Platteau verwijst naar de tussenkomen van de heer Denys, maar wenst andere accenten te leggen. Zijn algemene indruk is er een van voldoening.

- Wat de naakte begrotingscijfers betreft, is hij het niet eens met de heer Taylor, die beweert dat de uitgaven onderschat en de inkomsten

overschat zijn. De cijfers zijn duidelijk. De regering baseert zich op een groei van 2,5 percent, terwijl alle analisten een groei van 3 à 4 percent voorspellen.

- Er is in voldoende geld voorzien voor schuldaanbouw. Er staat 8,7 miljard frank voor schuldaanbouw in de begroting. Dit bedrag is verhoogd met 1,2 miljard frank. Er is dus wel degelijk sprake van een orthodoxe begroting.
- De VLD gaf indertijd opbouwende kritiek, die resultaten heeft geboekt. De rekeningen zijn aangepast en de schuldinteressen zijn weggevoerd – door de regering, maar onder druk van de oppositie.
- Er is een tekort van 6 miljard frank bij de economische expansiesteun. De toenmalige minister had toen, ongeacht de conjunctuur of de omstandigheden van die tijd, twee mogelijkheden : expansiedossiers weigeren of selectiever toekennen, of het inschrijven van de nodige kredieten in de begroting. Men heeft noch het een, noch het andere gedaan.
- De VLD heeft zich vaak gebaseerd op de rapporten van het Rekenhof om in het verleden kritiek te leveren op de regering. De heer Platteau wenst hierin consequent te zijn, maar wacht op het antwoord van de minister-president op de opmerkingen van het Rekenhof.

– De repliek van de minister-president met tussenkomen van de leden

De heer Taylor herhaalt nogmaals dat het Rekenhof meent dat de regering de uitgaven onderschat. De opmerkingen van de heren Platteau en Denys interpreteert hij als een minimalisering van het belang en de rol van het Rekenhof. In tegenstelling tot de heer Denys vindt hij niet dat de opmerkingen van het Rekenhof louter technisch van aard zouden zijn. Het rapport van het Rekenhof is een essentieel element van het debat in de commissie. Bovendien vermeldt dat rapport tweemaal dat de resoluties van het parlement onvoldoende worden opgevolgd.

De minister-president vindt dat het Rekenhof niet mag deelnemen aan het politieke debat. De regering moet zo volledig mogelijk antwoorden op de opmerkingen van het Rekenhof en er de nodige

conclusies uit trekken. De manier waarop de economische expansiewetgeving moet ge(her)oriënteerd worden, is een vraag voor de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme. De implicatie daarvan op de begroting behoort tot de bevoegdheden van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

C.5. Tussenkomst van de heer Eric Van Rompuy

C.5.1. De afcentiemen

De heer Van Rompuy concludeert uit de interventie van de minister-president dat het ontwerp van decreet dat de afcentiemen regelt, slechts in het najaar zal worden ingediend met het oog op het nakende begrotingsdebat 2001. Hij brengt onder de attentie van de minister-president dat het bedrag van 3,2 miljard frank afcentiemen wordt ingeschreven bij de uitgaven. Het uitgetrokken bedrag kan immers worden beschouwd als de toekenning van een subsidie aan de federale schatkist, ten einde een forfaitaire vermindering per aanslagbiljet mogelijk te maken. Wellicht kan deze forfaitaire lastenverlaging slechts worden doorgevoerd in het kader van de afrekening, en niet in het kader van de bedrijfsvoorheffing. Dit bedrag kan aldus niet worden gespendeerd tijdens dit begrotingsjaar.

Bovendien wenst de minister-president deze individuele forfaitaire lastenverlaging in feite slechts door te voeren eens deze belastingverlaging op kruissnelheid is gekomen. Het betreft dus de afrekening in 2001 van de inkomsten van het begrotingsjaar 2000. Het bedrag van 3,2 miljard frank staat dus wel in de begroting 2000, maar zal niet worden aangewend. Nochtans was de individuele lastenverlaging een van de belangrijke passages uit de Septemberverklaring. Namens zijn fractie benadrukt hij de stelling dat het wellicht in de bedoeling ligt van de paarsgroene coalitie om deze lastenverlaging ook tijdens de komende jaren door te voeren.

De heer Van Rompuy wijst erop dat een belastingverlaging op een selectieve wijze dient te worden doorgevoerd, zoniet kan men zich eerder richten op het lenigen van de vele maatschappelijke noden in Vlaanderen.

Voor de financiering hiervan wordt een bedrag begroot van 50 miljard frank, wat op kruissnelheid zal resulteren in een individuele forfaitaire lastenverlaging per burger van maximum 3.000 frank, dit wil zeggen 350 frank per maand aan 3 miljoen Vlamin-

gen. Indien men de discussie voert over de toekenning van meer middelen voor onderwijs en welzijn, dan impliceert dit de besteding van een bedrag van 50 miljard frank van de beschikbare budgettaire enveloppe van 165 miljard frank voor de toekenning van een maandelijkse selectieve lastenverlaging van 350 frank aan 3 miljoen Vlamingen. De spreker blijft bij zijn standpunt dat deze budgettaire ruimte in feite beter zou kunnen worden besteed aan de financiering van eventuele noden in de welzijns- of onderwijssector of ter versterking van de kenniseconomie, ter ondersteuning van de learning society. Met deze visie maakt de CVP het verschil ten aanzien van de paarsgroene coalitie.

C.5.2. De budgettaire normen

De minister-president had gezegd niet meer te willen terugkomen op de discussie over de verschillende budgettaire normen (de norm van de HRF of de meesternorm). De spreker meent dat deze discussie echter niet is afgerond en verwijst naar de interventie van de heer Taylor ter zake. Namens zijn fractie onderstreept de spreker dat het hanteren bij de begrotingsopmaak van een budgettaire norm die slechts is vastgesteld op grond van de betalingskredieten in feite een risicovol instrument is ter handhaving van de budgettaire orthodoxie.

Hij verwijst naar een tabel over de evolutie van de vastleggingsmachtigingen en de vereffeningskredieten over de periode 1999-2000. Uit deze cijfers blijkt een stijging van de vastleggingsmachtigingen met 6,2 miljard, terwijl de betalingskredieten verminderen met 4,6 miljard frank, terwijl het bedrag van de schuldafbouw slechts 1,2 miljard frank bedraagt. Hieruit kan men concluderen dat het bedrag van 3,2 miljard frank in feite tweemaal wordt uitgegeven.

De begrotingsnorm is van bijzonder groot belang, vermits bij de opmaak van de begroting het encours tussen machtigings- en betalingskredieten snel stijgt. Dit encours loopt op van 4 tot 14 miljard frank en het is deze budgettaire evolutie die de volle aandacht dient te krijgen, zoniet dreigt de begroting te ontsporen. De spreker meent dat het hanteren van een andere begrotingsnorm een risicovolle onderneming is en verklaart deze begroting omwille van deze beleidsoptie niet te zullen goedkeuren. Men gaat immers wel engagementen aan, maar trekt onvoldoende middelen uit om deze te kunnen betalen.

C.5.3. *De economische expansiesteun*

Vervolgens snijdt de heer Van Rompuy de problematiek aan van de evolutie inzake de toekenning van economische expansiesteun. Uit de begroting van de minister van Economie blijkt dat voor het economisch ondersteuningsbeleid een initieel krediet in 1999 werd ingeschreven van 10 miljard frank. In de begroting 2000 werd voor het economisch ondersteuningsbeleid een bedrag ingeschreven van 8,3 miljard frank, wat in feite een verdere afbouw van dit ondersteuningsbeleid impliceert.

Hij verwijst naar de in 1998 doorgevoerde budgettaire inhaaloperatie voor de toekenning van een meer selectieve expansiesteun, waarbij onder meer de richtlijnen werden aangepast ter bevordering van expansiesteun toegekend voor milieuvriendelijke investeringen.

Op verzoek van de Subcommissie voor Financiën en Begroting werd destijds via de begrotingsaanpassing van 1998 voorzien in een aanpassing van de kredieten voor expansiesteun van 2,4 miljard frank, wat evenwel later onvoldoende zou blijken voor de wegwerking van het historische contentieux inzake de toekenning van expansiesteun, die reeds dateert uit de periode dat de heer Norbert De Batselier minister van Economie was. De spreker beaamt dat de reeds eerder opgebouwde betalingsachterstand inzake de toekenning van economische expansiesteun nooit volledig werd weggewerkt. Hij geeft toe dat het inderdaad niet kan worden ontkend dat het in het verleden gevoerde economisch ondersteuningsbeleid wellicht niet optimaal de economische evoluties heeft opgevolgd.

De heer Van Rompuy beaamt dat er in 1999 in onvoldoende vastleggingsmachtigingen was voorzien ter financiering van alle ingediende dossiers inzake de toekenning van expansiesteun. Een bijsturing van het budgettaire beleid ter zake drong zich op. Deze evolutie dient evenwel te worden geplaatst in de historische context van de ineenstorting van de markten in Azië, waarvan de impact inzake de tewerkstelling in Vlaanderen, gelet op de belangrijke markten in Azië, wellicht groot zou zijn.

De toenmalige VLD-voorzitter schatte destijds dat de Azië-crisis een verlies van 10.000 banen zou veroorzaken. Uiteindelijk brak een periode aan van economische groei en kende de tewerkstelling in de grote en middelgrote ondernemingen een hoge vlucht. Een aantal sectoren kampten echter met moeilijkheden, maar het begrotingsjaar 1999 werd

gekenmerkt door de indiening van een aantal belangrijke dossiers, onder meer Renault, Ford, Opel, de chemische sector. Vermits men afstevende op een periode van hoge economische groei werd gesnoeid in de budgettaire enveloppe voor de toekenning van expansiesteun.

De heer Van Rompuy betreurt de uitspraak van de heer Denys over wanbeleid. Hij doet de waarheid geweld aan door te beweren dat er tijdens de voorbije legislatuur een foutieve inschatting zou zijn gebeurd van de vastleggingsmachtigingen voor de toekenning van expansiesteun. De spreker onderstreept dat de economische conjunctuur niet steeds perfect kan worden voorspeld en dat de nodige bijsturingen werden doorgevoerd. Een ander onzekere factor was de evolutie van de buitenlandse investeringen. Wat de vastleggingsmachtigingen betreft voor het begrotingsjaar 2000 waren deze ontoereikend. Daarenboven bestond de mogelijkheid tot omzetting binnen het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie (FEERR) van impliciete machtigingen, indien niet alle kredieten werden opgebruikt.

De spreker verwijst naar de belangrijke debatten binnen de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden betreffende de toeleveringssectoren in de automobiellindustrie. Tijdens deze periode werd het debat gevoerd over endogene en exogene economisch groei.

Vlaanderen was wel degelijk in staat om buitenlandse investeerders aan te trekken, wat blijkt uit het bedrag van 100 miljard frank aan buitenlandse investeringen in Vlaanderen op dit ogenblik. Met de sluiting van Renault wordt door de toenmalige minister van Economie onderstreept dat Vlaanderen in geen doemscenario was terechtgekomen, maar integendeel een periode van economische groei doormaakte. De sluiting van Renault was echter een pijnlijk drama en een historisch accident.

C.5.4. *De toekomstige budgettaire evolutie*

De spreker blijft bij de stelling dat het loslaten van de meesternorm door de paarsgroene coalitie grote onduidelijkheid schept over de budgettaire toekomstige evolutie binnen deze nieuwe regeringscoalitie. Hij stelt hierbij kritische vragen over de moderne debatacultuur. Waar gaat men heen ?

Om zijn stelling te illustreren, geeft hij als voorbeeld de onderwijssector. De heer Karel De Gucht

stelde dat er voor onderwijs het komende jaar geen bijkomende budgettaire marge is voorzien, maar dat men de voorkeur geeft aan netoverschrijdende besparingen. De heer Sannen poneert dan weer dat er een budgettaire inhaaloperatie noodzakelijk is van 15 miljard frank en minister Vanderpoorten stelt dat de bijkomende budgettaire inspanning voor het onderwijs dient gerealiseerd binnen de herziening van de financieringswet. De SP verklaart dat de middelen ter financiering van de noden van het onderwijs dan weer ergens dient te gebeuren door het welvaartvast maken van de dotaties.

De spreker meent dat men tussen de bomen het bos niet meer ziet en stelt vast dat de meerderheid in feite niet beschikt over een gedegen budgettaire strategische visie. Hoe zit het nu eigenlijk met de invulling van het bedrag van 165 miljard frank ? Hiervan is voor verschillende sectoren reeds in totaal een bedrag van 80 miljard frank ingevuld.

De heer Van Rompuy verwijst naar de vele verklaringen van de paarsgroene coalitie inzake bijkomende bestedingen bovenop het regeerakkoord. Agalev is vragende partij voor extra investeringen ter ondersteuning van het openbaar vervoer ten belope van 15 miljard frank. Minister Johan Sauwens wenst een extra financiële inhaalbeweging voor de sociale woningbouw ten belope van 5,5 miljard frank en minister Vera Dua verwijst naar een rapport van de MiNa-raad, die stelt dat tot 2006 een extra inhaalbeweging van 50 miljard frank nodig is ter ondersteuning van het milieubeleid. En last but not least, minister Steve Stevaert is voorstander van de toekenning van meer middelen ten behoeve van Economie en Vervoer. De spreker hekelt bovendien het feit dat het prijskaartje van 165 miljard frank in feite nooit echt degelijk werd ingevuld en budgettair verantwoord.

Zoals door de heer Taylor reeds eerder werd onderstreept, stelt de heer Van Rompuy vast dat de paarsgroene coalitie de meesternorm heeft verlaten bij de opmaak van deze begroting. Deze beleidskeuze zal resulteren in het loslaten van de budgettaire orthodoxie, wat zal leiden tot een budgettaire discrepantie die nu oploopt tot 14 miljard frank.

De spreker stelt vast dat het ingeschreven bedrag van 3 miljard frank dit begrotingsjaar niet zal worden besteed voor de financiering van de individuele selectieve lastenverlaging. Hoe zit het dan met de verklaringen van de paarsgroene coalitie over de selectiviteit van de federale belastinghervorming die dient ten goede te komen aan de beschei-

den en middelgrote inkomensgroepen ? Thans gaat men aan iedere burger – eens het systeem op kruissnelheid is gekomen – een individuele lastenverlaging toekennen van 350 frank per maand aan alle inkomensgroepen, ook de hoge inkomensgroepen. Wat is de maatschappelijke impact van een dergelijke maatregel op het vlak van economie, tewerkstelling, milieu en verhoging van de levenskwaliteit ? De Vlaamse christen-democraten hebben steeds gesteld dat deze maatregel een maat voor niets is.

Deze maatregel zou wél het nodige effect hebben gesorteerd indien deze was ingevoerd op het ogenblik van de toekenning van de fiscale autonomie aan Vlaanderen, wat zal toelaten om deze maatregel selectief door te voeren. De huidige maatregel is maatschappelijk irrelevant en wordt dit begrotingsjaar zelfs niet toegepast. De heer Van Rompuy betreurt een dergelijke gang van zaken, wat duidt op het ontbreken van een echt budgettair project van de paarsgroene coalitie.

– de repliek van de minister-president met tussenkomsten van de leden

1. De afcentiemen

Inzake de timing van de indiening van het ontwerp van decreet dat de afcentiemen regelt, verwijst de minister-president naar de beslissing van het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement, waarin wordt gesteld dat 12 mei 2000 de uiterste datum van indiening is van ontwerpen van decreet, indien deze decreten nog voor het zomerreces door het Vlaams Parlement dienen te worden gestemd. Het is wel degelijk mogelijk om dit ontwerp nog in te dienen voor het zomerreces, maar noodgedwongen zal de bespreking ervan plaatsvinden in het najaar 2000.

De heer Van Rompuy meent echter dat het Vlaams Parlement niet kan garanderen dat ontwerpen van decreet, ingediend na 15 mei, nog worden gestemd voor het zomerreces. Het ontwerp van decreet zal, zelfs indien het nu wordt ingediend, pas worden behandeld en gestemd in het najaar.

De heer Bossuyt verwijst naar de bedenkingen die mevrouw Demeester-De Meyer formuleerde inzake de invoering van afcentiemen. De selectiviteit waarvoor de heer Van Rompuy een pleidooi voerde, stond op dat ogenblik niet voorop.

2. *De economische expansiesteun*

Op de opmerking van de heer Van Rompuy over de toenmalige Vlaamse minister van Economie, de heer Norbert De Batselier, repliceert de heer Bossuyt dat juist door de heer De Batselier een aanvang werd genomen met het afbouwen van deze contentieux.

3. *De budgettaire evolutie*

De heer Bossuyt vindt dat de heer Van Rompuy erg gefrustreerd overkomt, wellicht omdat hij thans niet meer deelneemt aan de regering. De spreker stelt vast dat de heer Van Rompuy de nuance niet onderkent tussen een tussenkomst in de plenaire vergadering en een debat in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting ter afsluiting van het debat over de begrotingsaanpassing. Bovendien vindt hij dat de heer Van Rompuy te veel te rade gaat bij persberichten.

C.6. **Tussenkomst van de heer Gilbert Bossuyt**

C.6.1. *De budgettaire evolutie*

De heer Bossuyt wenst de evaluatie van het voorbijgevoerde begrotingsbeleid te plaatsen binnen de historische context van een budgettaire crisis. De Vlaamse regering had zich voorgenomen om zich prioritair toe te leggen op schuldafbouw. Dit was voor de SP een aanvaardbare optie, aangezien de budgettaire crisis ook op sociaal vlak nefaste gevolgen had.

Thans verloopt het budgettair beheer binnen een periode van economisch groei en binnen de context van de voltooiing van de schuldafbouw. Andere prioriteiten kunnen thans worden gelegd, zonder evenwel in euforie te willen vervallen, gelet op de noodzakelijke en zorgvuldige opvolging van de evolutie van het schuldenbeheer. De aangekondigde lastenverlaging komt evenwel nu op een ogenblik dat de CVP niet meer deelneemt aan de regeringscoalitie. Het was onmogelijk om politieke akkoorden te treffen over afcentiemen en lastenverlaging binnen de budgettaire context van een begrotingstekort.

Hoewel de lastenverlaging voor zijn fractie geen echte prioriteit was, betreurt de heer Bossuyt het dat men omwille van technisch-budgettaire redenen dit jaar geen selectieve lastenverlaging kan in-

voeren. Van het aanvankelijk voorziene bedrag blijkt nu dat het ruimschoots onderschat is voor de invoeringen van een selectieve lastenverlaging.

Tijdens de vorige legislatuur waren deze middelen eenvoudig niet voorhanden, waarbij de heer Van Rompuy opmerkt dat er geen substantiële wijzigingen zijn doorgevoerd aan de middelenbegroting. Politiek is een kwestie van vooruitzien en van strategische planning en visie en niet van dagjespolitiek. De heer Bossuyt verklaart namens zijn fractie deze begrotingsaanpassing te zullen goedkeuren.

De spreker pleit om zeker eerst de prioriteiten van dit regeerakkoord uit te voeren, wat een verbreding behelst van het financiële draagvlak van welzijn, onderwijs en huisvesting. Ieder speelt zijn rol en het zou onwijs zijn om de positieve aspecten van de vorige legislatuur niet over te nemen.

C.6.2. *De inhaaloperatie in de onderwijssector*

Wat de discussie inzake de inhaaloperatie voor het onderwijs betreft, zoals ze door de heer Sannen werd gevoerd, meent de heer Bossuyt dat het een ongelukkig moment is om deze denkpiste thans te lanceren, gelet op de syndicale onderhandelingen en de prerogatieven van het sociaal overleg. De spreker meent dat op termijn voor het onderwijs inderdaad meer middelen dienen te worden vrijgemaakt, waarbij de toekenning van meer fiscale autonomie in Vlaanderen een belangrijke hefboom zal zijn.

De spreker verwijst naar de waardevolle inspanningen van de heer Luc Van den Bossche, de toenmalige minister van Onderwijs, in de onderwijssector. Het debat draait echter niet alleen om centen, maar ook om een integrale kwaliteitszorg binnen de hele sector. Meer middelen maar ook een betere kwaliteit van het onderwijs dienen voorop te staan.

Dit debat moet gevoerd worden binnen de toekenning van een bredere fiscale autonomie aan Vlaanderen. Wordt niet de verkeerde indruk gewekt naar bepaalde bevolkingsgroepen dat men met minder omzichtigheid dient om te springen met de budgettaire middelen? Er is meer geld maar dit wil nog niet zeggen dat het te grabbel dient te worden gegooid. In de onderwijssector is er inderdaad een inhaalbeweging nodig.

– Tussenkomsten van de leden

De heer De Roo stelt vast dat deze coalitie in feite geen trendbreuk vormt, gelet op het feit dat deze coalitie in feite heel veel zaken overneemt uit de vorige legislatuur. De heer Bossuyt benadrukt dat ook de oppositie een constructieve rol kan spelen in het parlementaire debat. De grote frustratie van niet meer deel te nemen aan de macht blijft echter hangen in de commissie.

De heer Van Rompuy ontkent met klem als een gefrustreerd parlementair te werken en geeft volgende toelichting. 20 miljard frank van het bedrag van 165 miljard frank is uitgetrokken voor onderwijs, waarvan 10 miljard voor gebouwen. 50 miljard is uitgetrokken voor de individuele selectieve lastenverlaging voor 3 miljoen Vlamingen. In feite resulteert uit deze opdeling van het bedrag van 165 miljard frank dat het departement Onderwijs stiefmoederlijk werd behandeld. In feite komt dit neer op een enorme foutieve inschatting van deze coalitie. Onderwijs zal slechts kunnen beschikken over een bedrag van 10 miljard frank de komende jaren.

De heer Sannen repliceert hierop als volgt. Spreker onderstreept de geleidelijke toename van het budget voor het departement onderwijs met 8 miljard frank dit begrotingsjaar ingevolge de stijging van de recurrente uitgaven. 3 miljard frank werd extra geïnvesteerd. Bij deze begrotingscontrole wordt eveneens een extra krediet van 700 miljoen frank uitgetrokken voor onderwijs na de besparingstop. Is dit geen virtueel debat in plaats van een debat gebaseerd op de cijfers ? De toekenning van een extra krediet van 700 miljoen frank impliceert een stijging van de kredieten voor onderwijs met 40 percent. De uitgaven voor onderwijs stijgen dus fors en deze budgettaire inspanning dient voortgezet.

D. ANTWOORD VAN DE MINISTER-PRESIDENT OP HET VERSLAG VAN HET REKENHOF

De minister-president antwoordde op 25 mei op de opmerkingen van het Rekenhof. Hierbij wenste hij eerst in te gaan op de opmerkingen van het Rekenhof over de baggerwerken en over de werken aan de Westerschelde (berging van scheepswrakken, verdieping van de vaargeul en het vervullen van de engagementen ten overstaan van Nederland). Daarna volgde een punctueel overzicht van de diverse opmerkingen van het Rekenhof en het antwoord dat de Vlaamse regering erop formuleerde.

- De baggerwerken werden in het verleden stiefmoederlijk behandeld, waardoor er een latente schuld is ontstaan. Overstromingen tijdens de voorgaande jaren zouden ten dele het gevolg zijn van de verzanding van een aantal rivieren, terwijl op andere waterlopen beperkingen qua diepgang opgelegd werden om te vermijden dat de scheepvaart vast zou lopen. De Vlaamse regering heeft de beslissing genomen om een deel van die latente schuld af te lossen. Dit weerspiegelt zich in een stijging van de kredieten.
- De eenmalige uitgaven voor de berging van scheepswrakken zijn het gevolg van de overeenkomst met Nederland in het kader van de verdieping van de Schelde. Op basis van de werkplanning en de vordering van de werkzaamheden wordt een zo realistisch mogelijke inschatting van de behoeften gemaakt.

Het Rekenhof heeft hierover drie opmerkingen.

Ten eerste vraagt het om alle uitgaven in verband met de Westerschelde, die nu verspreid zijn over verschillende basisallocaties, te groeperen. De minister-president wenst aan deze vraag tegemoet te komen, maar merkt wel op dat het technisch niet eenvoudig is om de gewone van de meer specifieke onderhoudswerken te onderscheiden.

Ten tweede zijn volgens het Rekenhof de voor de verdieping van de Westerschelde uitgetrokken kredieten op de basisallocaties 14.05 (onderhoud van waterlopen), 54.01 (terugbetaling aan Nederland van de door deze staat gedane investeringsuitgaven met betrekking tot de Westerschelde en het zeekanaal Gent-Terneuzen) het nakomen van de verplichtingen en engagementen tegenover Nederland) en 73.05 (de berging van scheepswrakken) van organisatie-afdeling 64, programma 20 ontoereikend.

Wat betreft de door het Rekenhof vermelde ‘debudgettering’ inzake de verdieping van de Westerschelde merkt de minister-president op dat het hier een oneigenlijk gebruik van deze terminologie gaat. Debudgettering betekent in de traditionele zin van het woord dat men een instelling leningen laat aangaan waarvan de intrestlasten en de aflossingen later via de begroting zullen terugbetaald worden.

De vraag hier is op welk ogenblik men de betalingskredieten effectief moet voorzien : op het ogenblik dat een ambtenaar de opdracht geeft om de werken te laten aanvangen, of op het ogenblik dat de vorderingsstaten binnenkomen ? Het Re-

kenhof kiest voor de eerste optie, de administratie voor de tweede. De minister-president begrijpt de stelling van het Rekenhof, ook al houdt dit het risico in dat men teveel middelen uittrekt. Het is immers mogelijk dat men zijn fiat geeft om bepaalde werken te laten uitvoeren waarvan de kosten achteraf niet met de realiteit blijken overeen te stemmen. Bij wrakkenruiming kan men inderdaad moeilijk op voorhand de exacte kostprijs vaststellen. Een vastlegging nemen op het ogenblik van de opdracht zou dus noodzakelijkerwijze steeds een belangrijk pakket aan middelen immobiliseren, wat dan weer tot gevolg heeft dat men bijkomende kredieten moet inschrijven waarvan niet kan gezegd worden of die al dan niet noodzakelijk zijn.

Voor echte gevallen van debudgettering verwijst de minister-president naar de financiering van waterzuivering via Aquafin en naar de aankoop van een onroerend goed in Anderlecht voor het Instituut voor Natuurbehoud. In de gehele discussie wordt volgens hem bovendien uit het oog verloren dat de ontvangsten uit de afrekening voor de denataliteit (1,6 miljard frank) die in 1999 effectief in de kas ontvangen werd en gebruikt voor schuldaflossing volledig werd geschrapt en dus geen aanleiding heeft gegeven tot een daling van het overschot.

Ten derde heeft het hof ook vragen bij de bedragen die zijn voorzien om de verbintenissen met Nederland te honoreren. Het hof baseert zich hiervoor op de rapportage van de Rijkswaterstaat van januari, waarin een bedrag van 1,704 miljard frank wordt genoemd. Vermits in de begroting slechts in 1,281 miljard frank ordonnanceringskredieten is voorzien, zou er een tekort zijn van 423 miljoen frank. Bovendien moeten er ook nog andere uitgaven op de vermelde artikelen aangerekend worden.

Doordat het Rekenhof zich volledig steunt op de rapportage van Rijkswaterstaat, worden volgens de minister-president de permanente contacten die er zijn tussen de Belgische en de Nederlandse administratie onderbelicht. In deze materie is er een voortdurende evolutie die maakt dat de voorstellen voortdurend wijzigen. In de rapportage van Rijkswaterstaat werd uitgegaan van een facturerings van 93 miljoen gulden. Op dit ogenblik is er nog een discussie tussen de Administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) en Rijkswaterstaat aan de gang waarbij AWZ er van uitgaat dat niet meer dan 70 miljoen gulden gerealiseerd kan worden. Rijkswaterstaat heeft intussen zijn inschatting teruggebracht tot 80 miljoen gulden.

De regering is bij de begrotingscontrole uitgegaan van de meest recente gegevens. Daarnaast wordt er op gewezen dat er in het kader van de bedoelde organisatieafdeling ook een bufferkrediet van 1,4 miljard frank beschikbaar is dat specifiek voor dergelijke doeleinden wordt voorzien (programma 69.9, basisallocatie 01.01).

Het Rekenhof wees voor een aantal gevallen op mogelijke tekorten aan kredieten. Aan de hand van het encours en de kredieten die voor 2000 voorzien zijn en de volgende jaren nog zullen ingeschreven worden, kan bewezen worden dat de begroting sluitend werd opgesteld. Op het programma huisvesting (ba 63.62 en 63.63) is er volgens het Rekenhof een tekort van respectievelijk 109,1 miljoen frank en 382,6 miljoen frank voor de vereffening van de uitstaande facturen.

Het betreft hier een uitdovend programma waarvoor een zo correct mogelijke inschatting werd gemaakt van de in de loop van 2000 te vereffenen facturen. Indien er uiteindelijk toch een tekort zou blijken dan laat de totale kredietmassa (6 miljard frank) toe dat er een beperkte herverdeling kan gebeuren. Het lijkt de minister-president op basis van de beschikbare informatie evenwel voorbarig daar nu reeds de kredieten te blokkeren.

Op het programma gemeenschappelijk vervoer zouden er te weinig kredieten ingeschreven zijn voor de premetro Antwerpen. Op de ba 14.01 zou er een tekort zijn. In 1999 werd 21,9 miljoen frank vastgelegd, terwijl er voor 2000 in slechts 8,5 miljoen frank ordonnanceringskredieten werd voorzien. Eind 1999 heeft er nog een kredietherschikking plaatsgevonden die moest toelaten een gedeelte van de vermelde vastlegging te betalen. Deze kredieten werden evenwel niet aangewend en zijn vervallen. De noodzakelijke ordonnanceringskredieten zullen vrijgemaakt worden bij de eerstvolgende herschikking van de kredieten in september eerstkomend.

Eveneens op het programma gemeenschappelijk vervoer is op de ba 81.02 het encours in 1999 zeer sterk gestegen. Dit is een gevolg van de aankoop van trams. Gezien het leveringsprogramma van deze trams moeten de noodzakelijke kredieten voor de betaling ervan vooral voorzien worden in 2001. In 2000 is er een gesplitst ordonnanceringskrediet (GOK) voorzien van 1,9 miljard frank. Daarnaast zullen uit het bufferkrediet ook nog bijkomende middelen voorzien worden indien dit noodzakelijk blijkt. Dit GOK zal in 2001 met ongeveer 1,5 miljard frank moeten stijgen. In de daarop volgende jaren daalt het te voorzien GOK verder.

D.1. Middelenbegroting – tabel

OA 24, PR 10 (Algemene financiële logistiek), artikel 28.02 (Inkomsten naar aanleiding van financiële technische transacties met betrekking tot overheidsgebouwen (Fonds onroerende goederen artikel 19 van het decreet 21 december 1990) (toegewezen ontvangsten : 250 miljoen frank))

Er wordt een amendement ingediend (artikel 8).

OA 24, PR 40 (Rechtstreekse schuld (ontvangsten : 341,1 miljoen frank))

Er wordt geen amendement ingediend.

Een oplossing wordt geboden via de rekeningenwet 1999.

OA 35, PR 50 (Aanwending van teruggevorderde salarissen en salaristoelagen), artikel 11.02 (Terugbetaling van salarissen en salaristoelagen (Fonds aanwending van terugbetaling van salarissen en salaristoelagen, artikel 21 van het decreet van 21 december 1990) (toegewezen ontvangsten : 889,5 miljoen frank))

Er wordt geen amendement ingediend.

Het is inderdaad zo dat de salarissen van de in Onderwijs tewerkgestelde gesubsidieerde contractuelen (Gesco's) in feite 'geprefinancierd' worden door het onderwijsdepartement, en periodiek (en gedeeltelijk) gerecupereerd worden door betalingen van premies van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) en de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling. Een integratie van deze middelen in het wedderecuperatiefonds betekent een verhoging in 2000 van middelen en uitgaven met 767 miljoen frank.

Op basis van de inmiddels in kaart gebrachte historische evolutie zal de integratie van de geraamde Gescomiddelen en -uitgaven in het Fonds doorgevoerd worden vanaf de initiele begroting 2001.

D.2. Uitgavenbegroting – corpus

Nieuw in te voeren bepaling inzake voorschotten

Er werd een amendement ingediend (artikel 74).

Voor de uitvoering van beslagnames door derden op financiële tegoeden wordt een thesaurierekening 24.10.10.40 geopend. Deze thesaurierekening mag een negatief saldo vertonen ten belope van de gecumuleerde som van de beslagnames. Het negatieve saldo ten gevolge van een uitvoerend beslag zal budgettair worden aangezuiverd.

Ontbrekende machtiging voor een bijzondere financiële constructie bij de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM)

Er wordt geen amendement ingediend.

De resolutie van het Vlaams Parlement van 4 maart 1999 bevat inderdaad een aanbeveling met betrekking tot een machtiging tot het aangaan van wat genoemd wordt 'bijzondere financiële transacties door VOI's'. De aanbeveling stelt voor dit op te lossen via een te ontwerpen kaderdecreet.

Stellen dat ook in het oprichtingsdecreet van de VVM een dergelijke machtiging niet is opgenomen, doet afbreuk aan artikel 9 van dit decreet, waarin expliciet wordt vermeld dat zonder voorafgaande machtiging onder andere financieringshuur kan worden aangegaan. De door het rekenhof bedoelde transactie van de VVM is een financiële lease, die de Belgische wetgever in zijn KB nummer 55 van 10 november 1967 definieert als financieringshuur. Voor de VVM kan een dergelijke transactie mits goedkeuring van de Raad van Bestuur. Deze heeft in haar zitting van 12 januari 2000 een mandaat verleend tot het uitwerken van de transactie.

Artikel 12, § 2

Er wordt een amendement ingediend.

Artikel 46

Er wordt een amendement ingediend.

Het betreffende artikel regelt de goedkeuring van de begroting aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest (OVAM). Het laatste lid van dit artikel werd overgenomen uit het decretaal gedeelte van de initiële begroting 2000 en beperkt de overdracht van het begrotingssaldo van 1999 tot het bedrag van het saldo per 31 december 1997.

Bij de opmaak van de aangepaste begroting voor 2000 was het evenwel de bedoeling dat het verschil tussen het saldo 1999 en het saldo 1997, zijnde 31,9 miljoen frank, zou aangewend worden voor de financiering van de OVAM-uitgaven in 2000.

Dit bedrag werd aldus in mindering gebracht van de werkingsdotatie van de OVAM, voorzien op artikel 2.1 van het MiNa-fonds. De OVAM-begroting werd eveneens in deze optiek opgemaakt.

Derhalve dient de laatste alinea van dit artikel geschrapt te worden zodat, in uitvoering van het Besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997 betreffende een geïntegreerde rapportering voor de Vlaamse openbare instellingen, het volledige saldo van 1999 kan overgedragen worden naar 2000.

Artikel 69

Er wordt een amendement ingediend (artikel 12 § 2 en artikel 69).

D.3. Uitgavenbegroting – tabel

OA 32, PR 10 (Gewoon secundair onderwijs), BA 11.03 (Salarissen en toelagen van het personeel van het secundair kunstonderwijs van de Gemeenschap (248,1 miljoen frank NGK)), BA 11.12 (Salarissen onderwijsinspectie kunstonderwijs (8,1 miljoen frank NGK)), BA 43.02 (Salarissubsidie aan het Provinciaal Maritiem instituut (55,6 miljoen frank NGK)), BA 43.11 (Salarissubsidies aan de gesubsidieerde officiële instellingen voor beeldende kunsten (351,6 miljoen frank NGK)), BA 44.01 (Salarissubsidies aan de gesubsidieerde vrije muziekscholen van eerste categorie (53,9 miljoen frank NGK)), BA 44.03 (Salarissubsidie aan het Koninklijk Werk Ibis (15,6 miljoen frank NGK)), BA 44.11 (Salarissubsidies aan de gesubsidieerde vrije instellingen voor onderwijs in de beeldende kunsten (294,9 miljoen frank NGK))

Er wordt geen amendement ingediend.

Algemeen gezien kan de minister-president akkoord gaan met de inschrijving van één basisallocatie per net per onderwijsniveau. Mede in navolging van de opmerking van het Rekenhof worden op dit moment de financieringsstromen naar het zeevisserij- en het zeevaartonderwijs in kaart gebracht. An-

derzijds kan hij evenwel niet akkoord gaan met de opname van de kredieten voor de inspectie in deze basisallocatie. De inspectie behoort niet tot het onderwijspersoneel. Voor de transparantie dienen deze kredieten bijgevolg apart te blijven.

Deze algemene technische herschikking zal bij de opmaak van de initiële begroting 2001 doorgevoerd worden.

OA 33, PR 20 (Universitair Onderwijs), BA 41.22 (Subsidie aan het Instituut voor Ontwikkelingsbeleid (I.O.B.) (52,2 miljoen frank NGK))

Er wordt een amendement ingediend (artikel 12, § 1).

Het decreet van 18 mei 1999, betreffende sommige instellingen van openbaar nut, voorziet in de oprichting van een interuniversitair instituut voor ontwikkelingsbeleid- en beheer. Zulk instituut werd inderdaad tot op heden nog niet opgericht.

De Vlaamse regering acht de oprichting van een bijkomend instituut met eigen rechtspersoonlijkheid in de huidige context niet aangewezen en acht het eerder aangewezen dat de Universiteit Antwerpen de reeds bestaande expertise samenbrengt en optimaliseert in één instituut binnen de structuren van de universiteit.

De oprichting van een dergelijk instituut binnen de Universiteit Antwerpen wordt voorzien in het nieuwe decreet op het tertiair onderwijs dat in de loop van dit jaar voorbereid wordt. De goedkeuring van dit decreet wordt vóór het einde van dit jaar verwacht.

In afwachting bedraagt de subsidie aan het huidige College voor Ontwikkelingslanden (COL) slechts 39,1 miljoen frank en niet 52,2 miljoen frank. Het bijkomend bedrag van 13 miljoen frank is gekoppeld aan de beheersovereenkomst die met het nieuw op te richten instituut zal worden afgesloten. Het huidige COL heeft hier geen recht op.

Concreet stelt de minister-president dan ook voor de omschrijving van de basisallocatie 41.22 op programma 33.20 voor het jaar 2000 uit te breiden met het COL, met andere woorden 'subsidie aan het Interuniversitair Instituut voor Ontwikkelingsbeleid en het College voor Ontwikkelingslanden'.

OA 34, PR 10 (Deeltijds Kunstonderwijs), BA 11.03 (Salarissen van het deeltijds kunstonderwijs van de Gemeenschap (426,2 miljoen frank NGK)), BA 43.01 (Salarissubsidies aan de gesubsidieerde officiële scholen voor muziek, woordkunst en dans (2.922,1 miljoen frank NGK)), BA 43.11 (Salarissubsidies aan de gesubsidieerde officiële scholen voor beeldende kunsten van het deeltijds kunstonderwijs (1.160,7 miljoen frank NGK)), BA 44.01 (Salarissubsidies aan de gesubsidieerde vrije scholen voor muziek, woordkunst en dans (74,6 miljoen frank NGK)), BA 44.11 (Salarissubsidies aan de gesubsidieerde vrije scholen voor beeldende kunsten van het deeltijds kunstonderwijs (114,1 miljoen frank NGK))

Er wordt geen amendement ingediend.

In navolging van de opmerking van het Rekenhof werd een poging tot opsplitsing gedaan. Voor het gemeenschapsonderwijs kan tot op heden technisch de opsplitsing niet gemaakt worden, dit als gevolg van de codering van de 'oude' schoolnummers waarop de personeelsleden betaald worden. Voor het gemeenschapsonderwijs is slechts 1 code voorzien, namelijk de code 25 (kunstonderwijs). Er is dus geen opsplitsing mogelijk in MWD (muziek, woordkunst en dans) en BK (beeldende kunst).

Voor het gesubsidieerd onderwijs daarentegen worden de oude schoolnummers op een andere manier gecodeerd en hier bestaan wel twee afzonderlijke codes voor MWD en BK, namelijk code 7 en code 8.

Concreet : de opdeling wordt technisch voorbereid voor de begroting 2001 (dit op basis van de nieuwe instellingsnummers en de BFT's in het gemeenschapsonderwijs).

In de Krediettabel, Afdeling 1 Begrotingskredieten Departementale begrotingen, OA 45 PR 40 wordt de volgende wijziging aangebracht :

De Vlaamse minister bevoegd voor cultuur stelt een amendering voor waarbij in een bijkrediet voorgaande jaren (BVJ) van 4,9 miljoen frank wordt voorzien.

Dit bijkrediet laat toe om het resterend saldo te betalen van de aanvullende dotaties, bedoeld in artikel 4 en 9 van het decreet van 13 april 1999 tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor. Het betreft hier de dotaties die aan de VRT werden toegekend ter financiering van de loonkosten die de VRT in 1999 nog ten laste nam met betrekking tot de beide voormalige

VRT-ensembles, het voormalig VRT-Filharmonisch orkest en het voormalige VRT-koor. Ingevolge een opmerking van het Rekenhof van 23 maart 2000 (N 14-1.807.154 B4) kon een eerste betaling van dit saldo om begrotingstechnische redenen (onvoldoende decretale basis omwille van de specificiteit van de begroting) niet uitgevoerd worden.

OA 52, PR 10 (Beroepsopleiding), BA 41.01 (Dotatie aan de VDAB tot dekking van zijn werkingskosten (beroepsopleiding (3.453,3 miljoen frank NGK)) en OA 52, PR 40 (Werkgelegenheid), BA 41.01 (Dotatie aan de VDAB tot dekking van zijn werkingskosten (arbeidsbemiddeling) (2.113,6 miljoen frank NGK))

Er wordt geen amendement ingediend.

Zoals reeds geantwoord op de opmerking bij de initiële begroting 2000 is de splitsing van de dotatie in een werkingsdotatie en een investeringsdotatie onvoldoende om de aanwending van de subsidie als kapitaalsubsidie te bepalen, aangezien de VDAB ook investeert met eigen middelen. De dienst heeft daarom voorgesteld om intern een verhouding toe te passen op de globale subsidies voor de bepaling van de kapitaalsubsidies. Dit kan de verhouding zijn van de investeringsuitgaven tegenover de totale uitgaven voor de niet-commerciële activiteiten.

OA 62, PR 40 (Huisvesting), BA 63.62 (Investeringsuitgaven in verband met de bouw en/of verbouwing van sociale huurwoningen door gemeenten, OCMW's, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of haar erkende maatschappijen in het kader van inbreidingsprojecten in kansarme buurten van de grote agglomeraties Antwerpen en Gent (15,8 miljoen frank GOK)) en BA 63.63 (Investeringsuitgaven in verband met de bouw en/of verbouwing van sociale huurwoningen door gemeenten, OCMW's, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of haar erkende maatschappijen in het kader van inbreidingsprojecten in kansarme buurten van woonzones met uitzondering van Antwerpen en Gent (21,6 miljoen frank GOK))

Er wordt geen amendement ingediend.

Het gaat om een uitdovend programma. De GOK's werden zo nauwgezet als mogelijk geraamd. Mocht blijken dat er toch een tekort zou zijn, dan zal in de loop van het jaar – via de techniek van de kreditherverdeling – een herverdeling worden doorgevoerd binnen het programma 62.40 "Huisvesting" waar een bedrag van 6.070,2 miljoen frank GOK's staat ingeschreven.

OA 63, PR 20 (Gemeenschappelijk vervoer), BA 14.01 (Onderhoud van niet in exploitatie zijnde kokers en stations van de premetro te Antwerpen en kosten met het oog op de bevordering, de rationalisatie en de modernisering van de exploitatie van het gemeenschappelijk stedelijk en interstedelijk secundair vervoer, de uitvoering en coördinatie van enquêtes, studies, onderzoeken en proeven alsook van technische realisaties, zowel bovengronds als ondergronds (8,8 miljoen frank GVK en 8,5 miljoen frank GOK)), BA 31.03 (Interestlasten leasingovereenkomst VVM (39,5 miljoen frank GVK en GOK)), BA 51.04 (Kapitaallasten leasingovereenkomst VVM (43,8 miljoen Frank GVK en GOK)) en BA 81.02 (In kapitaal omzetbare investeringsmiddelen VVM – De Lijn (2.114,0 miljoen frank GVK en 1.949,2 miljoen frank GOK))

Er wordt geen amendement ingediend.

Bij de creatie van de nieuwe basisallocaties 14.01, 31.03 en 51.04 in 1999 werd onmiddellijk voorzien in de nodige ordonnanceringskredieten (Besluit van de Vlaamse regering houdende herverdeling van basisallocaties – VR/99/10.12/DOC.MED.-17BIS). De ordonnanceringskredieten werden op 11 december in het financieel systeem ingevoerd. Deze ordonnanceringskredieten (OK's) werden niet meer aangewend waardoor zij vervielen. De vereiste ordonnanceringskredieten zullen in de loop van 2000 bij herverdeling worden voorzien.

OA 63, PR 20 (Gemeenschappelijk vervoer), BA 31.07 (Allerhande uitgaven in verband met de voorbereiding, de planning, de studie en de uitvoering van mobiliteitsconvenanten met inbegrip van de dekking van de extra exploitatiekosten geleden door de VVM (523,3 miljoen frank GVK en 222,0 miljoen frank GOK))

Er wordt geen amendement ingediend.

Bij de bespreking van de initiële begroting werd op deze opmerking reeds geantwoord dat de kosten verbonden aan de voorbereiding, de planning, de studie en de uitvoering van de mobiliteitsconvenanten integraal deel uitmaken van de projecten en bijgevolg eigenlijk niet los kunnen gezien worden van het geheel.

Indien het Rekenhof toch de mening blijft toegedaan dat deze kosten, gezien hun finaliteit, een aparte ESR-codering dienen te krijgen, zal hierop worden ingegaan bij de begroting 2001. Gezien

reeds een aantal projecten in 2000 globaal op basisallocatie 31.07 werden aangerekend, is het niet wenselijk deze basisallocatie in het midden van het jaar te splitsen.

OA 63, PR 30 (Regionale luchthaven en vliegvelden), BA 61.31 (Dotatie voor de aanleg, inrichting en uitrusting van verharde oppervlakten, wegen en gebouwen voor de exploitatie van de luchthavens, inclusief het buitengewoon onderhoud (282,2 miljoen frank GVK en 374,3 miljoen frank GOK))

Er wordt geen amendement ingediend.

De minister-president verwijst naar het antwoord dat hij op deze opmerking reeds heeft verschaft bij de bespreking van de initiële begroting in de commissie.

De exploitatiedotaties zijn reeds opgedeeld per luchthaven, elk op een afzonderlijke basisallocatie. Die opsplitsing past in een beleid van responsabilisering van de luchthavendirecties : zij worden ertoe aangespoord om hun exploitatierekening minstens in evenwicht af te sluiten, rekening houdend met de vooraf bepaalde exploitatiesubsidie. Een eventueel overschot kon worden aangewend voor de financiering van de roerende investeringen, zoals voertuigen of meubilair.

Wat de investeringen betreft, werd dit onderscheid budgettair niet gemaakt. In het kader van de overzichtelijkheid van de begroting werd geopteerd om een krediet voor uitgaven met eenzelfde economische finaliteit onder dezelfde basisallocatie op te nemen. De onderlinge verdeling komt wel voor in het fysisch programma dat zelf deel uitmaakt van een indicatief driejarenprogramma.

Een opsplitsing per luchthaven in de begroting werd tot op heden niet aangewezen geacht om volgende redenen :

- Zowel het totaalbedrag als het aantal individuele projecten zijn beperkt. Dikwijls gaat het ook om projecten met een grote complexiteit, die een samenwerking vergen tussen verschillende partners, en waarvan de concrete afloop (gedetailleerde omschrijving van de opdracht, financiële raming) moeilijk ver op voorhand te voorspellen is. Gedurende meerdere jaren werden ook projecten gerealiseerd waarvan de kostprijs

40 tot 50 percent van het totale budget voor de luchthavens opslopte.

- Door een opsplitsing per luchthaven verliest de administratie de soepelheid om de toegekende investeringsenveloppe volledig uit te putten, en het investeringsprogramma in de loop van het jaar bij te sturen op basis van de vordering van de afzonderlijke investeringsdossiers of van dringende noodwendigheden. Achteraf wordt wel een resultaat opgemaakt, verdeeld per luchthaven.
- Het programma is gebaseerd op ramingen. Wanneer de aanbesteding de raming overtreft, kan het voorkomen dat het budget van de luchthaven tekortschiet om het project vast te leggen.

In de praktijk, over de jaren heen, is een verhouding bereikt van 65 percent voor Oostende en 35 percent voor Antwerpen. Deze verhouding stemt overeen met het relatief belang van elke luchthaven in infrastructuurgrootte, omzet, personeelssterkte enzovoort. In het kader van de verdere evolutie van het statuut en het beheer van de luchthavens kan dit eventueel herbekeken worden ter gelegenheid van de begroting 2001.

OA 64 PR 20 (Havens), BA 14.05 (Gewoon onderhoud van de basisinfrastructuur van de havens en de onderhoudsbaggerwerken incl. het verwerken van specie, in de maritieme toegangswegen, conform artikel 2, 10°, 16° en artikel 29 van het havendecreet van 2 maart 1999 (4.963,7 miljoen frank GVK en 4.815,0 miljoen frank GOK)), BA 54.01 (Terugbetaling aan Nederland van de door deze staat gedane investeringsuitgaven met betrekking tot de Westerschelde en het Zeekanaal Gent-Terneuzen (820,2 miljoen frank GVK en 1.281,0 miljoen frank GOK)) en BA 73.05 (Investeringsuitgaven met betrekking tot verdiepingswerken en het bergen van wrakken in de Westerschelde en haar maritieme toegang (926,0 miljoen frank GVK en 711,7 miljoen frank GOK))

Er wordt geen amendement ingediend.

In de begrotingscontrole zijn de vastleggingskredieten met 593,4 miljoen frank en de ordonnanceringskredieten met 600,0 miljoen frank verhoogd. Er dient opgemerkt dat bij de opmaak van de begroting 2000 reeds een kredietverhoging in vastleggings- en ordonanceringskrediet van 250 miljoen frank werd toegestaan. De noodzakelijke kredieten

nodig voor de onderhoudsbaggerwerkzaamheden werden daarmee conform de opmerkingen van het Rekenhof en de Nederlandse Rekenkamer in het auditrapport aangepast.

Het technisch onderscheid tussen verdiepings- en onderhoudsbaggerwerken is in praktijk voor een deel van de baggeractiviteiten onduidelijk af te lijnen, zeker in wateren aan getijden onderworpen en in zones met stroming.

Bij de opmaak van de begrotingscontrole is de administratie traditioneel uitgegaan van een voorzichtige bijstelling van de raming van de te verwachten declaraties.

De praktijkervaring uit het verleden toont aan dat met betrekking tot deze declaraties een element van onzekerheid niet kan worden uitgesloten. Het feit dat Nederland de werken uitvoert volledig conform de daar vigerende regelgeving en de factor van de onbekendheid van de staat van de wrakken en hun inhoud verklaren deze onzekerheid.

Het Rekenhof baseert zich eenzijdig op de rapportage van Rijkswaterstaat-Directie Zeeland van januari 2000 voor de formulering van de opmerkingen. De resultaten en evoluties ingevolge permanent overleg tussen de Nederlandse en Belgische administraties wordt hierdoor onderbelicht.

Binnen de administratie werd op het ogenblik van de opmaak van de begrotingscontrole een realistische raming gemaakt van de benodigde bijkredieten ten bedrage van 349,1 miljoen frank in gesplitste vastleggingskredieten (GVK) en 821 miljoen frank in GOK. Het totaal beschikbaar krediet bedraagt in GVK in 2000 aldus 1.751,7 miljoen frank en in GOK 1.281 miljoen frank.

Ten einde tegemoet te komen aan de opmerking van het Rekenhof zullen vanaf het begrotingsjaar 2001 specifieke basisallocaties gecreëerd worden voor de verdiepingswerken in de Westerschelde en de maritieme toegang waarop maximaal de kosten voor de verdieping zullen aangerekend worden.

De praktijk van opname in de begroting bij het toestaan van geldvoorschotten werd naar aanleiding van de gemeenschappelijke audit reeds besproken. Opname in de begroting bij het aangaan van de verbintenissen, miskent de praktijkprocedure langs Nederlandse zijde, en houdt in dat alle activiteiten op het terrein dienen gestaakt te worden zoals het Rekenhof terecht opmerkt.

OA 99, PR 10 (Interdepartementale bestaansmid- delen), BA 12.38 (Werkingskosten informatica, inclusief ontwikkelingskosten (2.157,1 miljoen frank NGK))

Er wordt geen amendement ingediend.

Het is niet aangewezen omwille van redenen van efficiënt bestuur in de loop van het begrotingsjaar de aanrekeningswijze van de kredieten te wijzigen. Vanaf het begrotingsjaar 2001 zal worden overgeschakeld van niet-gesplitste naar gesplitste kredieten.

Dotatie aan de Dienst Kijk- en Luistergeld in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

In afwachting van de definitieve regeling en operationalisering van de opgerichte bicommunautaire parastatale te Brussel werden de nodige begrotingsgelden voor de werking 2000 gebudgetteerd op basisallocatie 12.20. Naargelang de piste die zal bewandeld worden, namelijk ofwel een dotatie aan de bicommunautaire ofwel een betaling van facturen in het kader van een overeenkomst met het BIPT, zal een herverdelingsbesluit worden opge- maakt naar een nieuwe basisallocatie binnen het- zelfde programma. Dit besluit kan dan door de mi- nister worden ondertekend. Deze piste geeft de mogelijkheid om reeds verder te werken totdat de definitieve regeling inzake de bicommunautaire parastatale rond is.

D. 4. Begrotingen van de diensten met afzonder- lijk beheer (DAB)

Algemeen

In de begrotingsinstructies 2000 was dit voor de eerste keer duidelijk omschreven. Deze wijziging heeft een inlooperperiode nodig. Ter gelegenheid van de begrotingsopmaak 2001 zal op afdoende wijze nagegaan worden of de begrotingsinstructies ge- volgd worden.

MiNa-fonds

Er wordt een amendement ingediend.

Instituut voor het Archeologisch Patrimonium

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Vlaams Infrastructuurfonds (VIF)

Er wordt geen amendement ingediend, rekening houdend met :

- de specificiteit van de functies ;
- de herkomst van de financiële middelen hier- voor ;
- het ontbreken van opmerkingen van het Reken- hof in het verleden ten aanzien van bestaande personeelsleden

Wel wordt ervoor geopteerd de kosten van deze personeelsleden apart te laten aanrekenen op het Vlaams Infrastructuurfonds.

D. 5. Begrotingen van de Vlaamse openbare instel- lingen (VOI)

Algemeen

Alle opmerkingen van het Rekenhof aangaande de begrotingen van de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut, categorie B en type sui generis wor- den opgevangen in de drukproeven.

Vlaamse Opera

Alle opmerkingen van het Rekenhof aangaande de begrotingen van de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut, categorie B en type sui generis wor- den opgevangen in de drukproeven.

Dienst Kijk- en Luistergeld in het tweetalige ge- bied Brussel-Hoofdstad

Het statuut van deze bicommunautaire instelling en de wijze waarop de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap in deze zullen samenwer- ken, wordt in de loop van dit jaar verder uitge- werkt.

Gemeenschapsonderwijs

Het bijzonder decreet legt geen verplichtingen op inzake de consolidatie van de 'begrotingen' van de scholengroepen. Meer nog, er is slechts een afgelei- de vorm van centraal toezicht op de scholengroe- pen, bijvoorbeeld bij deficitiaire toestanden. Voor de 'rekeningen' is er een consolidatie voorzien via het bijzonder decreet en het desbetreffende besluit

van de Vlaamse regering ; maar dit enkel om een globale financiële rapportering mogelijk te maken.

Investeringsdienst Vlaamse Autonome Hogescholen (IVAH)

De opmerking van het Rekenhof is correct. De machtiging aan het IVAH kan inderdaad niet gesindexeerd worden. Het is dan ook de begroting van IVAH zelf die dient aangepast te worden.

Alle opmerkingen van het Rekenhof aangaande de begrotingen van de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut, categorie B en type sui generis worden opgevangen in de drukproeven.

Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)

Alle opmerkingen van het Rekenhof aangaande de begrotingen van de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut, categorie B en type sui generis worden opgevangen in de drukproeven.

Kind en Gezin

Een aangepaste begroting van Kind en Gezin werd reeds in de drukproeven opgenomen.

Het antwoord van Kind en Gezin houdt met de opmerkingen van het Rekenhof echter onvoldoende rekening. Er dient een nieuwe begroting opgevraagd te worden.

Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest)

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Vlaams Egalisatie Rente Fonds (VERF)

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)

De initiële begroting werd inderdaad slechts voor één rubriek aangepast omdat de interne begrotingscontrole VHM nog niet had plaatsgevonden.

Het herziene budget 2000 waarin rekening zal worden gehouden met de verkoop van de verzekeringsportefeuille, moet nog worden voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VHM, wat in de loop van de maand mei zal gebeuren. De verkoop op zich heeft evenwel geen invloed op de begroting zelf van het Vlaamse Gewest.

De opmerkingen betreffende de investeringsverbindenissen en de informatiewaarde zijn toe te schrijven aan de rapportering volgens het opgelegde ESR-schema zelf. In dat schema bestaan immers geen posten waarin men de investeringsverbindenissen kan opnemen. Het bevat ook weinig gedetailleerde informatie doordat het ESR-schema vele posten samenvoegt.

Het overgedragen saldo vorige boekjaren zal eveneens in het herziene budget 2000 worden opgenomen. In de post 03.21 zal dan een bedrag van 596.395.000 frank worden vermeld.

Wat VHM betreft is enkel deze informatie beschikbaar. De bevoegde minister zal tevens melden dat de raad van bestuur van VHM pas in de loop van de maand mei de aangepaste begroting zal bespreken en al dan niet goedkeuren.

D. 6. Opmerkingen bij de toelichtingen bij de algemene uitgavenbegroting

D. 6. 1. Algemene uitgavenbegroting

OA 52, PR 40 (Werkgelegenheid), BA 01.01 (Te verdelen VESOC-middelen (930 miljoen frank NGK))

De kredieten op deze basisallocatie werden met 1 miljoen frank verminderd tot 930 miljoen frank omwille van een overheveling van loonbedrag en werkingskrediet voor werving van 1 beleidsondersteunende functie naar het interdepartementale bestaansmiddelenprogramma 99.1 (voor 6 maanden loon/werking).

De inhoudelijke omschrijving van de projecten, acties, dienstverleningen en dergelijke die met de middelen van deze ba. zullen gefinancierd worden is niet mogelijk, omdat deze ba. een onverdeelde enveloppe inhoudt van middelen die na overleg in VESOC en bij beslissing van de Vlaamse regering in de loop van 2000 nog zullen toegewezen worden aan specifieke en/of bijkomende financiering van VESOC-maatregelen. Zulks kan gebeuren via overschrijving van de desbetreffende gelden op de

programma's en ba.'s van de voor de maatregel bevoegde minister (overschrijving bij BVR mogelijk via decreetsbepaling artikel 57 van de initiële algemene uitgavenbegroting 2000).

OA 63, PR 30 (Regionale luchthavens en vliegvelden (162,3 miljoen frank NGK, 287,4 miljoen frank GVK en 384,6 miljoen frank GOK))

De ingeschreven bedragen zijn niet enkel voor twee managers, maar voor managementteams.

Een meer gedetailleerde toelichting zal aan de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie worden meegedeeld.

OA 64, PR 60 (Integraal Waterbeheer (609,4 miljoen frank GVK en 610,0 miljoen frank GOK))

De aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied in de polders van Kruibeke-Bazel-Rupelmonde (Zeeschelde LO) werd door de Vlaamse Regering als volgt benaderd :

Inleiding

Bij de stormvloed van 1976 overstroomden grote delen van Vlaanderen, wat grote schade tot gevolg had. Als gevolg hiervan werd op 18 februari 1977 door de Ministerraad beslist het Sigmaplan uit te voeren. Dit plan beoogt de beveiliging van het Zeescheldebekken tegen hoogwaterstanden veroorzaakt door stormvloed van de Noordzee. Hiertoe moet het Zeescheldebekken een gelijkaardige beveiliging krijgen als nagestreefd in het Nederlandse Deltaplan.

Om het vooropgezette veiligheidsniveau te bereiken, dient het volledige Sigmaplan uitgevoerd te worden, met name :

- deel 1 : een algemene verhoging en verzwaring van alle dijken en waterkeringen tot een vooropgesteld kruinpeil ;
- deel 2 : het aanleggen van gecontroleerde overstromingsgebieden (G.O.G.), en de eventuele aanleg van compartimenteringsdijken (als bescherming vooraleer het Sigmaplan volledig is uitgevoerd) ;

- deel 3 : het bouwen van een stormvloedkering te Oosterweel afwaarts Antwerpen of een alternatieve oplossing.

Na studie door het Waterbouwkundig Laboratorium van de bij het Sigmaplan opgegeven beschikbare ruimtes voor gecontroleerde overstromingsgebieden werden om hydraulische redenen 13 gebieden voorzien. Tevens werd de mogelijkheid behouden om langs de Zeeschelde ook de polders van Bornem-Hingene in te richten als gecontroleerd overstromingsgebied.

Stand van zaken Sigmaplan

Inmiddels is ruim 75 percent van de verhogings- en verzwaringswerken uitgevoerd en van de in totaal, in deze fase, 13 geplande gecontroleerde overstromingsgebieden zijn er reeds 12 gerealiseerd. Het dertiende overstromingsgebied is het G.O.G. in de polders van Kruibeke, Bazel en Rupelmonde (G.O.G.- K.B.R.) Omtrent de bouw van de stormstuw is tot op heden mede omwille van budgettaire redenen nog geen definitieve beslissing genomen.

Probleemstelling

Door de evolutie in de tijwerking en daaruit volgend de verhoging van de kans op hogere stormtijden, is de onveiligheid in het Scheldebekken sinds 1977 belangrijk toegenomen. Voor het laaggelegen Vlaamse Gewest is het gevaar van overstromingen en derhalve ook op omvangrijke schade een realiteit, die latent aanwezig is. Het Sigmaplan moet bijgevolg dringend verder worden afgewerkt.

Rekening houdend met de reeds aangegeven stand van zaken van het Sigmaplan is het starten met de aanleg van het G.O.G. – K.B.R. zeer dringend zodat een hoger veiligheidspeil voor het Scheldebekken bereikt kan worden. Hierbij dient ook gesteld te worden dat het G.O.G. – K.B.R. het belangrijkste overstromingsgebied is en dit niet alleen om zijn grootte – het is namelijk ongeveer even groot in oppervlakte als de 12 reeds gerealiseerde overstromingsgebieden – maar ook om zijn ideale ligging. Van alle G.O.G.'s ligt het G.O.G. – K.B.R. het meest stroomafwaarts en het ligt bovendien juist stroomafwaarts de Rupelmonding zodat de effecten ook op het bekken van de Rupel en zijrivieren merkbaar zullen zijn.

Ter hoogte van een gecontroleerd overstromingsgebied dient een volledig nieuwe infrastructuur gebouwd te worden. De aanleg van deze infrastructuur heeft vooral een plaatselijk effect ter hoogte van de werkzones. De werking van een gecontroleerd overstromingsgebied heeft naast de invloed op het interne gebied ook een invloed op de ruime omgeving.

Heden zijn de essentiële studies beëindigd, zodat op grond van hun resultaten een beleidsbeslissing kan worden genomen inzake de aanleg/uitvoering en de inrichting van het gecontroleerde overstromingsgebied in de polders van Kruibeke, Bazel en Rupelmonde.

Mogelijke oplossing

Reeds genomen beslissingen en initiatieven

Op 2 februari 1994 besliste de Vlaamse regering principieel over te gaan tot de inrichting van het 13de gecontroleerd overstromingsgebied G.O.G. – K.B.R., waarbij de inrichting ervan maximaal rekening houdt met de ecologische inpasbaarheid van de bestaande ecologische waardevolle sites, inzonderheid de Barbierbeekvallei en de Rupelmondse Kreek (VR/PV/1994/5).

De Vlaamse regering besliste ook om de afwerking van het Sigmaplan maximaal in te passen in het integraal waterbeheer. Daarom werd besloten tot de uitvoering van een "Algemene Milieu-Impactstudie Sigmaplan" (AMIS) (VR/PV/1994/9). Door deze samenwerking met diverse administraties en instituten wordt erop toegezien dat alle projecten, binnen het Sigmaplan, in een winst resulteren voor het milieu en de veiligheid. Met betrekking tot het G.O.G. – K.B.R. werden een stuurgroep en werkgroep opgericht ter begeleiding van de uitwerking van het volledige project.

Onder andere om de realisatie van het gecontroleerd overstromingsgebied mogelijk te maken besliste de Vlaamse regering op 23 juni 1998 om het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren gedeeltelijk te wijzigen (VR98.2306/Doc 547). Bij voorlopige vaststelling van het ontwerpplan is het volgende beslist :

"het in overdruk aanduiden van 'gecontroleerd overstromingsgebied', gespecificeerd in een aanvullend stedenbouwkundig voorschrift en de wijziging van een gebied voor verblijfsrecreatie naar na-

tuurgebied om de mogelijkheid te creëren voor de aanleg en het beheer van een gecontroleerd overstromingsgebied in functie van de waterbeheersing in de polder te Kruibeke, Bazel en Rupelmonde, enerzijds als compensatie voor het verlies aan natuurwaarden in habitat- en vogelrichtlijngebieden voor de aanleg van het Deurganckdok en anderzijds ter uitvoering van de beslissingen van de Vlaamse regering van 2 en 9 februari 1994 over de instelling van het overstromingsbekken Bazel-Kruibeke-Rupelmonde."

Dit aanvullend stedenbouwkundig voorschrift luidt als volgt :

"in een gecontroleerd overstromingsgebied is de uitvoering van alle handelingen en werken mogelijk in functie van natuurontwikkeling, landbouw en recreatief medegebruik in zoverre zij niet strijdig zijn met de werken en handelingen, noodzakelijk voor de realisatie van de gecontroleerde overstromingsfunctie van het gebied." (VR/99/0106/Doc 658)

Op 1 juni 1999, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad (B.S.) op 28 juli 1999, werd door de Vlaamse regering beslist dat met betrekking tot het stedenbouwkundig voorschrift "gecontroleerd overstromingsgebied" het artikel aangevuld wordt met de volgende zin : "Met recreatief medegebruik wordt bedoeld deze laagdynamische werken en handelingen die respect hebben voor de draagkracht van het gebied".

Ter compensatie van delen van het habitat-richtlijngebied "Schelde- en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Wetteren" en van het vogelrichtlijngebied nr. 3.5. "Schorren en polders van de Beneden – Schelde" en 3.4. "Durme en middenloop van de Schelde" als gevolg van de aanleg van het Deurganckdok te Doel werd met betrekking tot het gecontroleerde overstromingsgebied Kruibeke, Bazel, Rupelmonde door de Vlaamse regering op 23 juni 1998 beslist het volledige projectgebied voor te stellen aan de EU als vogelrichtlijngebied. Dit voorstel werd door de bevoegde Vlaamse minister overgemaakt aan de permanente vertegenwoordiger van België bij de EU op 28 juli 1998. Ook werd op 14 februari 1996 door de Vlaamse regering beslist het projectgebied aan te duiden als habitatrichtlijngebied. Dit werd in maart 1996 aan de Europese Commissie aangemeld.

Algemene beschrijving van het project

Aanleg

Om het gebied als G.O.G. te laten functioneren zijn een aantal ingrepen noodzakelijk zoals :

- het bouwen van een nieuwe ringdijk om het achterland te beschermen tijdens de werking van het G.O.G. ;
- het bouwen van een aantal uitwateringsconstructies ;
- het verlagen van de Scheldedijk en het omvormen tot een overloopdijk.

Sinds 1984 zijn tal van uitvoeringsvarianten voorgesteld. De verschillen tussen deze uitvoeringsvarianten betreffen vooral alternatieve dijkhoogtes en compartimenteringen. Deze hebben vooral een invloed op het tijdstip van in werking treden van het G.O.G. en de beschikbare bergingscapaciteit. Deze voorstellen werden door het studiebureau ECOREM nv. afgewogen in een tussentijds rapport binnen de procedure van de Milieu Effect Rapportage (MER). Na afweging van de milieueffecten en rekening houdend met de beveiligingsfunctie van het project werden in dit tussentijds rapport twee ontwerpen weerhouden. De twee ontwerpen zijn identiek behalve op het vlak van de overloopdijken. In de eerste uitvoeringsvariant worden alle overloopdijken aangelegd op cota 6,80 m T.A.W. In het tweede uitvoeringsalternatief zijn de overloopdijken getrapt, d.w.z. dat verschillende hoogtes aangenomen worden voor de diverse polders zodat er sprake is van preferentieel overstromen.

Volgens de studie van het Laboratorium voor Hydrologie en Waterbeheer (De Troch & Biesemans, 1996) en studies van het Waterbouwkundig Laboratorium zorgt de aanleg van het G.O.G. – K.B.R. met een constante overloopdijk aangelegd op cota 6,80 m T.A.W. voor een optimale werking en bijgevolg de hoogste beveiliging. Bijgevolg wordt voorgesteld het G.O.G. op deze wijze aan te leggen.

De infrastructuur wordt gerealiseerd in een aantal fasen :

Deel I : Grondwerken ringdijken en compartimenteringsdijk

Deze fase omvat o.m. de aanvoer, de tijdelijke stockage en de aanleg van de diverse dijken. Met betrekking tot de afkomst van de benodigde zandspecie zijn er een aantal mogelijkheden met name :

- baggerspecie afkomstig van onderhoudsbaggerwerken op de Schelde ;
- baggerspecie afkomstig van verdiepingsbaggerwerken op de Schelde ;
- baggerspecie afkomstig van infrastructuurbaggerwerken ten behoeve van de aanleg van nieuwe waterinfrastructuur ;
- baggerspecie afkomstig van baggerwerken op de Durme.

Voor een eerste deel van de benodigde zandspecie (ongeveer 500.000 kubieke meter) wordt voorgesteld een gecombineerde uitvoering met een ander Sigmawerk toe te passen, met name het bouwen van de Sigmadijken ter hoogte van de Ketenispolder. In dit Sigmawerk wordt ten behoeve van milieutechnische ontwikkeling deze polder afgegraven. Er wordt voorgesteld de vrijgekomen specie via de Schelde te transporteren naar de aan te leggen zandstock voor het G.O.G. – K.B.R.

Deel II : Werken Barbierbeek

Deze fase omvat onder meer de bouw van de sluis in de ringdijk en alle maatregelen die noodzakelijk zijn om overstromingen van de Barbierbeek te vermijden bij werking van het G.O.G.

Deel III : Uitwateringssluizen, overloopdijken en leidingen

Deze fase omvat de bouw van uitwateringssluizen, de afwerking van de overloopdijken en het verplaatsen van de leidingen.

Deel IV : Afwerking

Deze fase omvat o.m. de aanleg van de wegenis op de diverse dijken, de (her)aanleg van de wegenis binnen het gebied en het herstellen en/of voorbereiden van het gebied in functie van de inrichting.

Raming :

Onteigeningen en vergoedingen : 150 miljoen frank
landbouw (aanleg G.O.G.)

Ontname en aanvoer zandspecie : 800 miljoen frank

Aanleg infrastructuur G.O.G. : 2 100 miljoen frank

Werken Barbierbeek : 200 miljoen frank

TOTAAL : 3 250 miljoen frank

Hierbij dient opgemerkt dat het gecombineerde werk Ketenissepolder ongeveer 200 miljoen frank bedraagt. Van dit bedrag maakt ongeveer 100 miljoen frank deel uit van de raming voor het G.O.G. (ontname en aanvoer zandspecie).

Deze raming is gebaseerd op de huidige gegevens en kan nog aangepast worden na concrete uitwerking van het project.

Het project is verder uitgewerkt in de projectomschrijving. De werken vereisen een vlotte en gecoördineerde uitvoering die technisch op elkaar zijn af te stemmen. Daarom wordt de uitvoering uitgewerkt in een opeenvolging van diverse aanmerkingen. Voorgesteld wordt deze opeenvolgende werken te gunnen via een procedure van openbare aanbesteding.

Het is uiteindelijk de bedoeling alle gronden waarop werken uitgevoerd zullen worden te verwerven. Hiertoe is de onteigeningsprocedure reeds opgestart. Hierbij zijn bodemattesten, zoals bepaald in het Bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995 en het uitvoeringsbesluit (VLAREBO), noodzakelijk. Teneinde onmiddellijk met de werken te kunnen starten zal, ingevolge het decreet betreffende de waterkeringen, een erfdiensbaarheid gelegd worden op de gronden waarop het nodig is werken uit te voeren.

Om de aanvraag voor de bouwvergunning te vervolledigen is een MER noodzakelijk. Deze rapportage onderzoekt in het bijzonder de directe en indirecte effecten van de ingreep op het milieu, zodat gepaste milderende maatregelen kunnen getroffen worden. Door het Vlaams Gewest werd deze opdracht aan het studiebureau ECOREM nv. gegeven. Het MER werd conform verklaard op 30 april 1999. Uit dit MER blijkt dat de effecten ten gevolge van de aanleg van het G.O.G. niet verwaarloosbaar zijn doch niet opwegen tegen de noodzaak van het G.O.G. Voor de belangrijkste negatieve effecten worden indien mogelijk milderende maatregelen voorgesteld.

In het MER wordt de noodzaak van een algemene studie van het integraal waterbeheer van de Barbierbeek in haar geheel aangegeven. Gezien het waterbeheer van de Barbierbeek momenteel reeds problemen veroorzaakt en er door de aanleg van het G.O.G. – K.B.R. nog tal van bijkomende invloeden op dit waterbeheer zullen optreden, is deze studie, uitgevoerd in samenwerking met alle betrokken actoren, noodzakelijk. Deze studie dient echter niet voorafgaand aan de uitvoering van de

eerste fase van de werken uitgevoerd te worden maar zal gelijktijdig lopen.

Inrichting

Aangezien het gebied door de aanleg van het G.O.G. ongeschikt wordt voor bewoning en aangezien er m.b.t. het huidige grondgebruik belangrijke effecten verwacht worden, werd beslist naast de uitvoeringsalternatieven ook twee inrichtingsalternatieven te bestuderen m.n. :

- inrichting met behoud van de bestaande toestand ;
- inrichting met natuurontwikkeling.

Inrichting met behoud van de bestaande toestand

Hierbij wordt het huidige grondgebruik in de mate van het mogelijke behouden na de aanleg van het G.O.G. Het betreft grondgebruik voor landbouw, natuur en recreatie.

De effecten van de aanleg van het G.O.G. op de landbouwsituatie werden bestudeerd in een studie van 1998 uitgevoerd in opdracht van de Administratie Land- en Tuinbouw (ALT). Als belangrijke conclusie in dit rapport opgemaakt door het studiebureau STABO wordt gesteld dat er geen indicaties van tegenstrijdigheid zijn inzake de huidige landbouwfunctie en de gecontroleerde overstromingsfunctie. Hierbij wordt uitgegaan van oversstromingen tijdens de "winterperiode" met een relatief lage frequentie. In deze studie wordt echter ook gesteld dat het gewettigd is te veronderstellen dat, tengevolge van de overstromingen, de gronden (tijdelijk) in een nattere draineringsklasse terecht zullen komen ; dit fenomeen zal, na elke overstromingsperiode, de landbouwactiviteiten sterk hinderen of zelfs onmogelijk maken.

De studie toont met betrekking tot de reeds aanwezige verontreiniging van de bodem van het gebied, via een modelmatige benadering van het blootstellingsmodel voor humaan-toxicologische risico's (met name zijn er nadelige gezondheidseffecten te verwachten), een zeer ernstig risico in de Kruibeekse Polder en een ernstig risico in de overige polders voor lood, een verhoogd risico voor cadmium en een berekend risico dat voorlopig nog aanvaardbaar geacht kan worden voor kwik en koper. Hierbij wordt het verbruik voor groenten als voornaamste blootstellingsbron aangegeven.

Bijkomend wordt in het MER met betrekking tot deze inrichting het volgende aangegeven :

- bij een overstromingsfrequentie tot 1 maal per 2 jaar is vrij belangrijke herhaalde schade voor de landbouw te verwachten ;
- bij een lagere overstromingsfrequentie is de schade voor de landbouw wellicht aanvaardbaar, uiteraard mits de landbouwers gecompenseerd worden bij verlies.

Uit studies uitgevoerd door het Waterbouwkundig Laboratorium blijkt dat het aantal stormvloed en sterk toegenomen is in de laatste decennia, zodat een stijgende overstromingsfrequentie van het G.O.G. niet uitgesloten is.

Inrichting met natuurontwikkeling

De inrichting met natuurontwikkeling werd verder uitgewerkt in een studie (september 1998) uitgevoerd door het Instituut voor Natuurbehoud en de afdeling Natuur van AMINAL. De inrichtingsnota opgemaakt door AMINAL, afdeling Natuur, en het Instituut voor Natuurbehoud van januari 1999 beschrijft hoe het G.O.G. met natuurontwikkeling eruit kan zien. Samenvattend kan gesteld worden dat een zeer afwisselend natuurgebied, dat voor de mensen vrij toegankelijk is, verwacht wordt bestaande uit volgende delen :

- een gedempt getijdengebied dat ontstaat door ook bij normale vloedstanden beperkt water in te laten. Het in- en uittrekkende water zal krenken en platen doen ontstaan met een rijke planten- en dierenwereld, die uniek is in Europa ;
- een hoger gelegen gebied dat buiten de invloedssfeer van dit gedempt getij ligt. Hier kan zich een open begraasd natuurlandschap ontwikkelen ;
- een gebied met een kleinschalige afwisseling van grazige hoogtes en door kwelwater gevoede laagtes met broekbossen.

Deze inrichting brengt niet alleen mogelijkheden voor recreatie en natuurbeleving met zich mee maar ook een verbetering van het zelfreinigend vermogen van de rivier. Het G.O.G. zal ook in belangrijke mate bijdragen tot het ecologisch herstel van de Schelde en dit onder meer door het toevoegen van zuurstof en het onttrekken van een overmaat aan voedingsstoffen zoals bijvoorbeeld nitraat.

Om het G.O.G. – K.B.R. met natuurontwikkeling aan te leggen worden naast de volledige onteigening van het gebied een aantal bijkomende ingre-

pen voorzien zoals het gedeeltelijk afgraven van de dijken rond de Barbierbeekvallei en het aanvullen van enkele hoogtes rond de Donk van Bazel.

In het MER wordt met betrekking tot de inrichting met natuurontwikkeling vermeld dat behalve voor de mogelijke bijkomende verontreiniging, de aangegeven effecten bijkomende mogelijkheden bieden zodat kansen ontstaan voor zeldzame en waardevolle levensgemeenschappen.

De verplichtingen die Vlaanderen heeft naar compensatie van de te loor gegane natuurwaarden op Antwerpen L.O., kunnen door deze natuurontwikkeling waar gemaakt worden. De Europese Commissie beschouwt loutere aanduiding van gebieden niet als voldoende, ze moet gepaard gaan met inrichting.

Raming met betrekking tot de inrichting

In de studie uitgevoerd door STABO werd een raming gemaakt van de bedrijfseconomische schade voor de landbouw. Hierbij werd uitgegaan van 300 hectare landbouwgronden binnen het gebied en 50 hectare landbouwgronden in de zone van de ringdijken. Over de bedrijfseconomische schade kan het volgende gesteld worden :

- Bij behoud van de landbouw binnen het G.O.G. bedraagt de jaarlijkse landbouwschade door werking van het G.O.G. gemiddeld 22.700 frank per hectare (totaal 6.809.000 frank). Op basis van een rente van 5 percent zou de gekapitaliseerde schadevergoeding voor het volledige G.O.G. 136.000.000 frank bedragen of 450.000 frank per hectare.
- Bij natuurontwikkeling binnen het G.O.G. bedraagt de vergoeding, die bij een volledige onteigening van de gronden in agrarisch gebruik hoort, 130.490.000 frank of 430.000 frank per hectare (exclusief de aankoop van de gronden). Hierbij verliezen minstens drie, wellicht zeven landbouwbedrijven zoveel gronden dat ze onleefbaar en bijgevolg onteigend moeten worden. Dit betekent een bijkomende uitgave (24 à 91 hectare buiten het G.O.G.).
- Voor de onteigeningen van de gronden die worden ingenomen door de dijken bedraagt de vergoeding 422 000 frank per hectare (exclusief de aankoop van de gronden).

Hieruit kan besloten worden dat op begrotingsgebied alleen de aankoop van de gronden een wezen-

lijk verschil uitmaakt tussen de beide inrichtingsalternatieven.

In geval de inrichting met natuurontwikkeling uitgevoerd wordt, kan de bijhorende onteigening van het inwendige gebied gebeuren op basis van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (artikel 41). Alhoewel het volledige gebied niet de bestemming "natuurgebied" heeft kan geargumenteed worden dat het gebied een natuurontwikkelingsfunctie heeft. De Europese richtlijn 92/43/EEG (Habitat-richtlijn) verplicht immers volgens artikel 6 de Lidstaten de nodige instandhoudingsmaatregelen te nemen. Hieronder wordt volgens artikel 1 het geheel van maatregelen verstaan die nodig zijn voor het behoud of herstel van natuurlijke habitats en populaties van wilde dier- en plantensoorten in een gunstige staat van instandhouding.

Door de maatregelen van natuurontwikkeling effectief uit te voeren, voert Vlaanderen dan ook haar Europese verplichtingen uit. In de overwegingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende de definitieve vaststelling van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren wordt immers vermeld dat het creëren van een G.O.G. niet alleen dient voor de creatie van een overstromingsbekken, maar ook voor "compensatie voor het verlies aan natuurwaarden in habitat- en vogelrichtlijngebieden door de aanleg van het Deurganckdok".

Conclusie betreffende de inrichting

Rekening houdend met de reeds aanwezige verontreiniging van de bodem van het gebied, de negatieve effecten van de werking van het G.O.G. op de landbouw en de mogelijkheden voor natuurontwikkeling, recreatie en natuurbeleving werd voorgesteld het gebied in te richten in functie van natuurontwikkeling.

Op deze keuze wordt aangestuurd in de algemene conclusie van het MER waarin gesteld wordt dat er, behalve voor de discipline landbouw waar in dit geval de effecten het grootst zijn, minder negatieve effecten te verwachten zijn indien het G.O.G. – K.B.R. aangelegd wordt met een constante overloopdijk op 6,80 meter T.A.W., in combinatie met een inrichting gericht op natuurontwikkeling.

Deze inrichting kadert in de doelstellingen die door de Vlaamse regering zijn vastgelegd in het

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en in het MiNa-plan 2 en komt tegemoet aan eisen van de Europese Commissie inzake natuurcompensatie.

Raming :

Onteigeningen en vergoedingen 750 miljoen frank
landbouw interne gebied :

TOTAAL : 750 miljoen frank

Een definitieve beslissing inzake inrichting van het gebied vergt nog een grondige afweging waarover aan de Vlaamse regering nog een bijkomend voorstel zal worden voorgelegd.

Algemene conclusie

Rekening houdend met de aangegeven punten in voorgaande paragrafen wordt voorgesteld het gecontroleerd overstromingsgebied aan te leggen met een overloopdijk op constante hoogte van 6,80 meter T.A.W., wat geen van beide inrichtingsmogelijkheden uitsluit.

Budgettaire impact

De grote omvang van de investeringen (ongeveer 4 miljard frank), de tijdsduur van de uitvoering en de beperkte budgettaire middelen maken het niet mogelijk de werken te imputeren op één begrotingsjaar. Het is bijgevolg aangewezen de uitvoering en de vastlegging te spreiden over verschillende begrotingsjaren.

De vorige regering heeft in de begroting '99 het programma 64.6 "Integraal Waterbeheer" ingeschreven en op ba. 73.01 "Allerhande uitgaven voor het verhogen van de veiligheid met betrekking tot zowel de bevaarbare als onbevaarbare waterlopen" 900 miljoen frank voorzien.

Voorgesteld wordt dit bedrag in hoofdzaak op te nemen voor de voorbereidende werken, onteigening van het gebied en de realisatie van het overstromingsgebied.

Voor de verdere uitvoering van het project is het vereist dat op het programma 64.60 ba. 73.01 de nodige middelen worden voorzien in de periode 2000-2004. De beide ordonnancerende ministers

zullen hiertoe binnen de grenzen van de budgettaire mogelijkheden de nodige initiatieven nemen.

OA 83, PR 30 (Algemene ontvangsten van de federale overheid afkomstig, voor gewestaangelegenheden), BA 49.18 (Tewerkstellingsprogramma's (7.800 miljoen frank, AO))

In de toelichting ter verantwoording van de middenbegroting werd inderdaad niet ingegaan op de verhoging ten belope van 1 miljard. In uitvoering van het Sint-Elooisakkoord zal supplementair een bedrag van 1 miljard aan de Vlaamse Gemeenschap toegekend worden in het jaar 2000 ; vandaar de inschrijving in de aangepaste middelenbegroting.

OA 99 PR 10 (Interdepartementale bestaansmiddelen), BA 12.38 (Werkingskosten informatica, inclusief ontwikkelingskosten (2.157,1 miljoen frank NGK))

In vergelijking met de vorige begrotingsjaren is de toelichting zowel kwalitatief als kwantitatief sterk verbeterd.

Ter gelegenheid van de bespreking in de bevoegde commissie zullen nog meer gedetailleerde gegevens met betrekking het kredietbedrag van 1.511 miljoen frank voor exploitatie en met betrekking tot vernieuwingsprojecten worden bezorgd.

Centraal Financieringsorgaan

De door het Rekenhof gevraagde toelichting wordt hierna toegevoegd (Bijlage 6).

D.7. Bijlage – Formele opmerkingen

D.7.1. Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000

D. 7. 1. 1. Tabel

OA 82, PR 20 (Algemene ontvangsten van de federale overheid afkomstig, voor gemeenschapsaangelegenheden), artikel 49.21 (Gedeelde belastingen (ontvangsten : 358.867,5 miljoen Frank))

Met deze opmerking werd reeds rekening gehouden bij de verbetering van de drukproeven.

D.7.2. Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000

D. 7. 2. 1. Corpus van het ontwerp van decreet

Artikel 8

Er wordt een amendement ingediend (artikel 8).

Artikel 10

Er wordt een amendement ingediend (artikel 10).

Artikel 10, a) en b) van de initiële uitgavenbegroting

Er wordt een amendement ingediend.

D.7.2.2. Begrotingen van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB's) – Afdeling III van de uitgavenbegroting

Vlaams Centrum voor het Openbaar Bibliotheekwerk

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Instituut voor het Archeologisch Patrimonium

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Investeren in Vlaanderen

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

D.7.2.3. Begrotingen van de Vlaamse Openbare Instellingen (VOI's) – Afdeling V van de algemene uitgavenbegroting

Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB)

Alle opmerkingen van het Rekenhof aangaande de begrotingen van de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut, categorie B en type sui generis worden opgevangen in de drukproeven.

Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie – Middelgrote en Grote Ondernemingen (FEERR-MGO) en Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie – Kleine Ondernemingen (FEERR-KO)

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Dienst voor de scheepvaart

Alle opmerkingen van het Rekenhof aangaande de begrotingen van de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut, categorie B en type sui generis worden opgevangen in de drukproeven.

D. 7. 2. 4. ESR-classificatie

Krediettabel – Afdeling I – Begrotingskredieten – Departementale begrotingen

OA 11, PR 20 (Kanselarij en voorlichting), BA 74.01 (Aankoop van meubilair en materiaal met betrekking tot de ambtswoning van de Vlaamse regering (3 miljoen frank NGK))

Er wordt een amendement ingediend.

OA 12, PR 10 (Algemene externe betrekkingen), BA 12.63 (Bijdragen van de Vlaamse Gemeenschap aan internationale instellingen en verenigingen (5 miljoen frank NGK))

Er wordt een amendement ingediend.

OA 54, PR 10 (Landbouw, tuinbouw en plattelandsbeleid), BA 12.21 (Uitgaven met betrekking tot bedrijfsbegeleiding en bedrijven in moeilijkheden (8,3 miljoen frank NGK)), BA 3301 (Subsidies in verband met het land- en tuinbouwbeleid (110 miljoen frank NGK)) en BA 53.04 (Ondersteuning en onderzoek met betrekking tot milieuvriendelijke landbouwproductiemethode en biologische landbouw, GVK en GOK (pro memorie))

Er wordt geen amendement ingediend.

Basisallocatie 12.21 : Uitgaven met betrekking tot bedrijfsbegeleiding en bedrijven in moeilijkheden :

Gelet op het feit dat het krediet op deze basisallocatie in hoofdzaak bestemd is voor subsidies aan onder andere het Vlaams Agrarisch Centrum, Boerenbond, en dergelijke zal naar aanleiding van de

begrotingsopmaak 2001 een nieuwe basisallocatie 33.0x worden gecreëerd.

Basisallocatie 33.01 : Subsidies in verband met het land- en tuinbouwbeleid :

Het krediet op deze basisallocatie wordt niet gebruikt voor inkomensoverdrachten aan landbouwers ; in 1999 werden onder andere (werkings)subsidies verstrekt aan vzw Plattelandsklassen, Koninklijke Vlaamse Imkersbond, vzw Vlaams Informatiecentrum over Land- en Tuinbouw en aan de Vlaamse Onderzoekseenheid voor Land- en Tuinbouweconomie.

De huidige ESR-code kan derhalve behouden worden.

Basisallocatie 51.01 : Ondersteuning en onderzoek met betrekking tot milieuvriendelijke landbouwproductiemethode en biologische landbouw :

De kredieten op basisallocatie 53.04 werden naar aanleiding van de begrotingscontrole 2000 op nul gebracht en er werd een nieuwe basisallocatie 51.01 met dezelfde omschrijving ingevoegd.

Het Rekenhof stelt dat "uit de omschrijving voor beide basisallocaties blijkt dat de kredieten zullen worden aangewend voor ondersteuning en onderzoek. Voor het luik "ondersteuning" dient, voor zover het om kapitaaloverdrachten gaat, inderdaad een ESR-code 51 te worden gebruikt, voor "onderzoek" echter een ESR-code 12. Voor zover er toelagen zullen worden verleend op basisallocatie 51.01 dient deze basisallocatie te worden opgenomen in de lijst met facultatieve toelagen."

Bij de begrotingsopmaak 2001 zal een voorstel worden ingediend om deze basisallocatie uit te splitsen : basisallocatie 51.01 voor de ondersteuning en een basisallocatie 12.xx voor onderzoeksopdrachten.

De huidige basisallocatie 51.01 vindt haar rechtsgrond in :

- artikel 10 van het decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen ;
- het besluit van de Vlaamse regering van 13 april 1999 betreffende de toekenning van subsidies om landbouwproductiemethoden toe te passen en het sluiten van beheersovereenkomsten ter uitvoering van de Verordening (EEG nr. 2078/92) van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die ver-

enigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming en betreffende natuurbeheer.

OA 62, PR 10 (Ruimtelijke ordening, stedenbouw en grondbeleid), BA 33.03 (Lidmaatschap van regionale en internationale verenigingen, inzake ruimtelijke ordening (0,3 miljoen frank NGK))

Er wordt geen amendement ingediend. De Vlaamse regering gaat akkoord met de opmerking van het Rekenhof. Gezien er reeds vastleggingen en ordonnanceringen genomen zijn op de ba 33.03 zijn er technische bezwaren tegen een inschrijving van dit krediet op een nieuwe basisallocatie "12"

OA 63, PR 20 (Gemeenschappelijk vervoer), BA 14.01 (Onderhoud van niet in exploitatie zijnde kokers en stations van de premetro te Antwerpen en kosten met het oog op de bevordering, de rationalisatie en de modernisering van de exploitatie van het gemeenschappelijk stedelijk en interstedelijk secundair vervoer, de uitvoering en coördinatie van enquêtes, studies, onderzoeken en proeven alsook van technische realisaties, zowel bovengronds als ondergronds (8,8 miljoen frank GVK en 8,5 miljoen frank GOK)), BA 70.28 (Kosten met het oog op de bevordering, de rationalisatie en de modernisering van de exploitatie van het gemeenschappelijk stedelijk en interstedelijk secundair vervoer, de uitvoering en de coördinatie van enquêtes, studies, onderzoeken en proeven alsook van technische realisaties, zowel bovengronds als ondergronds (0 miljoen frank GVK en 0,3 miljoen frank GOK)) en BA 81.02 (In kapitaal omzetbare investeringsmiddelen VVM – De Lijn (2.114,0 miljoen frank GVK en 1.949,2 miljoen frank GOK))

De Vlaamse Regering zal de nodige basisallocaties aanmaken n.a.v. de opstelling van de begroting 2001.

Begrotingen van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB's) – Afdeling III van de uitgavenbegroting

MiNa-fonds

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Instituut voor het Archeologisch Patrimonium

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Luchthaven Antwerpen

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Luchthaven Oostende

Er wordt een amendement ingediend in de vorm van een aangepaste begroting.

Begrotingen van de Vlaamse openbare instellingen (VOI's) – Afdeling V van de uitgavenbegroting

Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT)

Alle opmerkingen van het Rekenhof aangaande de begrotingen van de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut, categorie B en type sui generis worden opgevangen in de drukproeven.

Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie – Kleine Ondernemingen (FEERR-KO)

Er wordt geen amendement ingediend.

Zoals reeds gemeld bij de begrotingsopmaak 2000 is een opsplitsing in rentetoelagen en kapitaalpremies om technisch-administratieve redenen voornog onmogelijk. Er zal onderzocht worden hoe hieraan in de toekomst kan worden tegemoetgekomen.

Toelichtingen

Algemene uitgavenbegroting

OA 06, PR 10 (Vlaams minister van Onderwijs en Vorming – Algemene werkingskosten), BA 12.19 (Werkingskosten van het kabinet met uitsluiting van de algemene genotskosten in verband met de huur van gebouwen (10,4 miljoen frank NGK))

Het betreft hier een materiële vergissing. In de toelichting zal deze wijziging worden aangebracht.

OA 21, PR 10 (Planning en statistiek), BA 12.02 (Allerhande uitgaven met betrekking tot de activiteiten en producten inzake planning en statistiek (16 miljoen frank GVK en 10,9 miljoen frank GOK))

In de memorie zijn volgens de minister-president geen tegenstrijdigheden te vinden. Voor alle duidelijkheid, de aanpassing van het programma betreft enkel de overheveling van kredieten naar het bestaansmiddelenprogramma voor volgende zaken :

- 1 miljoen frank voor de aanwerving van een personeelslid ;
- 3 miljoen frank voor de aanschaf van informatica.

E. REPLIEKEN VAN MEVROUW CHRISTINE VANDEKERCKHOVE, EERSTE-AUDITEUR-REVISOR BIJ HET REKENHOF, OP HET ANTWOORD VAN DE MINISTER-PRESIDENT OP HET VERSLAG VAN HET REKENHOF OVER HET ONDERZOEK VAN DE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2000

Mevrouw Vandekerckhove meldt in eerste instantie dat naar aanleiding van de budgetcontrole 2000 het Rekenhof 63 opmerkingen had geformuleerd, waarvan 40 inhoudelijke en 23 formele. Op 52 opmerkingen kreeg het Rekenhof van de Vlaamse regering een positieve reactie of een positieve toezegging voor de toekomst gekregen. Voor een tiental opmerkingen kreeg het hof geen of slechts een gedeeltelijke voldoening. Ten gevolge van de opmerkingen van het Rekenhof werden 25 aanpassingen via amendementen doorgevoerd. Het Rekenhof betreurt het dat het dit jaar niet heeft kunnen beschikken over de verslagen van de bilaterale besprekingen ter vervollediging en optimalisering van zijn onderzoek.

De spreekster geeft daarna een toelichting over de punten waarover het Rekenhof op zijn standpunt blijft en het antwoord van de Vlaamse regering geen of weinig voldoening schenkt.

De budgettaire boeking van de gestorte interesten, afkomstig van de Limburgse Reconversiemaat-schappij, dient bij voorkeur te gebeuren in de loop van het begrotingsjaar 2000 via een geëigend ont-vangstenartikel. Aanrekeningen a posteriori in de uitvoeringsrekening van de begroting 1999 dienen

zoveel mogelijk te worden beperkt gelet op de in-breuk die deze vormen op het annaliteitsprincipe van de begroting en de hieruit voortvloeiende uit-voeringsrekening van de begroting.

Het standpunt waarbij een voorafgaande decretale machtiging ontbreekt voor de bijzondere financiële transactie die de VVM op de 45 nieuwe trams heeft uitgewerkt, wordt gehandhaafd. De bijzondere financiële transactie valt niet binnen de bevoegdheid die artikel 9 van het oprichtingsdecreet toekent aan de VVM. Net zoals met gelijkaardige transac-ties in 1995 en 1996 beoogt de VVM met deze ope-ratie geen financiering, doch enkel de realisatie van een financiële opbrengst, ter waarde van 3 à 4 per-cent van de transactiewaarde. Dit financieel voor-deel verkrijgt de VVM van de buitenlandse inves-teerder/medecontractant. Deze laatste kan op basis van de operatie fiscale voordelen realiseren. Een gedeelte hiervan geeft hij door aan de VVM.

Bij het opzetten van de constructie wordt welis-waar gebruik gemaakt van de techniek van finan-ciële leasing. In tegenstelling tot een financiële lease biedt de operatie in zijn geheel echter geen fi-nanciering van de 45 nieuwe trams voor de VVM. In plaats van een situatie waarin de leasinggever de investeringsuitgave zou dragen en deze via perio-dieke vergoedingen tijdens de looptijd van de leasingovereenkomst zou recupereren van de VVM, financiert de VVM in deze operatie – met behulp van kapitaalsubsidies vanwege het Vlaams Gewest – van bij het begin de investering van de 45 nieuwe trams. De bijzondere financiële transactie kan dus niet worden beschouwd als een financie-ringshuur.

Bij de oprichting van de Vlaamse regionale lucht-havens werd geopteerd voor een DAB-formule, of met andere woorden afzonderlijk beheer en ex-ploitatie voor elke luchthaven. Aangezien de ex-ploitatie voor een belangrijk deel voortvloeit uit de gedane investeringen, moeten de investeringen dus logischerwijze ook in praktijk kunnen worden ge-scheiden. Met het oog op de aanstelling in de na-bije toekomst van managers of managementteams voor elke luchthaven, lijkt het aangewezen ook omtrent de beschikbare investeringmiddelen voor elke luchthaven in de begroting voldoende duide-lijkheid te scheppen via afzonderlijke basisalloca-ties voor de investeringen.

Aangezien in het antwoord van de Vlaamse rege-ring wordt gespecificeerd dat door de jaren heen qua investeringen een verhouding is bereikt van 65-35 percent voor respectievelijk Oostende en Antwerpen, kan dit eventueel als leidraad worden

gebruikt voor een opsplitsing in afzonderlijke basisallocaties.

De recente beslissing van de Vlaamse regering van 3 maart 2000 waarbij voor een periode van vijf jaar afzonderlijke exploitatie- en investeringsenveloppes voor luchthaven Oostende en luchthaven Antwerpen worden toegekend, illustreert bovendien dat een duidelijk onderscheid kan worden gemaakt tussen de investeringsenveloppes voor beide regionale luchthavens.

Het Rekenhof heeft akte genomen van het feit dat vanaf de begroting 2001 aparte basisallocaties zullen worden gecreëerd voor de verdiepingswerken van de Westerschelde.

Wat de voorziene vastleggings- en ordonnanceringskredieten voor de onderhoudsbaggerwerken op basisallocatie 14.05 betreft, wordt verwezen naar het gemotiveerde voorstel van de AWZ voor de initiële begroting 2000. Dit voorstel werd reeds geciteerd in het begrotingsonderzoek over de initiële ontwerpbegroting 2000. Er bestaat geen informatie over meer actuele ramingen. De thans voorziene vastleggings- en ordonnanceringskredieten in het ontwerp van de aangepaste begroting 2000 zijn nog steeds lager dan het voorstel van de administratie. De eerder geformuleerde opmerking blijft bijgevolg gehandhaafd.

Wat betreft de vastleggingskredieten op basisallocatie 54.01, waarop de verbintenissen, die Nederland voor rekening van het Vlaams Gewest aangaat, moeten worden aangerekend, wordt in het ontwerp van aangepaste begroting een bedrag van 820,2 miljoen frank voorzien. Rekening houdend met het onbenutte saldo van 1999 belopen de beschikbare vastleggingskredieten 1,2 miljard frank en niet 1,7 miljard frank zoals de Vlaamse regering in haar antwoord vermeldt.

Zoals reeds in het auditrapport over de Westerschelde gemeld, worden de regels inzake tijdige vastlegging van verbintenissen op de Vlaamse begroting nog steeds niet gerespecteerd. De praktijkprocedure langs Nederlandse zijde, die een snelle goedkeuring van het Vlaams Gewest vergt, geeft echter geen automatische machtiging om af te wijken van de in Vlaanderen vigerende regels inzake begrotingsaanrekening. Bij de bespreking van het auditrapport in het Vlaams Parlement heeft de Vlaamse Minister van Openbare Werken nochtans beloofd tegen de begrotingscontrole voor een oplossing te zorgen voor de debudgettering.

Derhalve blijft het eerder ingenomen standpunt behouden waarbij in de begroting de nodige vastleggingskredieten moeten worden voorzien, die een tijdige en volledige budgettering van alle in het kader van de Verdieping door Nederland voor rekening van het Vlaams Gewest aangegane verbintenissen moeten mogelijk maken.

Wat de begroting van de DAB Vlaams Infrastructuurfonds betreft, kunnen de personeelskosten voor de sociaal bemiddelaar voor Doel als voldoende specifiek en investeringsgebonden worden beschouwd om een aanrekening te verantwoorden. De specificiteit van de loonkosten van de regeringscommissarissen bij de gemeentelijke havenbedrijven en van personeelsleden ter ondersteuning van infrastructuurwerken is onvoldoende gemotiveerd.

De doorzichtigheid van de begroting in het algemeen wordt geschaad door bepaalde personeelskosten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nu eens op programma 99.10 (interdepartementale bestaansmiddelen) aan te rekenen en dan eens op een specifiek activiteitenprogramma.

De opmerkingen over de begroting van Kind en Gezin omtrent diverse aangelegenheden (geen begroting in evenwicht, tegelijkertijd tekort en overschot in dezelfde periode, aangroei van het overschot op investeringskredieten) werden niet beantwoord.

E.1. Middelenbegroting – tabel

OA 24, PR 10 (Algemene financiële logistiek), artikel 28.02 (Inkomsten naar aanleiding van financiële technische transacties met betrekking tot overheidsgebouwen (Fonds onroerende goederen artikel 19 van het decreet 21 december 1990) (toegewezen ontvangsten : 250 miljoen frank))

Er wordt akte genomen van de decretale machtiging die via het ingevoegde artikel 8 wordt verleend aan de Vlaamse regering. Conform het door het Vlaams Parlement goedgekeurde besluitvormingsszenario voor bijzondere financiële transacties, dient de toelichting bij de begroting voldoende informatie te geven betreffende de kosten en opbrengsten van de transactie, de risico's, de waarborgen, enzovoort (cf. punt 4.2 van de nota van het Rekenhof van 21 december 1998). De bij het amendement gevoegde verantwoording voldoet niet aan deze richtlijnen. Op het ogenblik dat een mandaatovereenkomst wordt gesloten en voorlopige ramingen kunnen worden opgemaakt, is een af-

zonderlijke expliciete informatievoorziening aan het Vlaams Parlement wenselijk.

OA 24, PR 40 (Rechtstreekse schuld (ontvangsten : 341,1 miljoen Frank))

De budgettaire boeking van de gestorte interesten dient bij voorrang te gebeuren in de loop van dit begrotingsjaar. Hiervoor kan zo nodig een ontvangstenartikel worden gecreëerd op het moment van de overschrijving ; een aanpassing van de voorliggende middelenbegroting (door de inschrijving van een geëigend ontvangstenartikel) verdient echter de voorkeur. Aanrekeningen a posteriori in de uitvoeringsrekening van de begroting 1999 dienen zoveel mogelijk te worden beperkt gelet op de inbreuk die deze vormen op het annaliteitsprincipe van de begroting en de hieruit voortvloeiende uitvoeringsrekening van de begroting.

E.2. Uitgavenbegroting – corpus

Ontbrekende machtiging voor een bijzondere financiële constructie bij de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM)

Cfr. supra

E.3. Uitgavenbegroting – tabel

OA 63, PR 20 (Gemeenschappelijk vervoer), BA 31.07 (Allerhande uitgaven in verband met de voorbereiding, de planning, de studie en de uitvoering van mobiliteitsconvenanten met inbegrip van de dekking van de extra exploitatiekosten geleden door de VVM (523,3 miljoen frank GVK en 222,0 miljoen frank GOK))

Er wordt akte genomen van de intentie om alle uitgaven in verband met mobiliteitsconvenanten te groeperen bij de begroting 2001, evenwel onder voorwaarde dat deze uitgaven worden uitgesplitst volgens de correcte ESR-codes voor elke categorie.

OA 63, PR 30 (Regionale luchthaven en vliegvelden), BA 61.31 (Dotatie voor de aanleg, inrichting en uitrusting van verharde oppervlakten, wegen en gebouwen voor de exploitatie van de luchthavens, inclusief het buitengewoon onderhoud (282,2 miljoen frank GVK en 374,3 miljoen frank GOK))

Het antwoord stelt dat een budgettair onderscheid voor de investeringen niet wordt gemaakt, daar het

gaat over uitgaven met dezelfde economische finaliteit, wat ook al werd vermeld bij de bespreking van de initiële begroting in de betreffende commissie. Aangezien het hier afzonderlijke luchthavens, of met andere woorden afzonderlijke economische entiteiten betreft, kan bezwaarlijk worden gesproken van dezelfde economische finaliteit.

Verder wordt geargumenteed dat zowel het totaalbedrag als het aantal individuele projecten inzake investeringen beperkt zijn. Het totaalbedrag van de exploitatiedotaties aan beide luchthavens is echter nog een stuk beperkter (ongeveer 41 miljoen frank voor Antwerpen, ongeveer 61 miljoen frank voor Oostende), toch worden hiervoor afzonderlijke basisallocaties gebruikt teneinde in de algemene uitgavenbegroting voldoende informatie te geven over de middelen die naar elk van beide luchthavens stromen. Ook het aantal individuele projecten lijkt de laatste jaren niet echt onaanzienlijk, zo werden bijvoorbeeld voor Antwerpen in 1999 ruim 30 dotaties voor individuele projecten toegekend.

Ook wordt het argument aangevoerd dat door een opsplitsing per luchthaven de administratie de soepelheid verliest om de investeringsenveloppe volledig uit te putten. Daartegenover kan worden gesteld dat bij de oprichting van de Vlaamse regionale luchthavens werd geopteerd voor een DAB-formule, of met andere woorden afzonderlijk beheer en exploitatie voor elke luchthaven. Aangezien de exploitatie voor een belangrijk deel voortvloeit uit de gedane investeringen, moeten de investeringen dus logischerwijze ook in praktijk kunnen worden gescheiden. Met het oog op de aanstelling in de nabije toekomst van managers of managementteams voor elke luchthaven, lijkt het aangewezen ook omtrent de beschikbare investeringmiddelen voor elke luchthaven in de begroting voldoende duidelijkheid te scheppen via afzonderlijke basisallocaties voor de investeringen.

Vervolgens wordt gerepliceerd dat het programma is gebaseerd op ramingen. Het is inderdaad zo dat de exacte bedragen nooit op voorhand zijn gekend. Vandaar ook het belang om via afzonderlijke basisallocaties per luchthaven een nauwkeurige raming na te streven van de op stapel staande investeringen. Aangezien in het antwoord wordt gespecificeerd dat door de jaren heen qua investeringen een verhouding is bereikt van 65 % -35 % voor respectievelijk Oostende en Antwerpen, kan dit eventueel als leidraad worden gebruikt voor een opsplitsing van de betreffende basisallocatie.

De recente beslissing van de Vlaamse regering van 3 maart 2000 waarbij voor een periode van vijf jaar afzonderlijke exploitatie- en investeringsenvelopes voor luchthaven Oostende en luchthaven Antwerpen worden toegekend, illustreert bovendien dat een duidelijk onderscheid kan worden gemaakt tussen de investeringsenvelopes voor beide regionale luchthavens.

OA 64 PR 20 (Havens), BA 14.05 (Gewoon onderhoud van de basisinfrastructuur van de havens en de onderhoudsbaggerwerken incl. het verwerken van specie, in de maritieme toegangswegen, conform artikel 2, 10°, 16° en artikel 29 van het havendecreet van 2 maart 1999 (4.963,7 miljoen frank GVK en 4.815,0 miljoen frank GOK)), BA 54.01 (Terugbetaling aan Nederland van de door deze staat gedane investeringsuitgaven met betrekking tot de Westerschelde en het Zeekanaal Gent-Terneuzen (820,2 miljoen frank GVK en 1.281,0 miljoen frank GOK)) en BA 73.05 (Investeringsuitgaven met betrekking tot verdiepingswerken en het bergen van wrakken in de Westerschelde en haar maritieme toegang (926,0 miljoen frank GVK en 711,7 miljoen frank GOK))

Er wordt akte genomen van het feit dat vanaf de begroting 2001 aparte basisallocaties zullen worden gecreëerd voor de verdiepingswerken van de Westerschelde.

Wat de voorziene vastleggings- en ordonnanceringskredieten voor de onderhoudsbaggerwerken op basisallocatie 14.05 betreft, wordt verwezen naar het gemotiveerde voorstel van de AWZ voor de initiële begroting 2000. Dit voorstel werd reeds geciteerd in het begrotingsonderzoek over de initiële ontwerpbegroting 2000 (*Parl. St.*, Vl. Parl., 1999-2000, nr. 16/1, p. 28). Er bestaat geen informatie over meer actuele ramingen. De thans voorziene vastleggings- en ordonnanceringskredieten in het ontwerp van de aangepaste begroting 2000 zijn nog steeds lager dan het voorstel van de administratie. De eerder geformuleerde opmerking blijft bijgevolg gehandhaafd.

Wat de ordonnanceringskredieten voor de terugbetalingen aan Nederland op basisallocatie 54.01 betreft, is er wel een nieuw gegeven. Recentelijk werd het Rekenhof in kennis gesteld van de voortgangsrapportage van de maanden maart en april 2000 van de Nederlandse administratie van Rijkswaterstaat, die uiteraard het best is geplaatst om een raming te maken van de declaraties die tijdens het jaar 2000 aan het Vlaamse Gewest ter betaling zullen worden aangeboden. Hieruit blijkt dat het heraaamde bedrag 1,4 miljard frank beloopt, wat nog

altijd 201 miljoen frank minder is dan het thans ingeschreven ordonnanceringskredieten van 1,2 miljard frank.

Wat betreft de vastleggingskredieten op basisallocatie 54.01, waarop de verbintenissen, die Nederland voor rekening van het Vlaams Gewest aangaat, moeten worden aangerekend, wordt in het ontwerp van aangepaste begroting een bedrag van 820,2 miljoen frank voorzien. Rekening houdend met het onbenutte saldo van 1999 belopen de beschikbare vastleggingskredieten 1.280,7 miljoen frank ; niet 1.751,7 miljoen frank zoals de Vlaamse regering in haar antwoord vermeldt.

Zoals reeds in het auditrapport (*Parl. St.*, Vl. Parl., 1999-2000, nr. 37/1, p. 41) over de Westerschelde gemeld, worden de regels inzake tijdige vastlegging van verbintenissen op de Vlaamse begroting nog steeds niet gerespecteerd. De praktijkprocedure langs Nederlandse zijde, die een snelle goedkeuring van het Vlaams Gewest vergt, geeft echter geen automatische machtiging om af te wijken van de in Vlaanderen vigerende regels inzake begrotingsaanrekening. Bij de bespreking van het auditrapport in het Vlaams Parlement heeft de Vlaamse Minister van Openbare Werken nochtans beloofd tegen de begrotingscontrole voor een oplossing te zorgen voor de debudgettering (*Parl. St.*, Vl. Parl., 1999-2000, nr. 37/2, p. 34).

Derhalve blijft het eerder ingenomen standpunt behouden waarbij in de begroting de nodige vastleggingskredieten moeten worden voorzien, die een tijdige en volledige budgettering van alle in het kader van de Verdieping door Nederland voor rekening van het Vlaams Gewest aangegane verbintenissen moeten mogelijk maken.

In de vorige commissievergadering had de minister-president gesteld dat, mochten zich op de besproken basisallocaties onderschattingen voordoen, er nog altijd een beroep kon worden gedaan op de techniek van de herverdelingen of op het voorziene bufferkrediet.

Krachtens artikel 46 van het initiële begrotingsdecreet 2000 kan de Vlaamse regering inderdaad overschrijvingen verrichten tussen de gesplitste ordonnanceringskredieten van de basisallocaties van het Departement LIN. In dat verband wil het Rekenhof erop wijzen dat in het verleden de vooreensluitend verklaarde afschriften van de ondertekende herverdelingsbesluiten soms met grote vertraging aan het Rekenhof worden overgelegd, zodat bij gebrek aan deze authentieke verantwoor-

dingsstukken in de gegevensbank van het Rekenhof kredietoverschrijdingen ontstaan die kunnen leiden tot vertragingen bij het viseren van de ordonnanties en tot het genereren van verwijlintresten.

Beroep op de techniek van het bufferkrediet werd wezenlijk ingesteld voor onvoorzienbare omstandigheden, recurrente en voorzienbare uitgaven dienen ingevolge het specialiteitsbeginsel te worden ingeschreven op een geëigend begrotingsartikel.

Dotatie aan de Dienst Kijk- en Luistergeld in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

Het antwoord stelt dat een keuze zal worden gemaakt tussen een dotatie aan deze bicommunautaire instelling of een betaling van facturen in het kader van een overeenkomst met het BIPT. Naast personeelsuitgaven zijn er echter ook werkingsuitgaven te betalen in het kader van bovenvermelde dotatie.

Het samenwerkingsakkoord van 25 juli 1997 tussen de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de heffing van het kijk- en luistergeld op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad stipuleert immers in verband met de vaststelling van de dotaties dat de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap andere werkingskosten buiten de personeelskosten ten laste nemen, respectievelijk voor 80 percent en 20 percent. Dit samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd bij decreet van 26 mei 1998. Gelet op artikel 5.2 van het samenwerkingsakkoord en het specialiteitsprincipe dient bijgevolg een afzonderlijke basisallocatie omtrent deze dotatie te worden gecreëerd.

E.4. Begrotingen van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB'S)

Vlaams Infrastructuurfonds (VIF)

De personeelskosten voor de sociaal bemiddelaar voor Doel kunnen voldoende specifiek en investeringsgebonden worden beschouwd om een aanrekening te verantwoorden. De specificiteit van de loonkosten van de regeringscommissarissen bij de gemeentelijke havenbedrijven en van personeelsleden ter ondersteuning van infrastructuurwerken is onvoldoende gemotiveerd.

De doorzichtigheid van de begroting in het algemeen wordt geschaad door bepaalde personeelskosten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nu eens op programma 99.1 (interdepartementale bestaansmiddelen) aan te rekenen en dan eens op een specifiek activiteitenprogramma. Voorbeeld: programma 99.10 (interdepartementale bestaansmiddelen), basisallocatie 11.07 (wedden en toelagen voor het personeel van het loodswezen, vloot en scheepvaartbegeleiding).

Het is niet duidelijk wat de Vlaamse regering in haar antwoord bedoelt met de herkomst van de financiële middelen.

E.5. Begrotingen van de Vlaamse Openbare Instellingen (VOI's)

Kind en Gezin

De opmerkingen omtrent diverse aangelegenheden (geen begroting in evenwicht, tegelijkertijd tekort en overschot in dezelfde periode, aangroei van het overschot op investeringskredieten) werden niet beantwoord.

Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest)

Het amendement voldoet niet volledig. Er wordt nog steeds niet voorzien in gesplitste kredieten.

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)

De VHM heeft zich dus niet aangepast aan de timing van de Vlaamse Gemeenschap. Wat de informatiewaarde betreft, heeft de VHM zich bovendien nog steeds niet geschikt naar de begrotingsinstructies van de Vlaamse Gemeenschap.

Punt 3.3. van de initiële begrotingsinstructies voor het jaar 2000 bepaalt immers dat voor de begroting in de ESR 95 classificatie met codes wordt gewerkt die beperkt zijn tot maximaal 4 cijfers. Een VOI zou haar begroting dus kunnen beperken tot een aantal grote posten waarbij essentiële informatie verloren gaat. De presentatie van de begroting in ESR 95 moet echter dezelfde beleidsinformatie en doorzichtigheid bieden als de traditionele voorstelling. Er wordt bijgevolg op aangedrongen dat de codes verder worden gedetailleerd tot op het niveau van de statutaire opdracht(en) van de VOI.

E.6. Toelichtingen

E.6.1. Algemene uitgavenbegroting

Centraal Financieringsorgaan

De bijgevoegde tabel voldoet aan de bepalingen van het vermelde artikel artikel 9, § 4, tweede lid, van het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap. Er werd wel vastgesteld dat ze nog vele materiële fouten bevat. Enkele voorbeelden hiervan zijn :

- de basisallocatie met de dotatie voor de NV Zeekanaal is niet 04 10 11.02 maar 64 10 31.02 ;
- de basisallocatie 72 20 85.01 (FIN. VASTE ACTIVITA VRT KAP. INBR) (1.000.000.000 frank) is niet opgenomen in de lijst ;
- voor ba. 61.40 61.41 (DOTATIE VLM) (80.600.231 frank) bedraagt het op 31 december 1999 niet geordonnanceerde deel 56.890.558 frank in plaats van 67.390.558 frank.

E.7. Bijlage – Formele opmerkingen

E.7.1. Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000

E.7.1.a. Begrotingen van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB's) – Afdeling III van de uitgavenbegroting

Instituut voor het Archeologisch Patrimonium

Aan de vraag de post "Saldo 1989" een begrotingscode volgens de economische classificatie toe te kennen en het ingeschreven bedrag aan te passen, wordt geen gevolg gegeven in de aangepaste begroting van de DAB Instituut voor het Archeologisch Patrimonium.

De verantwoording gevoegd bij deze aangepaste begroting is ook niet correct. Het vermelde overgedragen saldo van 15,35 miljoen frank betreft louter het overgedragen begrotingssaldo, dus exclusief, en niet inclusief zoals vermeld in het amendement, de op het reservefonds beschikbare middelen.

Ook een geannuleerd vastgesteld recht kan geen deel uitmaken van een overgedragen begrotingssaldo. Het kan hoogstens een weerslag hebben op het bedrag van de overgedragen vastgestelde rech-

ten, die niet terug te vinden zijn in een begroting van de DAB.

E.7.1.b. ESR-classificatie

Krediettabel – Afdeling I – Begrotingskredieten – Departementale begrotingen

OA 63, PR 20 (Gemeenschappelijk vervoer), BA 14.01 (Onderhoud van niet in exploitatie zijnde kokers en stations van de premetro te Antwerpen en kosten met het oog op de bevordering, de rationalisatie en de modernisering van de exploitatie van het gemeenschappelijk stedelijk en interstedelijk secundair vervoer, de uitvoering en coördinatie van enquêtes, studies, onderzoeken en proeven alsook van technische realisaties, zowel bovengronds als ondergronds (8,8 miljoen frank GVK en 8,5 miljoen frank GOK)), BA 70.28 (Kosten met het oog op de bevordering, de rationalisatie en de modernisering van de exploitatie van het gemeenschappelijk stedelijk en interstedelijk secundair vervoer, de uitvoering en de coördinatie van enquêtes, studies, onderzoeken en proeven alsook van technische realisaties, zowel bovengronds als ondergronds (0 miljoen frank GVK en 0,3 miljoen frank GOK)) en BA 81.02 (In kapitaal omzetbare investeringsmiddelen VVM – De Lijn (2.114,0 miljoen frank GVK en 1.949,2 miljoen frank GOK))

Er wordt akte genomen van het antwoord. De repliek biedt echter geen antwoord op de opmerkingen van het Rekenhof in verband met de ESR-codering van voormelde rubrieken.

F. DE TWEEDE RONDE IN DE ALGEMENE BESPREKING : DE REPLIEKEN VAN DE MINISTER-PRESIDENT

1. Een orthodoxe begroting

Mevrouw Demeester-De Meyer had gezegd dat het een 'schabouwelijke' begroting was, terwijl de heer Taylor opmerkingen had gemaakt over debudgettering en over het niet respecteren van elementaire begrotingsprincipes. De minister-president wil op deze uitlatingen reageren.

De minister-president wil vooraf met een aantal cijfers aantonen dat de regering wel een voorzichtig en orthodox begrotingsbeleid voert. Hierbij is uitgegaan van de strengste norm van de HRF. Over de voor- en nadelen van deze methodologie werd reeds uitgebreid gediscussieerd bij de opmaak van de begroting 2000 en bij de daaropvolgende debat-

ten in de commissie en in de plenaire vergadering. De minister-president wenst dan ook niet terug te komen op deze discussie.

De begroting 2000 voldoet na haar aanpassing nog steeds en in ruime mate aan de strengste norm (14,4 miljard frank) van de HRF. Bovendien wordt zelfs beter gedaan. In de initiële begroting was er een overschot van 9,7 miljard frank. Er bleef dus nog een marge van 4,5 miljard frank tegenover de strengste norm van de HRF. In de aangepaste begroting werd deze ruimte nog 1,2 miljard frank groter, namelijk 5,7 miljard frank. Deze buffer wordt echter niet aangewend. De regering voert dus wel degelijk een voorzichtig begrotingsbeleid.

Mevrouw Demeester vond dat de middelen onderschat waren, terwijl de heer Taylor meende dat ze overschat waren. De waarheid ligt volgens de minister-president in het midden : de middelen werden zeer voorzichtig ingeschat, misschien zelfs te voorzichtig. De BFW-middelen werden ingeschat tegen een groei van 2,5 percent en een inflatie van 1,3 percent. Dit is een voorzichtige schatting. Vandaag gaan heel wat conjunctuuranalisten ervan uit dat de groei zal uitstijgen boven de 2,5 percent, terwijl de inflatie zou oplopen tot 1,5 percent gemiddeld over het jaar 2000. Als men er rekening mee houdt dat 0,1 percent groei een stijging van de middelen geeft met 330 miljoen frank en een toename van 0,1 percent van de inflatie van 550 miljoen frank, dan blijkt volgens de minister-president nogmaals hoe voorzichtig de regering is geweest.

Het valt op te merken dat een deel mogelijke beleidsruimte expliciet niet werd aangewend. Ten eerste werden de economische parameters waarop de berekening van de BFW-middelen is gebaseerd zeer voorzichtig ingeschat, waardoor de regering aan 1 tot 1,5 miljard frank extra middelen verzaakte. Ten tweede werden ook de gewestbelastingen zeer conservatief ingeschat. Ten derde werd 1,6 miljard frank in het kader van de denationaliteit voor schuldvermindering aangewend. Deze middelen, die in werkelijkheid slechts 1,1 miljard frank bedroegen, werden reeds in 1999 gestort. Ten slotte werd het kasoverschot voor 1999, namelijk 42 miljard frank, aangewend voor schuldvermindering, op 8,3 miljard frank na die aan de gemeenten moest worden doorgestort in het kader van de doorstorting van de middelen uit de onroerende voorheffing.

Ook de uitgaven werden op een correcte wijze ingeschat. Bij een aantal VOI's werden niet-aangewende kredieten inderdaad weggenomen, doch enkel gebruikt voor de aanzuivering van een aantal

verdoken schulden uit het verleden, zoals voor baggerwerken, de FEERR, de hogescholen, ... Om technische redenen was het immers niet mogelijk om deze kredieten aan te wenden voor schuldvermindering, rekening houdend met de betalingskalender van de uitstaande schulden.

Rekeninghoudend met wat voorzien is in de begroting en met de realisatie van het overschot zal in 2000 een schuldvermindering gerealiseerd worden van 15 tot 20 miljard frank. De minister-president wijst erop dat de schuld is teruggebracht van 296,4 miljard frank naar 254,8 miljard frank. De vraag rijst wat het optimale schuldniveau is voor de Vlaamse overheid. Moet men dit schuldniveau tot nul herleiden, of mag men veronderstellen dat een zekere schuld voor de overheid economische voordelen biedt ? Vooraleer hierover een debat te kunnen voeren, moet men in Vlaanderen eerst over een grotere fiscale autonomie beschikken.

2. Een correcte inschatting van de middelen

Om de inschatting van de middelen correct te kunnen beoordelen, moet men eerst weten op welke wijze de middelen die voortkomen uit de BFW worden berekend.

Het principe is dat de federale overheid op basis van de BFW een deel van de personenbelasting en de BTW doorstort naar de Gemeenschappen en Gewesten. De BFW bepaalt dat de groei van deze middelen berekend wordt op basis van de economische groei en de inflatie van het voorgaande jaar. Het daaropvolgende jaar worden die middelen herberekend op basis van de reële groei- en inflatiecijfers. Het verschil tussen de herberekening en het bedrag dat is doorgestort, moet naargelang het resultaat worden teruggestort aan of bijgepast door de federale regering.

De middelen die in 1999 gestort zijn werden dus berekend op de groei en inflatiecijfers van 1998. In 1999 was de groei evenwel trager dan in 1998, mede door de impact van de dioxinecrisis. De middelen werden op basis van deze minder gunstige cijfers herberekend. Volgens deze federale cijfers moet de Vlaamse Gemeenschap in 2000 2,6 miljard frank terugstorten aan de federale schatkist.

De Vlaamse regering gaat bij haar begrotingscontrole echter uit van andere macro-economische parameters die beter aansluiten bij de werkelijke economische evolutie. Zo voorziet de Vlaamse benadering beter de schommelingen van de middelen die ze via de federale overheid ontvangt. Bij de be-

grotingscontrole wordt rekening gehouden met de meest recente economische prognoses. Zo anticipeert men al op de gevolgen van de herrekening van de middelen het jaar nadien.

De Vlaamse regering heeft die methode aangehouden, zodat de minder- en meerontvangsten (naar gelang de conjunctuur) op termijn uitgevlakt worden. Op deze manier kan de toename van de uitgaven ook beter afgestemd worden op de evolutie van de inkomsten op basis van de werkelijke economische groei en de inflatie.

De inschattingmethode werd in vergelijking met de initiële begroting niet gewijzigd en zal in het verdere verloop van de legislatuur consequent worden aangehouden. In de initiële begroting werden de middelen voor 2000 geraamd op basis van de op dat ogenblik aanvaardbaar geachte macro-economische parameters voor 1999 en 2000. Volgens de op dat ogenblik geraamde vooruitzichten dienden de gegevens van de begrotingscontrole 1999 niet aangepast. Dus werd er geen verrekening voor 1999 doorgevoerd. De middelen voor 2000 initieel waren dan ook gelijk aan de middelen die voor 2000 geraamd werden.

In de begrotingscontrole werd een afrekening op basis van de effectieve realisaties voor 1999 gemaakt. Deze bleef door de onderlinge compensatie van verschillende posten beperkt tot 73 miljoen frank. Daarnaast werden de macro-economische parameters voor de begrotingscontrole 2000 geactualiseerd. Daardoor stegen de middelen met ongeveer 2 miljard frank.

De middelen die door de federale overheid doorgestort worden, werden verminderd met 1,8 miljard frank ingevolge het Sint-Elooiakkoord en met 1,6 miljard frank ingevolge de afrekening van de denataliteitsfactor. De eerste vermindering werd gecompenseerd door de bijkomende ontvangsten aan trekkingsrechten en voor de vreemde studenten, de laatste factor werd niet gecompenseerd.

De gewestelijke belastingen werden met de nodige voorzichtigheid geraamd. De initiële raming die volgens sommigen, onder andere de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) te ruim was, blijkt nu een vrij correct beeld te geven van de verwachtingen.

3. Een correcte inschatting van de uitgaven

De uitgaven werden ingeschat op basis van de informatie die ter beschikking was op het ogenblik

van de begrotingscontrole (februari-maart 2000). Deze herraming gaf aanleiding tot een herziening van een aantal dotaties. Daaruit volgde inderdaad een globale vermindering van de kredieten voor 7,2 miljard frank, verdeeld als volgt :

- VIPA : 2,7 miljard frank ;
- VFSIPH : 0,5 miljard frank ;
- DIGO : 1,3 miljard frank ;
- IWT : 0,6 miljard frank ;
- VMM : 1,1 miljard frank.

Die vermindering was mogelijk omdat een aantal budgetten in 1999 niet aangewend werden. Er was immers een vertraging opgetreden in de uitvoering van de vooropgestelde programmering. Die uitgaven moeten dus zeker nog gebeuren, maar zijn over een ruimer tijdsverloop gespreid. Dit belet niet dat bij de opstelling van de begroting 2001 een nieuwe analyse zal moeten gemaakt worden van de effectieve noden. De noodzakelijke kredieten zullen in functie van die analyse vastgelegd worden.

Er is een discrepantie tussen de beleids- en betalingskredieten : er zijn meer beleids- dan betalingskredieten ingeschreven. In de begrotingscontrole is deze discrepantie nog toegenomen, maar dit kan volgens de minister-president ook niet anders. De 7,2 miljard frank die bij de VOI's wordt weggenomen, betreffen immers betalingskredieten. Door deze opsplitsing van de weggenomen kredieten neemt de discrepantie tussen beleids- en betalingskredieten nog toe. Dit is op zich geen abnormale keuze, rekening houdend met de betalingskalenders.

Toch wenst de minister-president de evolutie van de beleidskredieten nauwlettend in het oog te houden. Immers, de stelling blijft gelden dat over enkele jaren de beleids- en betalingskredieten op elkaar moeten afgestemd zijn en blijven. Een begroting op kruissnelheid laat geen andere mogelijkheden toe wil men niet ontsporen.

De vrijgekomen middelen worden aangewend om de lasten uit het verleden te delgen. Deze lasten uit het verleden kan men in vijf groepen indelen : de FEERR, de baggerwerken, de wrakkenruiming, de VGC en het onderwijs.

De minister-president wenst de vorige minister van Economie, de heer Eric Van Rompuy, niet met de vinger te wijzen voor *de problematiek van de*

FEERR-kredieten. De geldende expansiewetgeving heeft het perverse gevolg dat in een periode van hoogconjunctuur het aantal aanvragen voor expansiesteun bijna automatisch stijgt. De minister van Economie, de heer Dirk Van Mechelen, heeft herhaalde malen duidelijk gemaakt dat hij de wetgeving op de expansiesteun wenst te heroriënteren. Dit debat is echter niet aan de orde in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

Eind 1999 werd een structurele achterstand vastgesteld van 11,5 miljard frank. Het betreft hier dossiers waarvan een aantal afgehandeld waren, doch waarvoor onvoldoende vastleggingsmachtigingen ingeschreven waren en die daarom dus niet konden vastgelegd worden. Andere dossiers waren nog niet door de administratieve molen verwerkt, maar de behandeling en toekenning ervan moesten, gezien de gevoerde correspondentie, beschouwd worden als onvermijdelijk. Het wegwerken van die achterstand vraagt gedurende twee jaar een zeer belangrijk pakket aan additionele middelen in termen van vastleggingsmachtigingen. In de komende vijf jaar zullen de noodzakelijke betalingskredieten moeten voorzien worden.

Voor de kleine ondernemingen (KO) zijn er hoofdzakelijk twee grote categorieën van dossiers : de eigenlijke expansiedossiers en de tewerkstellingsdossiers. Voor deze categorie beliep het niet gedekte encours van de verplichtingen 4,7 miljard frank. Omdat beide soorten dossiers een ander uitbetalingsprofiel hebben, moeten ze van elkaar gescheiden worden. De expansiedossiers hebben een betalingsschema dat als volgt gespreid ligt : 51 percent, 47 percent en 2 percent.

De tewerkstellingsdossiers worden uitbetaald volgens een ritme van 0 percent, 94 percent en 6 percent. Voor de KO-dossiers was er in de initiële begroting in 3,8 miljard frank aan vastleggingsmachtigingen voorzien. In de begrotingscontrole werd er 2,6 miljard frank toegevoegd. De bijkomende middelen werden berekend op basis van de mogelijkheden die de administratie heeft om de ingediende dossiers afgewerkt te krijgen. Qua competentie en personeelsbezetting is er immers een probleem bij de administratie, zodat men de dossiers niet zo snel kan verwerken.

Voor de middelgrote ondernemingen (MGO) ziet de betalingskalender van tussenkomsten er als volgt uit : 18 percent ; 35 percent ; 33 percent en 14 percent. Voor de MGO beliep het op basis van de initiële begroting niet gehonoreerde bedrag van de aanvragen 6,8 miljard frank. De Vlaamse regering besliste om in 3,7 miljard frank extra te voorzien.

Ook dit bedrag werd bekomen door uit te gaan van de reeds afgewerkte dossiers en door rekening te houden met de maximale inzet van de administratie. Voor alle dossiers die bijkomend zouden vastgelegd worden diende rekening houdend met de beschikbare betalingskredieten een bijkrediet ingeschreven van 2,3 miljard frank.

In de loop van de voorgaande jaren werd *de VGC* verplicht de opgebouwde reserves aan te wenden. Daardoor kwam de dotatie op een structureel te laag niveau te liggen. Vanaf 1999 volstond die dotatie evenwel niet om een coherente werking van de instelling toe te laten. Na een grondige analyse van de problematiek door de Inspectie van Financiën besliste de Vlaamse Regering om de dotatie te verhogen met 294 miljoen frank tot 816 miljoen frank. Daarbij werd bedongen dat de nu vastgestelde dotatie voor de rest van de legislatuur niet meer zou worden aangepast. Daartoe werd een formeel engagement van de VGC gevraagd en verkregen.

De uitspraak van de rechtbank in het kader van de subsidiëring van de *hogescholen* over het al dan niet verschuldigd zijn van de kredieten voor 1995 gaf aanleiding tot 500 miljoen frank meer uitgaven.

Voor de kredieten in verband met de baggerwerken en de wrakkenruiming wordt verwezen naar de repliek van de minister-president op de opmerkingen van het Rekenhof.

Bijkomende accenten werden gelegd waar mogelijk :

- 820 miljoen frank op het MiNa-fonds voor de versnelling van het rioleringsprogramma en de opstart van de sanering van de varkenssector ;
- 372 miljoen frank aan bijkomende middelen voor de informatica.
- 250 miljoen frank voor de social profit ;
- 381 miljoen frank voor de CAO-vakantiegeld ;
- 235 miljoen frank voor de inburgering ;
- 500 miljoen frank voor de indexprovisie en de traditionele CAO (200 miljoen frank voor onderwijs ; 100 miljoen frank voor de ambtenaren en 200 miljoen frank voor de ambtenaren van de VOI's).

Tenslotte werden ook de noodzakelijke weddekredieten ingeschreven om een vlotte start van het Europese voorzitterschap waar te maken.

G. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING, STEMMING EN EINDSTEMMING

G.1. Het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000

De amendementen op de middelenbegroting zijn opgenomen in *Parl. St. VI. VI. Parl. 1999-2000*, nr. 18/2. In de hiernavolgende artikelsgewijze bespreking wordt voor de leesbaarheid van het verslag enkel nog verwezen naar het amendementnummer.

G.1.1. Tabel

Door de Vlaamse regering wordt een amendement (nr. 2) ingediend op de tabel.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

G.1.2. Corpus van het decreet

Artikelen 1 tot 7

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Deze artikelen worden aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 8 (nieuw)

Door de Vlaamse regering wordt een amendement (nr. 1) ingediend op de aanpassing van de middelenbegroting dat ertoe strekt een artikel 8 in te voeren dat luidt als volgt :

"De Vlaamse regering wordt gemachtigd om voor het gebouw "Conscience", binnen de relevante aanbevelingen van de resolutie van het Vlaams Parlement van 31 maart 1999 betreffende een besluitvormingsscenario voor bijzondere financiële transacties die worden aangegaan door Vlaamse overheidsdiensten en –instellingen, een financiële transactie op te zetten."

Het amendement nr. 1 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het artikel 8 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

G.1.3. Eindstemming

Het geamendeerde ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

G.2. Het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000

De amendementen van de Vlaamse regering op de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting zijn opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 1999-2000* nr. 19/2. In de hiernavolgende artikelsgewijze bespreking wordt voor de leesbaarheid van het verslag enkel nog verwezen naar het amendementnummer.

G.2.1. Afdeling I : Begrotingstabel

De amendementen van de Vlaamse regering met de nrs. 18 tot 48, die ertoe strekken om wijzigingen aan te brengen in de begrotingstabel, worden zonder opmerkingen respectievelijk aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Er wordt een amendement nr. 60 ingediend door de heren John Taylor, Eric Van Rompuy , mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, mevrouw Sonja Becq, de heren Joachim Coens en Johan De Roo dat ertoe strekt om in programma 24.10 (Algemene financiële logistiek), basisallocatie 45.40 het niet-gesplitste krediet "3.200,0 miljoen frank" te brengen op "0,0 miljoen frank." (Verlaging met 3.200,0 miljoen frank). (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000* nr. 19/4)

Het daarmee samenhangende amendement nr. 61 van dezelfde indieners strekt ertoe om in programma 41.40 (Gezinsangelegenheden) een basisallocatie 61.05 "Opvoedingsbonus" in te voegen met een niet-gesplitst krediet van 3.200,0 miljoen frank.

De heer Van Rompuy licht namens de indieners beide amendementen toe. Hij benadrukt niet gekant te zijn tegen een belastingverlaging, maar herhaalt nogmaals zijn argumenten tegen de huidige voorstellen terzake :

- De afcentiemen worden dit jaar niet doorgevoerd, ook al werd dit aangekondigd in de Septemberverklaring ;

- Het gaat om een beperkte, forfaitaire en lineaire verlaging, in plaats van om een selectieve verlaging ;
- Mede hierdoor krijgen, volgens de huidige ‘centen in plaats van procenten’-doctrine, rijke en arme gezinnen evenveel afcentiemen. De spreker begrijpt dan ook niet waarom de SP dit voorstel steunde. Hij wenst de afcentiemen uit te stellen tot er meer fiscale autonomie is, waardoor een grotere differentiatie naar gezinslasten en -inkomen kan worden doorgevoerd ;
- Het budget dat voor de belastingverlaging wordt uitgetrokken, kan men beter aanwenden voor dringender maatschappelijke noden ;
- De verlaging kan niet worden gerealiseerd via de bedrijfsvoorheffing, maar enkel via de afrekening. Dat betekent dat de 3,2 miljard frank die voor de belastingverlaging werden ingeschreven, wel in de begroting staan, maar niet kunnen worden uitgegeven. Ze kunnen ook niet voor andere doeleinden worden aangewend.

De indieners wensen deze som niet ongebruikt te laten, maar te gebruiken voor een opvoedingsbonus voor de 190.000 Vlaamse kinderen tussen 0 en 3 jaar. Het zou gaan om 17.000 frank per jaar en per kind. Dit bedrag kan mogelijk verhoogd worden in de volgende jaren. Dit verhoogt de keuzevrijheid voor de ouders om hun kinderen thuis op te voeden. Zo zou een soort Vlaamse kinderbijslag ontstaan.

De heer Taylor vindt dit een belangrijke maatschappelijke bekommernis. Er zijn te weinig kinderen, wat in de toekomst zware demografische en economische gevolgen kan hebben. De afcentiemen waren bedoeld om de werkloosheidsval tegen te gaan. Welk deel van die 3,2 miljard frank zal uiteindelijk naar de doelgroep gaan ? Het amendement van de CVP heeft ten minste het voordeel dat het een duidelijk omschreven doelgroep heeft.

De heer Gilbert Bossuyt merkt op dat hij door het amendement van de CVP 34.000 frank extra per jaar zou krijgen. Toch is hij tegen het voorstel gekant, omdat het evenmin selectief is. Er zijn immers kinderen uit arme gezinnen en kinderen uit rijke gezinnen. De spreker begrijpt niet waarom men alle kinderen steeds over eenzelfde kam scheert. Bovendien zullen de geboortecijfers niet stijgen omdat men aan de gezinnen een opvoedingsbonus geeft, in tegenstelling tot wat de heer John Taylor lijkt te suggereren.

De 3,2 miljard die bedoeld was voor de afcentiemen kan inderdaad niet worden uitgegeven, maar het is niet de eerste keer dat zo iets gebeurt. Zo werd in het verleden 4 miljard frank uitgetrokken voor de zorgverzekering, zonder dat men dit bedrag kon besteden.

De heer Chris Vandenbroeke bekritiseert de manier waarop in het parlement het gezinsbeleid wordt behandeld. Er waren meer dan twintig beleidsnota's, maar geen beleidsnota over het gezinsbeleid. De teneur van de tussenkomsten betreurt hij. Hij vindt de improvisatorische manier waarop de CVP het gezinsbeleid benadert, onder meer door dit amendement, niet passend.

De heer Ludo Sannen vindt de houding van de CVP in deze materie zowel creatief als wispelturig. Tijdens de begrotingsbesprekingen vond de CVP dat men de registratierechten moest aanpakken, een paar weken geleden wenste men het geld aan te wenden voor onderwijs, en nu kiest men blijkbaar voor een opvoedingsbonus. Een zinvolle reactie op dit amendement is dan ook niet mogelijk.

Mevrouw Demeester-De Meyer betwist de stellingen die de heer Bossuyt inneemt. Met de inschrijving van de afcentiemen in de begroting stelt deze regering een begrotingsdaad, waarvan ze al weet dat ze die nooit kan uitvoeren. In het verleden viel het wel voor dat men de intentie had om het geld van een bepaalde begrotingspost voor het einde van het begrotingsjaar aan te wenden, maar dat dit omwille van bijvoorbeeld onverwachte vertragingen in de procedures niet mogelijk was.

Het voorbeeld van de zorgverzekering is overigens totaal onjuist. Het was de bedoeling dat het uitgetrokken bedrag zou worden gekapitaliseerd. Hierdoor zou een zorgfonds worden gecreëerd dat in 2010 16 miljard frank zou bevatten. Dit was echter buiten de plannen van minister Mieke Vogels gerekend.

Het amendement is geen improvisatie, zoals de heer Vandenbroeke meende, maar een bewijs van snel handelen in functie van dringende noden. Het moet worden geplaatst in het geheel van de inspanningen die zowel de heer Vandenbroeke als de CVP leveren voor een Vlaamse kinderbijslag.

De heer Joachim Coens betwist dat het voorstel discriminerend zou zijn. De afcentiemen worden bepaald per aanslagbiljet, en voeren zo een discriminatie in tussen gehuwden en samenwonenden. Het voorstel voor een opvoedingsbonus werkt daaren-

tegen per gezin, ongeacht het gaat om gehuwden of samenwonenden.

De minister-president vraagt de verwerping van het amendement.

Ten eerste begrijpt hij niet waarom de CVP op Vlaams en federaal niveau zich zo hardnekkig tegen de afcontiemen kant. Nochtans was de lastenverlaging ook voor de vorige regering een prioriteit, maar om technische en budgettaire redenen was dit niet mogelijk.

Ten tweede begrijpt hij niet waarom de heer Van Rompuy 3,2 miljard frank afcontiemen een weinig betekenisvol bedrag vindt. Enkele jaren geleden werd een crisisbelasting van 3 percent ingevoerd onder de vorm van opcontiemen, belastingen op belastingen. Het ging om enkele duizenden franken op jaarbasis, wat iedereen toen veel vond. Nu vindt men een belastingverlaging onder de vorm van afcontiemen ten belope van ongeveer 3.600 frank per jaar voor een gemiddeld inkomen belachelijk weinig. Dit werd nooit gezegd toen het ging om een belastingsverhoging.

De slinger gaat nu de andere kant op. Zowel op het Vlaams als op het federaal niveau vinden de regeringspartijen dat de bevolking iets moet terugkrijgen na jarenlange besparingen. Bekeken over de periode van een hele legislatuur en in samenhang met gelijkaardige maatregelen die op federaal niveau worden genomen, gaat het om een substantieel bedrag. De burger zal op het einde van het jaar wel de rekening maken.

Ten derde vindt hij dat het amendement getuigt van een doorzichtige oppositietactiek. De CVP wenst een wig te drijven in de coalitie, door de coalitiepartners allerlei aanlokkelijke voorstellen te doen. Botst dit niet met de vraag van de CVP om de schuld versneld af te bouwen ?

Ten vierde wenst hij niet de fout van de vorige regering te maken bij de hervorming van de onroerende voorheffing. Men moet in dergelijke materies niet alleen de principiële goedkeuring krijgen van de federale overheid, maar ook moet het voorstel technisch voldoende afgestemd zijn op de bestaande Vlaamse en federale regelgeving, zodat de burgers en de administratie geen problemen ondervinden.

Ten vijfde is het niet waar dat de uitgetrokken 3,2 miljard frank niet zal worden aangewend. Het bedrag zal worden vastgelegd voor de begroting 2000 en zal worden samengevoegd met het bedrag dat

men hiervoor in de begroting 2001 zal uittrekken. Bovendien beweert de minister-president dat hij nooit verklaard heeft deze maatregel via de bedrijfsvoorheffing te willen doorvoeren.

Tenslotte geeft de minister-president toe dat de huidige regeling hem geen volledige voldoening schenkt. Het is echter wachten op een wijziging van de BFW, waardoor andere mogelijkheden ontstaan voor lastenverlaging. De Vlaamse regering beschikt op dit punt maar over beperkte mogelijkheden, wat haar niet mag beletten hiervoor al het mogelijke te doen. Deze wijziging van de BFW moet voor het einde van 2001 worden doorgevoerd, anders zal de regering hieruit haar politieke conclusies trekken.

Mevrouw Demeester-De Meyer wijst op het annaliteitsbeginsel. Hieruit volgt dat men retroactief ook geen belastingen kan heffen of belastingverlagingen toekennen. Technisch was het niet mogelijk om de afcontiemen toe te kennen via de bedrijfsvoorheffing. Dit impliceert dat ze enkel via teruggave op reeds betaalde belastingen kunnen worden toegekend. Inkomensbelastingen worden steeds betaald voor de inkomsten van het vorige jaar. De teruggave kan pas in het jaar volgend op de betaling worden toegekend. Ongeacht de wijze waarop men de afcontiemen doorvoert, kan de terugbetaling dus pas na twee jaar worden uitgekeerd. Men kan de 3,2 miljard frank die voor dit jaar waren uitgetrokken dan ook niet optellen met de 6,4 miljard die men hiervoor in 2001 wenst te reserveren. Men kan enkel een decreet opstellen waarin staat hoeveel het bedrag voor het lopende begrotingsjaar bedraagt.

Het amendement nr. 60 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen.

Het daarmee verbonden amendement nr. 61 wordt met dezelfde stemuitslag verworpen.

G.2.2. Afdeling III : Diensten met afzonderlijk beheer

De amendementen van de Vlaamse regering met de nrs. 49 tot 54, die ertoe strekken om wijzigingen aan te brengen in de begroting van de diensten met afzonderlijk beheer, worden zonder opmerkingen respectievelijk aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

G.2.3. *Afdeling V : Vlaamse openbare instellingen*

De amendementen van de Vlaamse regering met de nrs. 55 tot 59, die ertoe strekken om wijzigingen aan te brengen in de begroting van de Vlaamse openbare instellingen, worden zonder opmerkingen respectievelijk aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

G.2.4. *Corpus van het decreet*

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 2

Een amendement (nr. 1) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe in de tabel het bedrag van de niet-gesplitste kredieten voor de bijkredieten voor vorige jaren "834,9 miljoen frank" te brengen op "839,8 miljoen frank".

De wijziging is het resultaat van het geheel van de wijzigingen voorgesteld in volgende amendementen.

Het amendement nr. 1 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geamendeerde artikel 2 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 3

Een amendement (nr. 2) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe in de tabel het bedrag van de niet-gesplitste kredieten voor de bijkredieten voor het lopend jaar "218,9 miljoen frank" te brengen op "218,3 miljoen frank".

De wijziging is het resultaat van het geheel van de wijzigingen voorgesteld in volgende amendementen.

Het amendement nr. 2 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geamendeerde artikel 3 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikelen 4 tot 7

Deze artikelen worden zonder opmerkingen respectievelijk aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 8

Een amendement (nr. 3) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe op de eerste regel de woorden "20 december 1999" te vervangen door de woorden "22 december 1999".

Ingaand op de vraag van het Rekenhof wordt deze tikfout verbeterd.

Het amendement nr. 3 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geamendeerde artikel 8 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 9

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 10

Een amendement (nr. 4) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe op de derde regel de woorden "en van de bepalingen van § 1 van dit artikel" te schrappen.

Ingaand op de opmerking geformuleerd door het Rekenhof wordt bedoelde passage geschrapt die ten onrechte uit de initiële begroting 2000 overgenomen was.

Het amendement nr. 4 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geamendeerde artikel 10 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 11

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 12

Een amendement (nr. 5) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe in § 1 in de tabel, vóór programma 42.20 het programma 33.20 met basisallocatie 41.22 in te voegen :

"33.20 41.22 Subsidie aan het Interuniversitair Instituut voor Ontwikkelingsbeleid en het College voor Ontwikkelingslanden".

Ingaand op de opmerking van het Rekenhof wordt de tekst aangepast.

Dit amendement is verbonden met amendement nr. 21 op de tabel.

Een amendement (nr. 6) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe in § 1 in de tabel, programma 42.20 met basisallocatie 34.27 te vervangen door wat volgt :

"42.10 34.27 Subsidies aan de ambulante extra-murale gezondheidszorg".

Door dit amendement worden de tekst en het nummer van het programma aangepast naar aanleiding van tikfouten.

Een amendement (nr. 7) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe in § 2 in de tabel, programma "42.10" te vervangen door programma "42.20". Ook dit amendement beoogt de verbetering van een tikfout.

Een amendement (nr. 8) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe in § 2 in de tabel, na programma 53.10 de volgende basisallocatie in te voegen :

"62.20 33.01 Aandeel van het Vlaamse Gewest in de liquidatie van de stichting Monumenten- en Landschapszorg v.z.w.".

Dit amendement biedt een decretale onderbouwing van de uitgave zoals gevraagd door het Rekenhof.

De amendementen nrs. 5, 6, 7 en 8 worden aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geamendeerde artikel 12 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikelen 13 tot 26

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Deze artikelen worden respectievelijk aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 27

Een amendement (nr. 9) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe het tweede lid te vervangen door wat volgt :

"De begroting beloopt voor de ontvangsten 41.608.900.000 frank en voor de uitgaven 41.608.900.000 frank.".

Deze aanpassing van de tekst wordt doorgevoerd naar aanleiding van de opmerkingen van het Rekenhof.

Een amendement (nr. 10) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe in het vierde lid, op de laatste regel, het bedrag "23.483.300.000 frank" te vervangen door het bedrag "23.523.300.000 frank".

Voor de verantwoording wordt verwezen naar amendement nr. 9.

De amendementen nrs. 9 en 10 worden aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geamendeerde artikel 27 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikelen 28 tot 45

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Deze artikelen worden respectievelijk aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 46

Een amendement (nr. 11) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe het laatste lid van artikel 46 te schrappen.

Het betreffende artikel regelt de goedkeuring van de OVAM-begroting. Het laatste lid van dit artikel werd overgenomen uit het decretaal gedeelte van de initiële begroting 2000 en beperkt de overdracht van het begrotingssaldo van 1999 tot het bedrag van het saldo per 31 december 1997.

Bij de opmaak van de aangepaste begroting voor 2000 was het evenwel de bedoeling dat het verschil tussen het saldo 1999 en het saldo 1997, zijnde 31,9 miljoen frank zou aangewend worden voor de financiering van de OVAM-uitgaven in 2000.

Dit bedrag werd aldus in mindering gebracht van de werkingsdotatie van de OVAM, voorzien op artikel 2.1 van het MiNa-fonds. De OVAM-begroting werd eveneens in deze optiek opgemaakt.

Derhalve dient de laatste alinea van dit artikel geschrapt te worden zodat, in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997 betreffende een geïntegreerde rapportering voor de Vlaamse openbare instellingen, het volledige saldo van 1999 kan overgedragen worden naar 2000.

Het amendement nr. 11 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geamendeerde artikel 46 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikelen 47 tot 59

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Deze artikelen worden respectievelijk aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 60

Een amendement (nr. 12) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt :

" Artikel 60

Wordt goedgekeurd de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2000 van de VOI Vlaams Egalisatie Rente Fonds.

De begroting beloopt voor de ontvangsten 2.431.800.000 frank en voor de uitgaven 2.431.800.000 frank.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 frank en 0 frank."

Ingaand op de opmerkingen van het Rekenhof wordt een aangepaste begroting ingediend.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geamendeerde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 61

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 62

Een amendement (nr. 13) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe om het eerste, tweede en derde lid van artikel 62 te vervangen door wat volgt :

"Wordt goedgekeurd de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2000 van de VOI Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant.

De begroting beloopt voor de ontvangsten 551.900.000 frank en voor de uitgaven 551.900.000 frank.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 frank en 0 frank."

Het amendement nr. 13 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geamendeerde artikel 62 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikelen 63 tot 68

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Deze artikelen worden aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 69

Een amendement (nr. 14) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Ingaand op de motivatie verschaft door het Rekenhof kan afgezien worden van de inschrijving van dit artikel.

Het amendement nr. 14 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Bijgevolg worden de artikelen 70 tot 74 hernummerd tot de artikelen 69 tot 73.

Artikelen 69 tot 74

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Deze artikelen worden aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 75 (nieuw)

Een amendement (nr. 15) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe een nieuw artikel 75 toe te voegen, dat luidt als volgt :

" Artikel 75

Voor derdenbeslag op financiële tegoeden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest wordt een thesaurierekening 24.10.10.40 geopend. Deze thesaurierekening mag een negatief saldo vertonen ten belope van de gecumuleerde som van de beslagnames. Het negatieve saldo ten gevolge van de uitvoering van het derdenbeslag zal budgettair worden aangezuiverd."

Ingaand op de opmerking geformuleerd door het Rekenhof wordt een parlementaire machtiging ingeschreven.

Het amendement nr. 15 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7 en wordt vernummerd tot artikel 74.

Artikel 76 (nieuw)

Een amendement (nr. 16) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe een nieuw artikel 76 toe te voegen, dat luidt als volgt :

" Artikel 76

In artikel 10 van het decreet van 22 december 1999 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in a) worden de woorden ", van het zeevisserij-onderwijs en" geschrapt ;

2° b) wordt vervangen door wat volgt :

"b) de salarissen en salaristoelagen van de personeelsleden van het basis-, secundair, hoger, met uitzondering van het universitair onderwijs, het buitengewoon onderwijs, het onderwijs voor sociale promotie, het deeltijds kunstonderwijs, de diensten voor beroepsoriëntering en de psycho-medisch-sociale centra, de centra voor leerlingenbegeleiding, de onderwijsinspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten ;".

Dit artikel past de tekst aan naar aanleiding van de opmerkingen van het Rekenhof.

Het amendement nr. 16 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7 en wordt vernummerd tot artikel 75.

Artikel 77 (nieuw)

Een amendement (nr. 17) voorgesteld door de Vlaamse regering strekt ertoe een nieuw artikel 77 toe te voegen, dat luidt als volgt :

" Artikel 77

In artikel 89 van het decreet van 22 december 1999 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000 wordt het jaartal "1998" gewijzigd in "1999".

Het vernoemde artikel bepaalt dat de Dienst voor de Scheepvaart ertoe gemachtigd wordt af te zien van de terugvordering van salarissen, vergoedingen en toelagen die de Dienst voor de Scheepvaart tot en met 31 december 1998 heeft betaald aan zijn personeel en zijn beheerders en die het Rekenhof bij een extensieve controle als ten onrechte betaald heeft bevonden.

Het lag in de bedoeling voor bepaalde toelagen de nodige rechtsgrond te geven in het Instellingsspecifiek Besluit voor de Dienst voor de Scheepvaart met ingang van 1 januari 1999.

Het uitblijven van de definitieve goedkeuring van het Stambesluit en de vertraging die de goedkeuringsprocedure van het Instellingsspecifiek Besluit daarmee oploopt, maken en retroactieve regularisatie tot 1 januari 1999 moeilijk haalbaar. Hierdoor dreigen deze vergoedingen en toelagen voor het jaar 1999 zonder rechtsgrond te vallen, zodat uiteindelijk toch tot terugvordering zou moeten worden overgegaan.

In afwachting van de goedkeuring van het Stambesluit en het Instellingsspecifiek Besluit is het aangewezen de in het vernoemde artikel vermelde einddatum met één jaar te verlengen tot 31 december 1999.

Het amendement nr. 17 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7 en vernummerd tot artikel 76.

G.2.5. Eindstemming

Het geamendeerde ontwerp van decreet houdende de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

De verslaggever,

Chris
VANDENBROEKE

De voorzitter,

Marc
VAN DEN ABELEN

BIJLAGEN

BIJLAGE 1 :

Verloop van de korte en de lange termijnrente in de eurozone, de Verenigde Staten en Japan in 1999 en 2000 (jaargemiddelden)

	Kortetermijnrente		Langetermijnrente	
	1999	2000 (a)	1999	2000 (a)
Eurozone	3,0 %	3,9 %	4,6 %	5,7 %
Verenigde Staten	5,3 %	6,6 %	5,6 %	6,7 %
Japan	0,2 %	0,2 %	1,8 %	1,7 %

Bron : Federaal Planbureau (FPB), “Economische vooruitzichten 2000”, 21 februari 2000, blz. 12-13.
raming

BIJLAGE 2 :

Gemiddelde jaarinflatie volgens het indexcijfer van de consumptieprijzen (ICP) en de gezondheidsindex over de periode 1998 – 2000.

	ICP	Gezondheidsindex
2000 (a)	1,50 %	1,30 %
1999	1,12 %	0,94 %
1998	0,95 %	1,27 %

Bron: FPB, website: www.plan.be
raming

BIJLAGE 3 :

Evolutie van het reëel beschikbaar inkomen van particulieren in België over de periode 1998 – 2000

	1998	1999 (a)	2000 (a)
Primair bruto-inkomen	+ 3,0 %	+ 1,5 %	+ 2,2 %
Secundaire inkomensverdeling	+ 3,4 %	+ 1,9 %	+ 2,0 %
Bruto beschikbaar inkomen van de particulieren	+ 2,9 %	+ 1,4 %	+ 2,3 %

Bron: FPB, “Economische vooruitzichten 2000”, 21 februari 2000, blz. 46.

(a): ramingen

BIJLAGE 4 :

De belangrijkste economische parameters :

	1999	2000
BBP België	+ 2,3 %	+ 3,2 %
ICP	+ 1,12 %	+ 1,50 %
Gezondheidsindex	+ 0,94 %	+ 1,30 %
Korte rente (interbancair tarief op 3 maanden)	+ 2,9 %	+ 3,9 %
Lange rente (OLO 10 jaar)	+ 4,8 %	+ 5,7 %

BIJLAGE 5 :

**OPSPLITSING VAN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE DE AANPASSING VAN DE
MIDDELEN- EN ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2000**

AFDELING I : BEGROTINGSTABEL

AFDELING III : DIENSTEN MET AFZONDERLIJK BEHEER

**AFDELING V : INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT VAN CATEGORIE A (WET VAN 16
MAART 1954)**

**WETTELIJKE BIJLAGEN : INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT VAN CATEGORIE B (WET
VAN 16 MAART 1954) EN SUI GENERIS**

1. Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

- *Minister-president Patrick Dewael*

Decreetsbepalingen :

Artikel 1-8

Artikel 9 (samen met de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening)

Artikel 10-11 (samen met de commissie voor Cultuur, Media en Sport)

Artikel 12 § 2 (programma 24.10 ba. 02.01)

Artikel 20 (samen met de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid)

Artikel 21

Artikel 22 (samen met de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen)

Artikel 25 (samen met de commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme)

Artikel 49

Artikel 60

Artikel 62

Artikel 63

Tabel :

Afdeling I programma's 00.1, 01.1 (behalve ba 71.02), 02.1, 02.2, 03.1, 04.1, 05.1, 06.1, 07.1, 08.1, 09.1, 11.2 (behalve ba.12.19, 33.02 en 33.04), 21.1, 24.1, 24.2, 24.3, 24.4, 24.6, 24.7, 24.8, 49.9 en 99.1 (ba. 12.41)

TITEL III : programma 24.9

Afdeling V ION van categorie A : Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD)
Vlaams Egalisatie Rentefonds (VERF)

2. Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

- *Minister Johan Sauwens*

Decreetsbepalingen :

Artikel 38

Artikel 45

Tabel :

Afdeling I programma 01.1 (ba. 71.02), 11.3, 24.5, 26.1, 40.1 en 99.1 (behalve ba. 12.41)

Afdeling III DAB Schoonmaak
DAB Catering

3. Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

- *Minister Johan Sauwens*

Decreetsbepalingen :

Artikel 12 § 1 (programma 62.40, ba. 63.66 en 63.67)

Artikel 12 § 2 (programma 53.10, ba. 33.02)

Artikel 20 (samen met de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting)

Artikel 36

Artikel 66

Artikel 68

Tabel :

Afdeling I programma's 53.1, 53.2 (behalve 33.10, 43.10 en 45.90), 62.1 (ba. 63.15) en 62.4, 62.6 (ba. 61.11 en 99.10)

Afdeling III DAB Fonds voor Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting

Afdeling V ION van categorie A : Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid in Vlaams-Brabant (Vlabinvest)

Bijlage ION van categorie B : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)

4. Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

- *Minister-president Patrick Dewael*

Tabel :

Afdeling I programma's 12.1 (behalve ba. 12.38, 12.42, 30.05, 30.07, 33.01, 51.01 en 51.02), 51.9 (ba. 12.01 en 30.01)

- *Minister Bert Anciaux*

Tabel :

Afdeling I programma 12.1 (ba. 12.38, 12.42, 30.05, 30.07, 33.01, 51.01)

- *Minister Johan Sauwens*

Decreetbepaling :

Artikel 47

Tabel :

Afdeling I programma 12.1 (ba. 51.02), 51.4, 51.9 (ba. 61.01 en 99.11)

Afdeling V ION van categorie A : Fonds Vlaanderen-Azië

Bijlage : ION van categorie B : Export Vlaanderen

5. Commissie voor Cultuur, Media en Sport

- *Minister Bert Anciaux*

Decreetbepalingen :

Artikel 10 (samen met de commissie voor Financiën, Algemeen Beleid en Begroting)

Artikel 11 (samen met de commissie voor Financiën, Algemeen Beleid en Begroting)

Artikel 12 § 1 (programma 45.10, ba. 33.04, 33.23, 33.32; programma 45.20, ba. 33.56; programma 45.50, ba. 33.10)

Artikel 12 § 2 (programma 45.10, ba. 33.05, 33.06; programma 45.30, ba. 33.02; programma 45.40, ba. 33.53)

Artikel 12 § 3 (programma 45.10, ba. 33.03; programma 45.20, ba. 63.04; programma 45.30, ba. 33.64, 34.02; programma 45.40 ba. 33.01, 33.09, 33.20, 33.21, 33.42, 33.43, 33.49; programma 45.50, ba. 33.03, 33.04, 33.05, 33.11, 63.01)

Artikel 33-35

Artikel 39-40

Artikel 61

Tabel :

Afdeling I programma's 45.1 (behalve ba. 12.21 en 33.33), 45.2, 45.3, 45.4, 45.5

Afdeling III DAB Vlaams Cultuurhuis De Brakke Grond

DAB Kasteeldomein van Gaasbeek

DAB Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA)

DAB Landcommanderij Alden Biesen

DAB Vlaams Centrum voor het Openbaar Bibliotheek-werk (VCOB)

Afdeling V Cultuur Investeringsfonds (CIF)

Bijlage ION sui generis : Vlaamse Opera (Vlopera)

Vlaams Fonds voor de Letteren

- *Minister Johan Sauwens*

Decreetsbepalingen :

Artikel 12 § 2 (programma 45.10, ba. 33.34; programma 62.20, ba. 51.01)

Artikel 15

Artikel 31

Artikel 69-70

Afdeling I programma's 42.2 (ba. 12.24 en 33.24), 45.1 (ba. 12.21 en 33.33), 49.1 en 62.2

Afdeling III DAB Instituut voor het archeologisch patrimonium (IAP)

- *Minister Dirk Van Mechelen*

Decreetsbepalingen :

Artikel 12 § 3 (programma 72.10, ba. 32.02)

Artikel 51

Tabel :

Afdeling I programma's 72.1 en 72.2

Afdeling V ION van categorie A : Fonds Film in Vlaanderen

Bijlage ION sui generis : VRT

Vlaams Commissariaat voor de Media

6. Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

- *Minister Vera Dua*

Decreetbepalingen :

Artikel 24
Artikel 27
Artikel 46
Artikel 52
Artikel 72

Tabel :

Afdeling I	programma's 61.1, 61.2, 61.3, 61.4, 61.5
Afdeling III	DAB Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuurbehoud (MINA-fonds)
Afdeling V	ION van categorie A : Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM)
Bijlage	ION van categorie B : Vlaamse Landmaatschappij (VLM)

- *Minister Dirk Van Mechelen*

Decreetbepalingen :

Artikel 9 (samen met de commissie voor Financiën, Algemeen Beleid en Begroting)
Artikel 12 § 1 (programma 62.10, ba. 43.02)
Artikel 44

Tabel :

Afdeling I	programma 62.1 (behalve ba. 63.15), 62.6 (ba. 43.03)
Afdeling III	DAB Grondfonds

7. Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

- *Minister Marleen Vanderpoorten*

Decreetbepalingen :

Artikel 13-14
Artikel 23
Artikel 28
Artikel 64

Tabel :

Afdeling I	programma's 30.1, 31.1, 31.2, 32.1, 32.2, 33.1, 33.2, 33.3, 34.1, 34.2, 34.3, 34.4, 35.1, 35.2, 35.3, 35.4, 35.5, 39.1, 39.2; programma's 71.1, 71.2 en 71.3 (enkel ba. met code E als ordonnateur)
Afdeling III	DAB Hogere Zeevaartschool

Bijlage ION sui generis : Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO)
 Investeringsdienst Vlaamse Autonome Hogescholen (IVAH)
 Vlaamse Onderwijsraad (VLOR)
 Gemeenschapsonderwijs

- *Minister Renaat Landuyt*

Tabel :

Afdeling I programma 52.1

Bijlage ION van categorie B : VDAB - Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding

- *Minister Vera Dua*

Tabel :

Afdeling I programma 54.1 (ba. 31.03, 31.90 en 34.01)

- *Minister Dirk Van Mechelen*

Tabel :

Afdeling I programma's 11.5 (ba. 12.02), 52.2, 71.1 (ba. met code I als ordonnateur), 71.2 (ba. 40.05, 41.02)

Bijlage ION sui generis : Vlaams Instituut voor Zelfstandig Ondernemen (VIZO)

8. Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

- *Minister vice-president Steve Stevaert*

Decreetsbepalingen :

Artikel 12 § 2 (programma 63.20, ba. 31.03, 31.05, 51.02, 51.04)

Artikel 26

Artikel 29-30

Artikel 32

Artikel 43

Artikel 71

Tabel :

Afdeling I programma's 51.5 (behalve ba. 12.02, 12.03, 12.04, 12.27 en 74.02), 63.1, 63.2, 63.3, 63.4, 64.1, 64.2, 64.3, 64.4, 64.5, 64.6, 66.1, 69.9.

Afdeling III DAB Luchthaven Antwerpen
 DAB Luchthaven Oostende
 DAB Vlaams Infrastructuurfonds (VIF)
 DAB Linker Scheldeoever (LSO)
 DAB Loodswezen

Bijlage ION van categorie B : Dienst voor de Scheepvaart
 ION van categorie ? : Reguleringsinstantie voor de electriciteits- en aardgasmarkt
 ION type sui generis : De Lijn

9. Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

- *Minister Mieke Vogels*

Decreetsbepalingen :

Artikel 12 § 1 (programma 42.20, ba. 34.27)
 Artikel 12 § 2 (programma 41.80, ba. 33.10, 43.10; programma 42.10, ba. 33.58)
 Artikel 18-19
 Artikel 22 (samen met de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting)
 Artikel 41-42
 Artikel 48
 Artikel 50
 Artikel 65
 Artikel 67
 Artikel 73-74

Tabel :

Afdeling I programma's 11.4, 40.2, 41.1, 41.2, 41.3, 41.4 41.5 41.6, 41.7, 41.8, 42.1 en 42.2 (behalve ba. 12.24 en 33.24), 53.2 (ba. 33.10, 43.10 en 45.90)

Afdeling III DAB CICOV
 DAB Gemeenschapsinstellingen voor Bijzondere Jeugdbijstand : De Zande, De Kempen

Afdeling V ION van categorie A : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA)
 Fonds Bijzondere Jeugdbijstand

Bijlage ION type sui generis : Kind en Gezin
 Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)

10. Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

- *Minister Renaat Landuyt*

Decreetsbepalingen :

Artikel 12 § 1 (programma 52.40, ba. 01.06)

Artikel 12 § 2 (programma 52.40, ba. 41.04)

Artikel 16

Artikel 58

Tabel :

Afdeling I programma's 49.2, 51.7, 52.1, 52.4

Afdeling V ION van categorie A : Herplaatsingsfonds

Bijlage ION van categorie B : VDAB - Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
Toerisme Vlaanderen

- *Minister Vera Dua*

Decreetsbepalingen :

Artikel 25 (samen met de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting)

Artikel 53

Artikel 55

Tabel :

Afdeling I programma 54.1

Afdeling V ION van categorie A : Financieringsinstrument voor investeringen Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector (FIVA)
Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF)

- *Minister Dirk Van Mechelen*

Decreetsbepalingen :

Artikel 12 § 1 (programma 51.10, ba. 33.01)

Artikel 12 § 2 (programma 51.10, ba. 33.02, 33.03)

Artikel 17

Artikel 37

Artikel 54

Artikel 56-57

Artikel 59

Tabel :

Afdeling I programma's 50.1, 51.1, 51.2, 51.5 (ba. 12.02, 12.03, 12.04, 12.27 en 74.02), 51.9 (ba. 33.01 en 41.08), 71.3 (ba. met code A en I als ordonnateur)

Afdeling III DAB Investeren in Vlaanderen

Afdeling V	ION van categorie A :	Grindfonds Fonds voor de Economische Expansie en de Regionale Reconvertie - Middelgrote en Grote Ondernemingen (FEERR-MGO) Fonds voor de Economische Expansie en de Regionale Reconvertie - Kleine Ondernemingen (FEERR-KO) Limburgfonds
Bijlage	ION van categorie B :	Vlaams Instituut tot bevordering van het We-tenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT)
	ION type sui generis :	Vlaams Instituut voor Technologisch Onderzoek (VITO)

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

- *Minister Bert Anciaux*

Tabel :

Afdeling I programma's 11.1, 11.2 (enkel ba. 12.19, 33.02 en 33.04)

Begrotingskredieten die in dit overzicht niet bij de ordonnancerende minister werden geplaatst :

Prog. 21.1 Planning en Statistiek :	ordonnancerende minister Stevaert vervangende minister Dewael
Prog. 11.3 Uitgaven m.b.t. de staatshervorming :	ordonnancerende minister Dewael vervangende minister Sauwens
Prog. 62.6 Sociaal Grond- en Woningbeleid :	ordonnancerende minister Dewael (ba. 99.01) vervangende minister Sauwens
Prog. 61.1 Leefmilieu (ba. 12.06) :	ordonnancerende minister Dewael vervangende minister Dua
Prog. 69.9 Algemene Uitgaven (ba. 01.01, 12.10, 12.11)	ordonnancerende minister Dewael vervangende minister Stevaert
Prog. 71.3 Wetenschapsbeleid Economische finaliteit	ordonnancerende minister Dewael (ba. 12.25, 33.03, 41.06 en 81.02) vervangende minister Van Mechelen

BIJLAGE 6 :

Centraal Financieringsorgaan
Toestand saldi basisallocaties op 31/12/1999

(in miljoenen BEF)

INSTELLING	PR-BA	GEORDONNANCEERD MAAR NOG NIET UITBETAALD (1)	OPKUNSTAANDE DOTATIES OP 31/12/99 (2)	TOTAAL
ARGO	35.4 61.01	0	0	0
BLOSO	49.1 41.03	0	0	0
	49.1 41.04	0	0	0
	49.1 41.05	0	0	0
	49.1 61.01	0	53.000.000	53.000.000
	49.1 61.02	0	0	0
CINF	45.5 61.02	0	0	0
DIGO	35.4 61.02	0	0	0
	35.4 61.05	0	0	0
DVS	64.1 31.04	34.000.000	13.000.000	47.000.000
	64.1 31.05	0	20.400.000	20.400.000
EXPORT VL	51.4 41.01	0	0	0
	51.4 41.02	9.004.007	59.185.929	68.189.936
FBJ	41.2 41.02	0	0	0
	52.4 41.02	981.532	0	981.532
FEERR-KO	51.2 61.02	0	0	0
FEERR-MGO	51.2 61.01	0	0	0
FILM	51.1 61.07	0	0	0
	72.1 41.05	0	0	0
FIOV	71.3 61.04	0	0	0
FIVA	54.1 61.02	0	0	0
GOM	51.1 12.21	0	0	0
	51.1 41.04	0	43.620.000	43.620.000
IVAH	35.4 41.18	0	0	0
	35.4 61.04	0	65.140.000	65.140.000
IWT	71.3 61.02	0	0	0
	71.3 41.03	0	0	0
KIND+GEZIN	41.4 41.01	0	0	0
	41.4 61.01	0	139.200.000	139.200.000
	52.4 41.02	3.776.181	0	3.776.181
LIMBURGFONDS	62.4 61.01	0	0	0
OVAM	minafonds	0	5.463.880.000	5.463.880.000
RVM	45.3 31.01	0	0	0
SERV	51.1 41.01	0	0	0
SERV-STV	71.3 41.06	0	0	0
TOVL	49.2 41.01	0	0	0
	49.2 41.02	0	0	0
	49.2 61.01	0	160.395.000	160.395.000
VCM	72.1 41.06	0	0	0
VGC	11.1 45.01	0	0	0
VDAB	52.1 41.01	0	0	0
	52.4 41.01	0	0	0
	52.4 41.02	0	0	0
	52.4 01.05	0	0	0
VFL	54.4 41.02	0	0	0
VFLD	24.7 41.01	0	0	0
VFSIPH	41.5 41.11	0	0	0
	41.5 61.04	0	0	0
	52.4 01.02	0	0	0

	52.4 41.02	10.808.067	0	10.808.067
VIPA	40.2 61.01	0	0	0
VITO	71.3 31.02	0	109.965.000	109.965.000
VIZO	52.2 41.01	0	0	0
	52.2 41.02	5.000.000	0	5.000.000
VLBINVEST	62.6 61.11	0	0	0
VLAZ	51.9 61.01	0	0	0
VLIF	54.1 61.01	0	0	0
VLM	61.4 41.41	0	0	0
	61.4 61.41	0	56.890.558	56.890.558
	minafonds		10.500.000	10.500.000
	99.1 61.44	0	0	0
	minafonds	0	1.804.050.000	1.804.050.000
VLOPERA	45.4 41.04	0	0	0
	45.5 61.10	0	35.200.000	35.200.000
VLOR	35.4 41.01	0	0	0
VMM	minafonds	0	1.436.400.000	1.436.400.000
VRT	45.4 33.47	0	0	0
	45.4 41.05	0	0	0
	72.2 41.02	0	0	0
	72.2 85.01	0	0	0
VVM	63.2 31.01	0	0	0
	63.2 31.04	0	100.000.000	100.000.000
ZEEKANAAL	24.1 70.90	0	0	0
	61.5 12.10	23.100.000	0	23.100.000
	64.1 14.06	13.121.936	0	13.121.936
	64.1 31.02	700.000	0	700.000
	64.3 14.04	0	0	0
	zonder	124.999.775	0	124.999.775
ZORGFONDS	24.2 41.01	0	0	0
		225.491.498	9.570.826.487	9.796.317.985

(1) dotaties geparkeerd op de centrale dotatierekening VOI's

(2) nog niet geordonnanceerd